

انجيل يوحنا

۱

گلمه انسان مِشُ

۱ از اوّل کلمه بو، ن کلمه خ خدا بو ن کلمه، خدا بو؛ ۲ از اَمّ اوّل خ خدا بو. ۳ اَمّ چي از طريق ا و وجود اَمَدَن از اَم چيز که و وجود اَمَد، چيز ني گه ب ا و وجود اَمَدَه بَش.

۴ دَر ا زندگي بو ن ا زندگي، نور ور آدَم بو. ۵ اي نور دَر تاريخي چَر خ مَرَنَه ن تاريخي ن مِتَن اَن خاُمَش بُكَن.

۶ مَرِد ب ِيوَم کي از سونِ خدا راي ش ت بو؛ اسميو يحيي بو. ۷ ب ِيوَم ت شهادت ب دي، شهادت وَر ا نور، تا اَمّ از طريق ايمان ب يَر. ۸ يحيي ا نور نَبو، بلکه ب ِيوَم ت وَر ا نور شهادت ب دي. ۹ ا نور حقيقي کي و اَر آدَم نورمَد، دِشت و اي دنيا م يَم.

۱۰ کلمه دَر دنيا بو ن دنيا از طريق ا و وجود بيم؛ و ل دنيا اَن نشناخت. ۱۱ ا و مُلکِ خا ب ِيوَم، و ل قوم خودي اَن قبول ن گَرِد. ۱۲ و ل و اَمّ اُشَن کي اَن قبول گَرِد، اي حق ب ِدادک کي گَجَن خدا ب ش، يعن و اَرک کي و نُمي ايمان ب ياو؛ ۱۳ اي گَجَن کي نه از جسم و دنيا اَمَد، نه از خون نه و خواست يک مَردينه، بلکه از خدا و دنيا اَمَدَه.

۱۴ و کلمه، انسان ب ِش ن بِن ما ساکن شَن. و ما شکوه عظمَت ن بديده، شکوه عظمَت لائق ا ب ِس يگانه کي از سونِ پدر ب ِيوَم، پَر از فيض اَقِيقت. ۱۵ يحيي وَر ا شهادت مِد ا ن ج ا ر مَر کِه: «اي اَم گسَي کي دِباري ب گُفت: ”ا کي بعد از م يا ا ز م بالاتر، و ر خا طِر کي پش از م بود.“» ۱۶ ما از پُزي ا ما بهره بَرِد، فيض رو فيض. ۱۷ و ر خا طِر کي شريعت از طريق موسي داد ش، و ل فيض

أَقِيَقَتْ وَ خَاطِرِ عَيْسَى مَسِيحٍ بِيَوْمٍ. ١٨ اِيچْ كَ هَرگَز خدَا رَن دِيدَ. وَ لِ اُ پ سِ
يِگَانَه كِ پِش پَدَر، اُ خدَا رَ وَ مَا بَشِنَا سُنْدَك.

شهادتِ يحيى اِكه غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدَا

١٩ اى شهادتِ يحيى اِكه غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدَا، اَسْت. دَم كِ يَهُودِيگِ، اَز شَرِّ
اورشليم، كَاهِنُ كِه عَالِمُنِ مَعْبَدِ بُوْدُنْ لَاويگُ كِه خَادِمُنِ مَعْبَدِ بُوْدِ رَ پِش يَحْيَى
رَايِ گَرْدَتِ اَز اُ پَرَسِ كِ «تو كِ اَسْتِي؟» ٢٠ اُ اعْتِرَافِ كَنُ، اَشَا نَك، بَلَكِه بَگ:
«م مَسِيحِ مَوْعُوْدِ نَبِيُّ.» ٢١ پَرَسِيْدِ: «نَفْتِ كِه اَسْتِي؟ اَلْيَاسِ پِيغَمْبَرِي؟» اُ جَوَابِ
بِ دَا: «نَبِيُّ.» پَرَسِيْدِ: «تو اُ پِيغَمْبَرِ اَسْتِي كِه مَوْسَى كَفْتِ مِيَا ا؟» جَوَابِ
بِ دَا: «نَه!» ٢٢ بَعْدِ اَز اُ پَرَسِيْدِ: «نَفْتِ كِه اَسْتِي؟ مَا چِه جَوَابِ وَر اَشُ كِه مَا رَ
رَايِ گَرْدَ بَر؟ دَرِبَارِه خُودِ خَا چَ ز مِگِي؟» ٢٣ يَحْيَى بِ گ:
«م صِدَا اُ اُ كَسِ اَسْتُ كِه دَر بِيَابُ جَارِ مَرْنُ نُ مِ گ،
”رَا خدَا وَنَدَ رَاسْتِ بُكُن.“»

طَبَقِ اُچِيْزِ كِ اِشْعِيَايِ پِيغَمْبَرِ كُفْتَه بُو.

٢٤ چِنْدَا اَز اَشُنْ كِ اَز سَوْنِ عَالِمُنِ فَرْقِه فَرِيْسِي بُوْدِ، ٢٥ اَز يَحْيَى پَرَسِيْدِ: «اَكِ
تُو نَه مَسِيحِي، نَه اَلْيَاسُ نَه اُ پِيغَمْبَرِي، نَفْتِ وَرچِ غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدَا؟» ٢٦ يَحْيَى
جَوَابِ بِ دَا: «م خَا وَ غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدَا، وَ لِ بِنِ شُ مَا يَكِ اَسْتِ كِ شُ مَا اُنْ
نِ مِشْنَا سِ، ٢٧ اُ اُمُ اَسْتِ كِ بَعْدِ اَز مِ يَا اُنْ مِ اَتِي لَاقِي نَبِيُّ بِنْدِ كِشْنِ وَ اَكُنْ.»
٢٨ اى چِيْزَا دَرِ دِه بِيْتِ عَنِيَا دَرِ اُ دَسِ رُْدِ اَرْدَنِ اِتْفَاقِ بِ يَفْتِي، اَمْجَا كِ يَحْيَى
تَعْمِيدِ مِدَا دَك.

بَرِه قَرَبُونِي خدَا

٢٩ فَرْدَا اُ اُرُز، يَحْيَى دَم كِه عَيْسَى رَ بِ دِي كِ وَ سَوْنِي مِ يَا ا، بِ گ: «سِ
كُنْ، اَيْنِ بَرِه خدَا كِ گَنَا رَ اَز دُنْيَا وَ مِ دَا رَا! ٣٠ اى اُمُ اَسْتِ كِ دَرِبَارِي بِ كُفْتِ
”بَعْدِ اَز مِ مَرْدِ مِ يَا ا كِ اَز مِ بِالَا تَر، وَ خَاطِرِ كِ پِشِ اَز مِ بُوْد.“ ٣١ مِ خُودِمِ اُنْ نِ
مِشْنَا خْتِ، وَ لِ وَر اَمِي اُمْدَا نُ خَا وَ تَعْمِيدِ دَا دَا كِ اُ وَر قَوْمِ خدَا ظَا هَر بِ شِي.»
٣٢ يَحْيَى شَهَادَتِ بَدَا دَكِ بِ گ: «رُوحِ خدَا رَ بِ دِيدِ كِ مِثْلِ كَفْتَرِ اَز اَسْمِ پَايِ
بِ يَوْمِ نُ رُويِ بَشْنِ. ٣٣ مِ خُودِمِ اُنْ نِ مِشْنَا خْتِ، وَ لِ اُمُ كِ مِ نِ رَايِ كِ تَا خِ
اُ غَسَلِ تَعْمِيدِ بِ دَا، وَ مِ بِ گ: ”اَر دَمِ بِ دِيدِي كِه رُوحِ خدَا رُوكَسِ بَشْنِ نُ
مُنْدَكِ، فَمَكِ اى اُمُ اَسْتِ كِ خِ رُوحِ الْقُدْسِ تَعْمِيدِ مِ د.“ ٣٤ وَ مِ دِيدَا نُ شَهَادَتِ
مِدَا كِ اى پِ سِ خدَا اَسْت.»

اولین شاگردنِ عیسی

^{۳۵} فردا! اَرُز، دگ لِ یحیی خ دوتا از شاگردنِ خاس تاده بو. ^{۳۶} یحیی و عیسی کِ از انجا گ رآمش، سِ ک ن ب گ: «سِ گن! این بره خدا!» ^{۳۷} دم که ادوتا شاگرد ای ارفا ر ب یشنید، ورد عیسی ب رفت. ^{۳۸} عیسی روخا ورگردندک ب دی کِ و ردی م یا ا. و ش ب گ: «چز م خوا ا؟» ب گفت: «رَبی (یعن ای اُستا)، اگجا حُن داری؟» ^{۳۹} ب گ: «ب ی ن بین.» نَف ب رفت ن ب دید که اگجا حُن دارن اُرز پشی مُند. حدود ساعت چار بگ بو.

^{۴۰} یک از ادوتا کِ خ آشنیدن ارفِ یحیی و ردِ عیسی ب ر، آندریاس، ب ر شمعون پطرس بو. ^{۴۱} اول، ب ر خا شمعون پدا ک ن و ا ب گ: «ما ماشیح موعود و دی گرد اُم مسیح موعود.» ^{۴۲} آندریاس، شمعون پش عیسی بردک. عیسی و ا س ک ن ب گ: «تو شمعون پ س یونا آستی، ولِ از ای و بعدت ر «کیفا» م گ، اُم پطرس کِ معنی صخره است.»

عیسی، فیلیپسُ نتنائیل دعوت مَن

^{۴۳} رز بعد، عیسی تَصمیم بگر و ولایتِ جلیل ب ری. عیسی فیلیپس و دی ک ن و ا ب گ: «و رد م بیا!» ^{۴۴} فیلیپس گچ بیت صیدا، سَرِ آندریاس پطرس بو. ^{۴۵} فیلیپس، نتنائیل و دی ک ن و ا ب گ: «ا گسِ کِ موسی دَر تورات و ا اشاره کرد ن پیغمبر ا درباری ن ویشت، و دی گرد! ا عیسی، پ س اُسف، از سَرِ ناصر است!» ^{۴۶} نتنائیل و ا ب گ: «مگ مِش از ناصره ا چیز خوب دَر ب ی ی؟» فیلیپس ب گ: «بیا ن بینک.»

^{۴۷} دم که عیسی ب دی نتنائیل و سونی م یا ا، درباری ب گ: «س گن، ای مرد از قوم خدا است کِ و راستی دَر ا، ایچ مکر نی ا!» ^{۴۸} نتنائیل و ا ب گ: «م ن از اگجا م شناسی؟» عیسی بگ: «پش از ا که فیلیپس ت ر صدا بکن، دم کِ انو زِر نَم د رختِ انجیر بود، ت ر ب دید.» ^{۴۹} نتنائیل ب گ: «اُستا، تو پ س خدای! تو پادشاه قوم خدای!» ^{۵۰} عیسی دَر جواب ب گ: «و خاطر آمی کِ ب گفت زِر ا د رختِ انجیر ت ر ب دید، ایمان م یاری؟ از ای و بعد، چیز گلتر م بینی.» ^{۵۱} بعدی ب گ: «اَققت، و ش ما مگ کِ ش ما م بین که آسُم واشت ن فرشتگون خدا ر م بین کِ دار و ر پ س انسان بالا مِر ن پای میا ا.»

عروسی در دِا قانا

^۱ رُزِ سوّم، دَرِ دِا قانا که در ولایتِ جلیل، عروسی بو ن مُکِ عیسی آ آمجا بو.
^۲ عیسی اُشاگردنی اَو عروسی دعوت ش ت د. ^۳ دَم کِه شرابِ کم ب یوم، مُکِ عیسی وَ اَبْ بْ گ: «دِگ شراب ن دار!» ^۴ عیسی وَ اَبْ بْ گ: «ای ز، ای کار وَ م چه ربط دازه؟ اَنو مَل م نَسْت.»

^۵ مُکِ وَ خدمتکار بْ گ: «آر چی که وَ ش مَ بْ گ، انجام ب د.» ^۶ اُنجا شیش تا خمیره سِنگی بو کِ دَرِ مذهب یهودیگ از ا، ا، وِر پاک کردن چیزِ نجس استفاده مِش ن اَر گدک از اُ خمیره آ وَ اندازه صدو بیست لیتر جا دِشت.
^۷ عیسی وَ خدمتکار بْ گ: «ای خُمِرِه آ ر پَر از اُ بکن.» نَف اُش خُمِرِه آ ر لبالب پَر کرد. ^۸ بَعْدِی وَ ش بْ گ: «آلا گَمکِ از اُ وَ دَر ن پِش رییس مجلس بَر.» اُش اِم کَار ب کرد. ^۹ رییس مجلس اَو کِ شرابِ ش د بو، ب چشی. اُن مَقمیدک اُن از اگجا آرد، وِل خدمتکارن کِ اَو وَ دِشتد، م قَمید. نَف رییس مجلس دُماد صدَا ک ^{۱۰} ن وَ اَبْ بْ گ: «اَمّ اول خِ شراب ناب پذیرایی م ن وَ دَم کِه مَمُن مست شد، شراب اَرزُتَر م یار؛ وِل تو شراب ناب ت ای دم ن گ دِشت!»

^{۱۱} وای جَر عیسی نشونی و معجزه اول خا دَر قانای جلیل انجام بد اُن شکوه اُ عظمت خا شونی بد اُن شاگردنی وَ اُ ایمان ب یارد.
^{۱۲} بَعْدِی خِ مُکِ اَب رادَرُن شاگردن خا وَ گفرناحوم بَر ن چند رُز اُنجا مُندک.

عیسی در معبد

^{۱۳} دَم کِه عیدِ پَسَخِ یهود نزدیک بو، عیسی وَ شَر اورشلیم بَر. ^{۱۴} دَر صحنِ معبد، ب دی کِ عِدّه مَشغول ف رُختن گُو گَسفند کفتر ن صَراف اَو ر کاسبی ش نَسْت. ^{۱۵} عیسی شلاقِ خ طناب د رُس ک ن اَم ش ن خ گَسفند ن گُو، از معبد بیرو ک. سِگِه اِ صَراف ن روزی ب رِختک تَخِش ن چپ ک، ^{۱۶} وَ کفتر فَرش بْ گ: «ایشن از اینجا بیرو بَر، ن حُن پدر م ن جا اِ کاسبی مکن!» ^{۱۷} بَعْد شاگردنی وِیاد ب یارد کِ در کتابِ زبور، ن وِیشت ش ت: «غَرِب که وَر حُن تو دار، م ن م سَر.» ^{۱۸} نَف یهودیگ وَ خاطرِ ای کاری پَرسید: «چه ن شوئی معجزه وَ ما شوئی مِد ت قِم اجازه ای ت کارار داری؟» ^{۱۹} عیسی جوابشَن بدا: «ای معبد خراب بکن کِ م سَن رُز اُن وَر پ م ن.» ^{۲۰} یهودیگ ب گفَت: «ساختِ ای معبد چَل ا شش سال طول کشید، آلا تو م خا اِی سَن رُز اُن وَر

پُ بُکئی؟»^{۲۱} وَلِ مَعْبَدِ كِ عِيسَى از اُ اَرَفِ مِزِ بَدَنِ خُودِئِ بُو. ^{۲۲} دَمِ كِ از مَرْدَكِ زَنده ش، شَاگَرْدُنِئِ اِی گَفْتِ نَ وِیاد بِیآردِ، نَ وَ نَ وِیشتِ اِ مَقْدَسِ اُ اَرَفِ كِه عِيسَى گَفْتِ بُو، اِیْمَانِ بِ یآرد.

^{۲۳} تَ دَمِ كِ عِيسَى وَرِ عِیدِ پَسَخِ دَرِ اُورشلیمِ بُو، خِلِ آخِ دِیدِنِ نَشُونِیِ كِ اُنْجَامِ مِدا، وَ نُمِئِ اِیْمَانِ بِ یآردِ. ^{۲۴} وَلِ عِيسَى وَ اِیْمَانِئِشِ اِعْتِمَادِ نَدِشتِ، وَ خَاطِرِ كِ اُمِّ رَ مِشْنَاخْتِكِ ^{۲۵} اُنْیازِ نَدِشتِ كَسِ دِرْبَارِهِ اَدَمُ چِیزِ وَ اُبْگِ، وَ خَاطِرِ كِ خُودِیو از دِلِ اَدَمُ خُوَ دَاَرِه.

۳

دوباره وَ دُنیا اَمَد

۱ مردِ بُو از قَرِیسیِ گ، وَ اِسْمِ نِیقُودِیْمُوسِ، از كَلُنِ یهُودِ. ^۲ اُ، شُو پِشِ عِيسَى بِ یَوْمِ نَ وَ اَبْ گ: «اُسْتَا، مامِ قَمِ تُو مَعْلَمِ اَسْتِ كِ از سُونِ خُدا اَمَد، وَ خَاطِرِ كِ اِیچِ كِ نَ مِتنِ نَشُونِیِ اُ مَعْجَزَه اِ كِ تُو اُنْجَامِ مِدا، بُكَن، مَكْ اُ كِه خُدا خِ اُ بَش.»^۳ عِيسَى دَرِ جُوابِ بْ گ: «اَقْفَتِ وَ تُو مِگ، تا كَسِ دِ گِلِ وَ دُنیا نِئِ، نَ مِتنِ پادشالیِ خُدا رَ بِیْن.»^۴ نِیقُودِیْمُوسِ وَ عِيسَى بْ گ: «كَسِ كِ پِیرِ، شِ تْ مِ تَ نَ وَ دُنیا بِ یِ یِ؟ مَكْ مِ تَ نَ دِگِ لِ وَ شَكَمِ مَكِ خَا وَرْگَرْدَ نَ وَ دُنیا بِ یِ یِ؟»^۵ عِيسَى جُوابِ بْ دَا: «اَقْفَتِ وَ تُو مِگ تا كَسِ از اُ وُرواحِ وَ دُنیا بِ یِ یِ، نَ مِتنِ وَ پادشالیِ خُدا رَ پِدا بُكَن. ^۶ اُ چِیزِ كِه از جِسمِ وَ دُنیا بِ یِ، جِسمانی؛ نَ اُرچیِ كِ از رُوحِ وَ دُنیا بِ یِ، رُوحانی. ^۷ تَعَجَبِ مَكِ كِ بِ گُفْتِ بَا اَدِ از نُو وَ دُنیا بِ یِ! ^۸ بَا اَرِ جَا كِ بِ خُوا اُ كُوشِ كُوشِ مِنْ؛ صِدا نَ مِ یِشْنِی، وَ لِ نَ مَقَمِ از اُگْجَا مِ یَا اُنْ وَ اُگْجَا مِ رَ. اُرْگَسِ اُ كِ از رُوحِ خُدا وَ دُنیا بِ یِ، اَمْتِ اَسْت.»^۹ نِیقُودِیْمُوسِ از اُ پِرسی: «اِی تْ چِیزِ شِ تْ مِمَكَن؟»^{۱۰} عِيسَى جُوابِ بْ دَا: «تُو مَعْلَمِ قُومِ خُدا اَسْتِ نَ اُنُو اِیْطُو چِیزِ رَ نَ مَقَمِ؟ ^{۱۱} اَقْفَتِ، وَ تُو مِگِ كِ ما از اُچِیزِ كِ مِ قَمِ اَرَفِ مِ زَیْنِ نَ وَرِ چِیزِ كِ دِیدِ شِهادتِ مِدا، وَ لِ شِ مَ شِهادتِ ما رَ قَبُولِ نَ مِین. ^{۱۲} اُگِ دِرْبَارِهِ چِیزِ زَمِیْنِیِ خِ شِ مَ اَرَفِ بِ رُدْ، باورِ نَ گَرْدِ، اُگِ از چِیزِ اَسْمُنِیِ وَ شِ مَ بْ گ، شِ تْ باورِ مِ نَ؟ ^{۱۳} اِیچِ كِ وَ اَسْمُ بِلَا نَ رَفْتَه، مَكْ اُ كِ از اَسْمُ پاپِیِ بْ یَوْمِ، یَعِنِ پِ سِ اِنْسَانِ [كِ دَرِ اَسْمُ نَ]. ^{۱۴} اَمْتو كِ مُوسِ دَرِ بِیابِ اُ مارِ بَرْنِجِیِ رَ سَرِ چُ مِخْگَبِ كِ نَ بِلَا بَ، پِ سِ اِنْسَانِ اُ بَا اَدِ بِلَا بَرْدَه شِی، ^{۱۵} تَ اَرِ كِه وَ اِیْمَانِ بِ یِرِ، زَنْدِگِیِ اَبَدِیِ رَ دِشْتِ بَش.

۱۶ «وَخَاطِرِ كِ خِدا جِهَانْ اِذْقَر دُس دِشْت كِ پَسِ يِگانه خا ب°دا، تَ آر گه وَ اَ ايمان بَ يَرَ اَلَاك نَ شَي، بلكه زندگى اَبدى دِشْت بَش. ۱۷ وَخَاطِرِ كِ خِدا پَ سَر وَ دُنِيا رَآيِ نَك كِه مَرَدَمَ مَكوم بُكَن، بلكه رايِ كَ تَ وَخَاطِرِ اُنْجَات پِدا بُكِن. ۱۸ آرگه وَ اَ ايمان دَارَ مَكوم نَ مِش، وَ اِرگه وَ اَ ايمان نَ دَار، اَمِ اَلَا مَكوم ش°ت، وَخَاطِرِ كِ وَ نِمْ پَ سِ يِگانه خِدا ايمان نَ يارَد. ۱۹ وَ مَحكوم شَت اَيْنَ كِ نَور وَ دُنِيا ب°يَوْم، وَ لِ مَرَدَم تاريكِي رَ بِشْتَر از نَور دُس دِشْت، وَ رِچ كِه كَارِشُ بَد. ۲۰ وَ رَايِ كِ آر كَسِ كِ بَدِ رَ اِنْجَام مَدَ از نَور نَفَرْت دَارَ نَ پِش نَور نَ مِ عِ، نَوْدَا كَارِئِ مَعْلوم شُنْ نَ رَسوا شَي. ۲۱ وَ لِ اُ كِ اُ چِيز كِه دَرُست رَ اِنْجَام مَد، پِش نَور مَ يَا اَتَ مَعْلوم شَي كِ كَارِئِ وَ كَمِكِ خِدا اِنْجَام ش°ت.»

شهادت يحيای كه غسل تعميد مِدا، دَر باره عيسى

۲۲ بعد، عيسى خَ شاگردُنْ خَا وَ دِهَاتِ وِلايَتِ يَهُودِيَه بَ رَ. نَ عيسى اُنْجَا چِن مَدَّتِ خَ شَ مُنْدَكِ مَرَدَمَ غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدا. ۲۳ يحيى اَدْر دِ اِ عَيْنون، نَزديك سَرِ سَالِيم، تَعْمِيدِ مِدا، وَ رَايِ كِ اُنْجَا اُ زِياد بو نَ مَرَدَم مَ يُمِد، غَسَلِ تَعْمِيدِ مَكْرَفَتِ. ۲۴ وَ رَخَاطِرِ كِه يحيى اَنو وَ زِنْدُ نَ يَفْتِيدَه بو. ۲۵ روزه، بَيْنَ شاگردُنْ يحيى وَ يَكِ يَهُودِي بَحْثِ شَن، سَر اِيكِ شَتُ مِشُ از نَجاسَتِ پاكِ شَن. ۲۶ شاگردُنْ يحيى پِشِئِ بِيْمِد، نَ وَ اَبَ گُفَت: «اُستَا، اُ كِ خَ تُو دَر اُدَسِ رُد اَرْدن بو، وَ تُو وَرَ اُ شَهَادَتِ بَ دادِ، اَلَا خُوْدُئِ تَعْمِيدِ مَدَ نَ اَمْگِ پِشِ اَمَ رَ.» ۲۷ يحيى وَ شُ جَوَابِ ب°دا: «هِيچَ كَنَ مِتنَ چِيزِ وَ دَسَ بَ يَرَ، مَكِ اِي كِ از سَوِنِ خِدا وَ اَدَا دَ شَي. ۲۸ ش° ما شَاهِدِ كِ مِ بَ گُفَتُ مَسِيحِ مَوْعُودِ نِئِ، بلكه پِشِ پِشِ اُ رايِ ش°تَا. ۲۹ عَرَسِ مَالِ دُمَادَ، وَ لِ رَفِيقِ دُمَادِ كِ دَر بَغْلِئِ س° تَا دَهَ نَ وَ اُ گُشِ مَن، از اَشْنِيدِنِ صِدا دُمَادِ خِلِ خَوْشحالِ مِشُ. وَ رَايِ خَوْشحالِ مِ اَلَا كَامَل. ۳۰ اُ با اَدَ كَلُ شَي نَ مَ با اَدَ خورگَكِ بَ شا.

۳۱ «اُ كِ از بَلا مَ يَا، از اَمَّ سَرْتَرَه، وَ لِ اُ كِ از زَمِ اَسْت، زُمِينِ نَ از چِيزِ زُمِينِ اَرَفِ مَ رَن. اُ كِ از اَسْمُ مَ يَا، از اَمَّ سَرْتَرَه. ۳۲ وَ رَاچِئِ كِ دِيدَنُ اَشْنِيدِ شَهَادَتِ مَدَ، وَ لِ اِيچَ كَ شَهَادَتِ نَ قَبولِ نَ مِن. ۳۳ اُ كِ شَهَادَتِ نَ قَبولِ بُكَن، مَهر تَأْيِيدِ مَزَنَ كِه خِدا اَقَقَت. ۳۴ وَخَاطِرِ كِ اَكْسِ كِ خِدا رايِ كَرْدَه، كَلَامِ خِدا رَمَ كَ، وَ رِچ كِه خِدا رُوحِ بَ اِنْدازَه مَد. ۳۵ پَدَر، پَ سَر دُوسِ دَارَ نَ، اَمَّ چِيزِ وَ دَسِ اُ داد. ۳۶ اُ كِ وَ پِسرِ ايمانِ دَارَ، زَندگِئِ اَبدى دَار؛ وَ لِ اُ كِ از پِسرِ اِطاعتِ نَ مِن، زَندگِئِ رَمَ بَيْنَ نَ غَضَبِ خِدا وَ رَا مَ مَن.»

عیسی اَرِن سامری

۱ دَم كِه عیسی فَمی كِ فَریسی گُ اَشْنیدَه، اُ بِشَتَر از یحیی شاگرد پِداگَرَدَه، نُن اَشَن غسَل تَعْمید مَدَّ ۲ - شاگردُن عیسی تَعْمید مِدا دِ نِه خُودِی - ۳ از وِلایتِ یهودیَه بور شَن نُن دَگ لِ وَ سُونِ مَنْطِقَه جَلیل بَرَه. ۴ نُن بَا دِ وِر رَفَتَ وَ جَلیل، از مَنْطِقَه سَامِرَه گَرَا مِشَن. ۵ نَفَ وَ شَهْرِ از سَامِرَه وَ اسْمِ سُوخار بَرَسِی، نَزْدِیك تَگَه رُْمینِ كِ یَعقُوب وَ پَسِ خَا اسْفِ دَا دِ بُو. ۶ چَ اِ یَعقُوبَ اَمْجَا بُو نُن عیسی كِه از سَفَرِ خَسْتَه شَت بُو، پِش چَ بَشَن. حُدُودِ سَاعَتِ دِ وَازْدَه ظَهْر بُو.

۷ اِم دَم، زِنِ از مَرْدَمِ سَامِرَه وَر اُو كَشیدَ بَ یَوْمِ. عیسی وَ اَبَ گَ: «گ لَمَّ اُو وَ مِ بَدِ،» ۸ وَ خَا طِرِ كِ شَاگَرْدُنِی وَ شَرِ رَفْتِدِ تَ غِذَا بَسْتَن. ۹ اَرِنِ سَامِرِی وَ عیسی بَ گَ: «ش تُو تُو كِ یهودی اَسْتِی، از مِ كِ زِنِ سَامِرِی اَسْتُ اُو مِ خَا اِی؟» وَ خَا طِرِ كِ یهودیگُنُ سَامِرِیگُ خِ اَمِ پُنِ مِشَن نُن مِرِ شِین. ۱۰ عیسی بَ گَ: «اگ تُو هَدِیَه خُدا رَ دَرَكِ مِگَرْدِی نُن مِ فَمِیدِی كِنِ كِ از تُو اُمِ خَا اُ، تُو از اُ، اَمِ خَا سَتِی، وَ اُو تُو اُو مِدا كِه وَ تُو زَنْدِگِی بَخَشَن.» ۱۱ اَر وَ عیسی بَ گَ: «اَقَا، تُو چِیز نُن داری كِه اُو بِلَا بَیَرَنُ چَ اَرُو، نَفَ اُو كِه زَنْدِگِی بَخَشَن رَ از اگْجَا مِ یاری؟» ۱۲ مَگَ تُو از بَبِ مَا یَعقُوبِ گَلْتَرِی؟ اُ ای چَ رَوَ مَا بَدَا نُن خُودِی نُن پُ سَرُنُ رِمَه ی اُ اُمِ خَا رَدِ» ۱۳ عیسی بَ گَ: «اَرَكِ از ای اُبْحَرَ، دَگ لِ تَشْنَه مِشَن.» ۱۴ وَ لِ اَرَكِه از اُو كِ مِ وَ اَبِ دَا بَ خَرَه، اصْلًا تَشْنَه نِ مِ شُ، اُو كِ مِ مِدا دَرَا چِشْمَه مِشُ كِ تَا زَنْدِگِی اَبْدِی وَرْغَلَّ مَن.» ۱۵ رَبَ گَ: «اَقَا، از ای اُو وَ مِ بَدِ، تَا دَگَ تَشْنَه نِ شَانُ وَر اُو كَشیدَ وَ اِیْنْجَا نِیا.» ۱۶ عیسی بَ گَ: «بَرُ، شُوخَا صِدا كُنُ وَرْگَرْد.» ۱۷ رَ جَوَابِ بَدَا: «شُونِ دَار.» عیسی بَ گَ: «رَا سَتِ مِگِی كِ شُونُ داری، ۱۸ وَ خَا طِرِ كِ پَنْجِ تَا شُو دِشَتِ وَ اُ كِ اَلَا داری، شُو تَ نَبِی. چِیزِ كِ بَ گُفْتِ دَرَسْت!» ۱۹ رَبَ گَ: «اَقَا، مِ بَیْنِ كِ پِیغْمَبِرِ اَسْتِی. ۲۰ پَدْرَانِ مَا دَرِ ای كُ پَرَسْتَشِ مِگَرْدِ، وَ لِ شِ مِگِ جَا كِ دَرَا بَا اَدِ پَرَسْتَشِ بُكِنِ اَوْرَشَلِیم.» ۲۱ عیسی بَ گَ: «اِرَ، بَاوَرِ كُ، وَ قَ تِ مِ رَسَ كِ پَدِرِ اَسْمُنِ نِه دَرِ ای كُ پَرَسْتَشِ مِ نِ، نِه دَرِ اَوْرَشَلِیم. ۲۲ شِ مِ اُچِیزِ كِ نِ مِشْناسِ پَرَسْتَشِ مِ نِ، وَ لِ مَا اُچِیزِ كِ مِشْناسِ پَرَسْتَشِ مِ نِ، وَ خَا طِرِ كِ نَجَاتِ از سُونِ قَوْمِ یهودِ مِ یَا. ۲۳ وَ لِ وَ قَ تِ مِ رَسَ، نُن اُمِی اَلَا رَسِیدَه، كِ اَشْنُ كِه پَرَسْتَشِشُنُ حَقِیقِی، پَدِرِ اَسْمُنِ رَدَرِ رُوحِ حَقِیقَتِ پَرَسْتَشِ مِ نِ، وَ خَا طِرِ كِ پَدِرِ اَسْمُنِ وَرِدِ كَسَانِ اَسْتِ كِه اِیْتُ

پرستش مین. ^{۲۴} خدا روح، وَ اَشْنُ کِه اَنْ پَرَسْتِش مین، با آد خدا رَ دَر رُوح حقیقت پَرَسْتِش بُکن. ^{۲۵} رَ بَگ: «مِم فَمُ کِ مَاشِیح موعود میآ که اُم مسیح موعود؛ دَم کِه اُبِی، اَم چِیز وَر ما مِ گ.» ^{۲۶} عیسی وَ اُبَگ: «مِ کِ خ تو آرف م زَن، اُم آسْتُ.»

^{۲۷} اُم دَم، شاگردُن عیسی از رَ ب رَسیدُن تَعجب گَرِدِ کِ خ زِنِ آرف م زَن. وَلِ ایچ کِ نَبَسی «چ زَم خا ای؟» یا «وَرچ خ آرف م زنی؟» ^{۲۸} بَعْد اُز، کوزِه خا اُم جا بَشَتکُ وَ شَرَبَ زَن وَ مَرَدَم بَگ: ^{۲۹} «بِی نُ مَرِدِ رِبِینِ کِ آر کَارِ کِ تا آلا کَرَدَ بُوْد، وَ مِ بَگ. مَمِکِن کِ اُ مَسِیح موعود بَش؟» ^{۳۰} نَف اَشُ از شَر بیرو ب یَمِدُن، وَ سَوِنِ عیسی وَ رَ ب یَفْتِیدِ.

^{۳۱} اُم دَم شاگردُ از عیسی خواهش گَرِدُن ب گُفَت: «اُسْتا، چِیز ب خازک.» ^{۳۲} وَلِ عیسی وَ شُ بَگ: «مِ خوراکِ وَر خارَدَ دَارُ کِ شَ ما از اُ ایچی ن مِقَم.» ^{۳۳} شاگردُ وَ یَکدَگِ خا ب گُفَت: «مَگَ کِسی وَر اُ غذا آرد؟» ^{۳۴} عیسی وَ شُ بَگ: «خوراکِ مِ ای نَ کِه اَکِم نَ رَآیِ گَرَد، خواسِتِ نَ وَ جا بَیژُن کَارَنِ اَنجام بَدَا. ^{۳۵} مَگَ شَ مانِ مِگِ "چار ماهَ بَشترتِ دَم دَرُن مَنَد"؟ سِ کُنِ مِ وَ شَ ما مِگ، چَش خا وَا بُکِن نَ بَینِ کِ اُمی آلا کُشتِ آآماده دُرُو. ^{۳۶} اُمی آلا، دُرُگَر مَزِد خا مِسُنُ نَ مَصُولُ وَر زَنَدَگی اَبَدی خا جَمع مین، بَش کِه اَکِم کَارَه نَ اَکِ دُر مین خ اُم خوشحال ش. ^{۳۷} ای گُفَت اینجا وَ کار میآ کِه "یَکَ مِ کَارَه نَ دُگَر دُر مین." ^{۳۸} مِ شَ ما رَ رَآیِ گَرَداتِ مَصُولِ رَ دُر بُکِن کِ زحمت گَشیدِه خُودِشَ ما نیی. بَقِیَه زحمت گَشیدِه نُ شَ ما زحمت گَش اَشَن، وَر داشتِ مِ ن.»

^{۳۹} وَ خَاطِرِ شَهادتِ اُز کِ گُفَتِه بو «آر کَارِ کِ تا آلا کَرَدِه دُ، وَ مِ بَگ،» خِلِ آ از سامریگن کِه دَر اُ شَر زَنَدَگی مِکَرَدِ وَ عیسی ایمان ب یارد. ^{۴۰} دَم کِه سامریگ پش عیسی ب یومَد، از اُب خاسِتِ پِششُ مَن: نَف عیسی دُورُز اَنجا مُنَدک. ^{۴۱} وَ خِلِ آ اِدَگَ وَ خَاطِرِ اَشنیدِنِ آرفِ اُ ایمان ب یارد. ^{۴۲} اَشُ وَ اُز مِ گُفَت: «دَگَ فِقَط وَ خَاطِرِ آرفِ تو نِی کِه ایمان میاره، وَ خَاطِرِ کِ خُودِ ما آرفِ نَ اَشنیدِنُ مِ فَمِ کِ ای مرد وَ راستی نجات دهنَدِ دنیا آسْتُ.»

^{۴۳} بَعْد از دُورُز، عیسی از اَنجا وَ منطقه جلیل بَر، ^{۴۴} وَ خَاطِرِ کِ خُودِیو گُفَتِه بو کِ «وَ پَعْمَبَر، دَر شَرِ خُودِی اُرْمَتِ نِ مِل.» ^{۴۵} دَم کِه وَ منطقه جلیل بَرسی، جلیلِگُ اُن وَ گَرْمی استقبالی گَرَد، وَ خَاطِرِ کِ اَشُ اُ وَر عید وَ اورشلیم رَفَت بُوْد نَ کَارِ کِ عیسی اَنجا کَرَد بو، دید بُوْد.

عیسی یَک پَسِ شَخْصِ کِه دَر دَربار بو، شَفا مَد

٤٦ بَعْدَى عِيسَى دَغْلٍ وَ دِ اِ قَانَاى جَلِيْلٍ بَرِّ، اَمَّ جَا كِ اَوْ تَبْدِيْلٍ وَ شَرَابٍ كَرَدَ بُو. اُنْجَا يَكَّ اَز اَشُّ كِ دَر دَرِبَارِ بُو، پَسِ مَرِيضِى دَر شَرِّ كَفَرْنَاحُوْمِ دِشْتِ. ٤٧ دَم كِه بِيَشْنِى عِيسَى اَز يَهُودِيَه وَ جَلِيْلِ اَمَدَ، پِشِي بَرَنْ وَ اَلْتَمَاسِ كِ بِي ي نُّ پَسِ نَ شَفَا ب دِي، وَ خَاطِرِ كِ دِشْتِ مِمَرْدَك. ٤٨ عِيسَى وَ اَبُ بَغَّ: «تَّ دَم كِه نَشْنِي مَعْجَزَه اُ كَارِ عَجِيْبِ نُبِيْنِ، اِيْمَانِ نُمِيْر.» ٤٩ اُ مَرْدِ بَغَّ: «آقَا، پِشِ اَز اُ كِه گِچِ مِ مِيْر، بِيَا.» ٥٠ عِيسَى وَ اَبُ بَغَّ: «بُرُّ؛ پَسِ تُو زَنْدَه اَسْتِ نَ دَاْرَه خُوْبِ مِش.» اُ مَرْدِ اَرَفِ عِيسَى رَ قَبُوْلِ كَنْ وَرَ بِيْفْتِي. ٥١ اَنُو دَر رَ بُو كِ خَدْمَتَكُرْنِي وَ پِشُوَازِي بِيْمِدِ نُّ بَ گُفْتِ: «پَسِ تُو زَنْدِي نُّ حَالِي دَاْرَه خُوْبِ مِش.» ٥٢ نَفَّ اُ مَرْدِ دَرِبَارِي، اَز شُ پَرَسِي: «اَز كِي حَالِي خُوْبِ ش؟» وَ اَبُ گُفْتِ: «دِيْرُز، حُدُوْدِ سَاعَتِ يَكِ طُرْتُوِي قَطِ ش.» ٥٣ بَعْدِ بِيِي فَمِي كِ اِي اُمِّ سَاعَتِ بُو كِ عِيسَى وَ اُ گُفْتَه بُو: «پَسِ تُو زَنْدَه مِ مَن.» نَفَّ خُوْدِيُو نُّ اَتَّ عِيَالِي اِيْمَانِ بَ يَارِدِ. ٥٤ اِي نَشُوْنِي مَعْجَزَه دُوْمِ عِيسَى بُو كِ بَعْدِ اَز اَمَدِ وَ يَهُودِيَه، دَر جَلِيْلِ اَنْجَامِ بَ دَاَدَك.

٥

شفا اِ مَرْدِ عَليْلِ كِه پِشِ حُوْضِ بُو

١ چَنِ وَقْتِ بَعْدِ، عِيسَى وَرَ يَكَّ اَز عِيْدِ يَهُودِ وَ اَوْرَشَلِيْمِ بَرِّ. ٢ دَرِ اَوْرَشَلِيْمِ، پِشِ «دَرُوَاژِ گُسْفِ» حُوْضِ بُو كِه وَ عِبْرِي وَ اُ «بِيْتِ حِسْدَا» مِگِ كِه پَنُجِ تَا اِيُوْنِ دَاْرَ كِه سَرِپُوْشِيْدَه اَسْتِ. ٣ اُنْجَا تَعْدَادِ زِيَادِ اَز عَليْلِ، يَعْنِ كُرْنُ شَلُّ نُّ قَلُجِ حُ مِشَدِ [وَ مَنْتَظَرِ بُوْدِ كِه اُ تَكُّ بَخَر]. ٤ وَ خَاطِرِ كِ اَشُّ فِكْرِ مِكْرَدِ هَر چَنْدِ وَقْتِ، يَكَّ اَز فَرَشْتَكُنِ خَدَاوَنْدِ پَايِي مِيَا اُنُّ اَكَّ رَ تَكُّ مَدَّ؛ اَوَّلِيْنِ كِسِي كِ بَعْدِ اَز تَكُّ خَاْرَدَنْ اَوْ دَرِ حُوْضِ مِرْفَتَكِ، اَز اَر مَرَضِ كِ دِشْتِ، شَفَا پِدا مِكَّ.] ٥ مِيْنِشُ، مَرْدِ بُو كِ سِي اُ هَشْتِ سَالِ عَليْلِ بُو. ٦ دَم كِه عِيسَى اُنَّ اُنْجَا بَ دِي كِ حُوْنِ فَمِي كِ اَز دَرِي وَ اِي حَالِ گُرْفَتَارِ، اَز اُ پَرَسِي: «مِ خَا اَبِي كِه شَفَا بَغِيْرِي؟» ٧ مَرْدِ عَليْلِ بَغَّ: «آقَا، كِسِ رَنْ دَاْرُ كِ دَم كِه اُو تَكُّمِ خَاْرَه، مَن دَرِ حُوْضِ بَرِّ، تَّ مِ خُوْدِ خَا وَ اُنْجَا بَ رَسُنُّ، كِسِ دَغِ پِشِ اَز مِ دَرِ مِش.» ٨ عِيسَى وَ اَبُ بَغَّ: «پُ شُ، نَالِيْنِ خَا وَرْدَاْرَكُ رَ بَرُّ.» ٩ اُ مَرْدِ دَرِ اُمِّ دَمِ شَفَا بَغَرْنُ نَالِيْنِ خَا وَرْدِشْتَكُ وَرَ بَ يَفْتِي.

اُ رُز، شَنْبِه مَقْدَسِ بُو. ١٠ نَفَّ كَلْنِ يَهُودِ وَ مَرْدِ كِه شَفَا پِدا كَرَدَ بُو بَ گُفْتِ: «اَمْرُزِ شَنْبِه مَقْدَسِ نُّ شَرْعَا اِجَاْرَه نَدَاْرِي كِ نَالِيْنِ خَا وَدَرِي اُبَر.» ١١ اُ جَوَابِ

ب^{۱۲} دادک: «اکی مَن شفا ب^{۱۰} دا و م ب گ، نالین خا و ردازک ر ب^{۱۱}». از ا پرسید: «اکی و تو ب گ نالین خا و ذری ن ر ب ر، کی بو؟»^{۱۳} و ل ا مرد که شفا گرفت بون مَقَمی ا کِن، و خاطرِ کِ عیسی دَر وسط جمعیتِ اُنجا، غیب ش^{۱۴} د بو.

^{۱۴} گم بعد، عیسی اَن دَر معبد پدا کَن و ا ب گ: «س ک، آلا خوب ش ی، د گ گناه مَکُت چیز بدترِ سر تون تی.»^{۱۵} ا مرد ب ز ن و یهودیگ ب گ: «اکی مَن شفا ب دادک، عیسی ا ست.»

^{۱۶} و ا می خاطر بو کی یهودیگ عیسی ر اذیت مگرد، و رای کی دَر ر ز شنبه مقدس، ایت کارا مَک. ^{۱۷} جواب عیسی ای بو کی «پدرم ا نو کارم ن، م ا کارم ن.»^{۱۸} و ا م خاطر، یهودیگ خِل بَشتر مخواست اَن بکش، و خاطر کی نه فقط حکم ر ز شنبه مقدس مَشگسِتک، حتی خدا ر پدر خا صدا مَک ن خود خا خ خدا براور مَک.

^{۱۹} نَف عیسی ایط جواب بدا: «اَقَقَت، و ش ما مگ کی پسر از خا کار ن متن بکن مگ کار کی م بین پدری انجام م د؛ و خاطر کی ارکار که پدرم ن، پسر اَم کار م ن. ^{۲۰} و خاطر کی پدر، پسر دس دارن ار کار کی من و ا شونی مد و کار گلتر از ای ا و ا شونی مد تش ما ا ر ش. ^{۲۱} و خاطر کی ا متو کی پدر مردگ ن زند من ن و ش زندگی م بخشه، پسر ا و ارکه ب خوا ا، زندگی م بخشه. ^{۲۲} و پدر گس ر داوری ن من، بلکه تمام کار داوری و پسر داد. ^{۲۳} ت اَم مردم و پسر ا رمت بل، ا متو کی پدر ا رمت من. ار گس کی پسر ا رمت ن مل، ا پدر کی اَن راپی گرد ا رمت نشت. ^{۲۴} اَقَقَت و ش ما مگ که، ار که کلام م ن گش بکن ن و ا کی م ن راپی گرد ایمان ب یز، زندگی ابدی دارن داوری ن مش ن از مرگ و زندگی رسید. ^{۲۵} اَقَقَت و ش ما مگ، دم م رس، بلکه امی آلا زسیده، کی مردگ صدا ا پ س خدا ر م یشن ن ا شن کی گش بکن، زنده م ش. ^{۲۶} و خاطر کی ا متو کی پدر دَر خا زندگی دار، و پسر ا بخشید کی دَر خا زندگی دشت بش، ^{۲۷} ن و ا ای اقتدار بدا کی داوری بکن، و خاطر کی پ س انسان. ^{۲۸} از ای ا رفا تعجب مکن، و رای کی زمان م رس کی اَم ا ش کی دَر قبر، صدان م یشن ن بیروم یا. ^{۲۹} ا شن کی کار خوب کرد بش، زنده مش کی زندگی بکن، ن ا شن کی بدی کرد بش، زنده مش که داوری ش. ^{۳۰} م از خا کار ن متن بکن. بلکه طبق ا چیز کی م یشن داوری م ن ن داوری م عادلانه ا ست، و خاطر کی رد خواست خود خا نی، بلکه رد خواست گس ا ست کم ن راپی گرد.»

۳۱ «اگ م خودم وَر خا شهادت ب دا، شهادتیم اعتبار ن دازه. ۳۲ گس د گِ آست کِ دربارِه م شهادت م د ن مِم فَم که شهادتی دربارِه م اعتبار دازه. ۳۳ ش ما افرادِ ر پش یحیی رایی گردن ا دربارِه آقت شهادت ب دا. ۳۴ نه ایک م شهادت انسان قبول بکن، م ای آرفا ر مگ تا نجات پدا بکن. ۳۵ یحیی چراغ بو که مسختک چرخ مگر، و ش ما مخاست یک دم در نوری خوش بش. ۳۶ ول م شهادت کتر از شهادت یحیی دار، و خاطر ک کار ک پدر و م داد تمام بکن، یعن آمی کار ک م ن، ایمیش ورم شهادت م د ک م ن پدر رایی گرد. ۳۷ و ام پدر ک م ن رایی ک، خودی آورم شهادت م د. ش ما اصلا صدا ن ن یشنید ن رون ن دید. ۳۸ و کلامی در ش ما ساکن نی، و خاطر ک و ا گس ک رایی گرد ایمان ن دار. ۳۹ ش ما در ن ویشت ا مقدس م گرد، و خاطر ک فک مین و خاطر ا زندگی ابدی دار، ول آمی ن ویشت آورم شهادت م د. ۴۰ ول آلا ن مخوا ا پش م ب ی ت زندگی دشت بش.

۴۱ «م از آدم شکوه عظمت قبول ن مین، ۴۲ ول ش ما ر خوب میناس کِ محبت خدا ر در دل خان دار. ۴۳ م و نم پدر خا امداء، ول ش ما م ن قبول ن مین. اگ گس د گِ و نوم خود خا بی ی، ا ن قبول مین. ۴۴ ش ت متن ایمان ب یر دم ک شکوه عظمت از یگدگ خام گیره؟ ول و رد ا شکوه عظمت ک از خدا ا یگانه بش، نی ی. ۴۵ فک نکن مین ک پش پدر ش ما ر متهم م ن؛ اگ ش ما ر متهم مین موسی پیغمبر، ام ک و امید بست. ۴۶ و خاطر ک اگ و موسی ایمان میدشته، و م ا ایمان میدشته، و رچ که ا دربارِه م در تورات ن ویشت. ۴۷ ول اگ ن ویشت ا ن باور ن دار، ش ت متن آرف م ن باور بکن؟»

6

عیسی پنج هزار نفر غذا مد

۱ چن وقت بعد، عیسی و ا دس دریاچه جلیل ک ام دریاچه تیریه آست، ب ر. ۲ جمعیت زیاد و ردی ب رفت، و خاطر ک نشونی ا معجزا ک خ شفا دادن مریض مک، دید بود. ۳ عیسی رو یک ک ا برن خ شاگردن خا انجا بشن. ۴ عید پسخ یهودیگ نزدیک بو. ۵ دم که عیسی س ک ن ب دی ک جمعیت زیاد و سونی ی م یا ا، و فیلیپس ب گ: «از اگجا ن بستن ت ای مردم بخر؟» ۶ ای ن ب گ ت ا ن امتحان بکن، و خاطر ک خودیو خوب م قمی چکار م خوا ا بکن. ۷ فیلیپس ب گ: «د وست دینار ن و رش بس نی، اقی اگ آر کدکش

فقط گم کی ب خَر.»^۸ یک دَگِ از شاگرد و اسمِ آندریاس، کی ب ر شَمعون پطرس بو، ب گ: «پ سَرِکِ اینجا آست کی پنج تا نُنِ جُو دوتا مایی دار، ولِ ایشُ آگجا ای خلقِ سِرِم ن؟»^۹ عیسی ب گ: «مردمَ برَشِن.»^{۱۰} آنجا جا ا سر سبز بو. ا جمعیت کی نزدیک پنج هزار مرد بود، امجا بَشَنَسِتِ.^{۱۱} ام دَم عیسی نُنار وِردِشَتکُ بعد از ایکِ شکر ب ک، نُنار رِین اَشُ که ش نَسِت بودِ بَخش ک ن مالی آ ر اَمَقَر کی مِخواسِت و شُ ب دادک.^{۱۲} دَم که بخارِدُن سِر شِد، عیسی و شاگردنُ خا ب گ: «تکُ ا مُنِد نُنار جمع بُکن ت ایچی هدر ن ری.»^{۱۳} نَف ا شُن جمع گردنُ از تکُ ا مُنِدِه ا پنج تا نُنِ جُو کی ا جمعیت خارَد د، د وازد س و د پَرش.

^{۱۴} مردم خ دیدن ای نشونی ا معجزه عیسی، ب گفَت: «و راستی کی ا اَم پیغمبری کی با ا د و ای دنیا ب ی ی.»^{۱۵} عیسی دَم که فَمی کی ا شُم خوا ا ا ن بَرِ ن، و رُز پادشاه بُکن، از آنجا ب ر ن د گ ل، یگه و ک ب ر.

ر رفتن عیسی رو او

^{۱۶} دَم ب گ، شاگردنُ و سون دریاچه ب رَفَت^{۱۷} ن س وار قاق بَش د، و ا دَس دریاچه، و سونِ گَفرناحوم آرگت گرد. اوا تاریک ش ت بو، ولِ عیسی ا نو پش ن نُمِد بو.^{۱۸} ام دَم بو کی، دریاچه و خاطر بادِ شدید، طوفانی ب ش. ^{۱۹} دَم که حدود پنج یا شش کیلومتر پش رَفَتِدِه، عیسی ر ب دید کی رو دریاچه ر م ر ن و قاق نزدیک مِش. نَف ا شُ خِل ب تَرسید. ^{۲۰} ولِ عیسی و شُ ب گ: «م آست؛ مترس.»^{۲۱} ب بعد م خاست ا ن س وار قاق بُکن، کی قاق اَم دَم و جا ا، برسی که ایشُ مِخواست بَر.

م آست، ا نُنِ که زندگی مَبَخش

^{۲۲} رز بعد، جماعت کی ا دَس دریاچه مُنَدِد، فَمید کی فقط یک قاق، آنجا بو دِه ن ا متوم فَمید کی عیسی خ شاگردنُ خا س وار نَشَد بو بلکه شاگرد تنها رَفَتِد. ^{۲۳} امدَم چند تا قاق د گ ا از تیریه ب یومد ن نزدیک ا جا ا ب رسید کی ا مردم، بعد از شکرگزاری خداوند، ن خارَدِد. ^{۲۴} نَف دَم که مردم فَمید کی نه عیسی آنجا آست ن نه شاگردنُ، دَر ا قاقا س وار شِد ن رِد عیسی و گَفرناحوم ب رَفَت.

^{۲۵} دَم که ا ن ا دَس دریاچه ب دید، و ا ب گفَت: «اُستاد، کی اینجا بُمَدی؟»
^{۲۶} عیسی ب گ: «اَقَقَت و ش ما مگُ که، و رَد مِم گرد نه و خاطرِ نشونی ا معجز

اِك ديد، بلکه وَخاطِرِ اُنْ كِ ب خاردِ نُ سِرْشِدِ. ^{۲۷} وَر خوراكِ كه ازين مِر، كار مَكْن، بلکه وَخاطِرِ اُ خوراكِ كِ تَ زندگي ابدى مِمْنُ كار بُكْن، خوراكِ كِ پ سِ انسان وَ شِ مِ مِ دِ. وَخاطِرِ كِ خدا پدر وَر پسِ انسان مَهر تأييد ز ده. ^{۲۸} بَعْد از اُ پَرسيِد: «چه كار با آد بُكِن كه كارِ خدا انجام دادَ بَش؟» ^{۲۹} عيسى وَشِ جواب بَ دَا: «كارِ خدا اينَ كه وَ اُ كَسِ كه رآيِ كَرْد، ايمان بَ يَر.» ^{۳۰} اَشْ بَ كُفْت: «چه نشونى معجزه وَ ما شُونى مِد تَ خَ ديدنى تَر باوربُكْن؟ چكار مَنِ؟» ^{۳۱} پدرانِ ما دَر بيابُ مَنَّا، اُنْ كه از اَسْمُ مَبارى رَ ب خارد، اَمْتِ كِ در نَ ويشتِ اِ مقدس نَ ويشتِ شِ تَ: «موسى پيغمبر از اَسْمُ وَشِ نَ بَ دَا تا بَ خَر.» ^{۳۲} عيسى بَ كُ: «آقيقتا وَشِ ما مِگُ كه، موسى نَبُو كِ اُنْ نَ از اَسْمُ وَ شِ مِ بَ دَا، بلکه پدر مِ استِ كِ نُنْ حقيقى رَ از اَسْمُ وَشِ مِ مِ دِ. ^{۳۳} وَخاطِرِ كِ نُنْ خدا، اُنْ كِ از اَسْمُ پايِ مِيا اُنْ وَ اى دنيا، زندگي مَ بَخَشَه.» ^{۳۴} بَعْد اَشْ بَ كُفْت: «آقا اى نُنْ اَمِشَ وَ ما بَد.» ^{۳۵} عيسى وَشِ بَ كُ: «مِ اَسْت، اُنْ كه زندگي مَبَخَشَن. آر كه پِشِ مِ بِيِ، اصلا گُشَن نَ مِشُ، نُنْ آر كه وَ مِ ايمان بَ يَرِ اصلا تُشَن نَ مِشُ. ^{۳۶} وَلِ اَمْتو كه وَشِ مِ بَ كُفْت، خَ ايك مِ نَ ديد، وَلِ اَنو ايمان نُمِير. ^{۳۷} اَم اَشْنِ كه پدر وَ مِ مِ دِ، پِشِ مِ مِ يَأْ، وَ اَر كَسِ كِ پِشِ مِ بِيِ، اُنْ اصلا از خا دور نَ مِ نُنْ. ^{۳۸} وَر اى كِ از اَسْمُ پايِ نَ مِ دَا تَ خواستِ خودخا انجام بَ دَا، بلکه اَمدا تَ خواستِ اُ كِم نَ رآيِ كَرْدَ رَ وَ انجام بَرَسُن. ^{۳۹} وَ خواستِ كَسِ كِ مِ نَ رآيِ كَرْدَه اينَ كِ از اَشْنِ كِ اُ وَ مِ بَخَشِيد، ايچ كَدَك از دس نَ دَا، بلکه اَشْنِ دَر رُزِ اَخر زِنْدَ بُ كُن. ^{۴۰} وَخاطِرِ كِ خواستِ پدر مِ اى نُنْ كِ آر كه وَ پِسر سِ كُنْ وَ اُ ايمان بَ يَر، زندگي ابدى رَ دَا رَه نُنْ مِ دَر رُزِ اَخر اُنْ زِنْدَ مِ نُنْ.»

^{۴۱} بَعْد يهوديگُ وَ اُ اعتراضِ كَرْد، وَرِچ كه كُفْتَه بو «مِ اَسْت، اُنْ كِ از اَسْمُ پايِ اَمَد.» ^{۴۲} اَشْ مِ كُفْت: «مِگُ اى مرد، عيسى پَسِ اِسْفِ نَبِيِ كِ ما بُبُ نُنْ مِ كِنَ مِشَناس؟ نَفَ شِ تَ اَلَا مِ كُ، «مِ از اَسْمُ پايِ اَمدا؟» ^{۴۳} عيسى بَ كُ: «ايدقَرخِ اَم غر غر مَكْن. ^{۴۴} هيجَ كِ نَ مِ تَن پِشِ مِ بَ يِ مِگُ اُ پدرِ كِ مِ نَ رايِ كَرْدَ اُنْ وَ سونِ مِ بَ كُشَن، وَ مِ دَر رُزِ اَخر اُنْ زِنْدَ مِ نُنْ. ^{۴۵} دَر نَ ويشتِ اِ پيغمبرُ اَمَدَ كه «امّه از خدا تعليم مِ گير.» نَفَ آر كه از خدا بَ يِشَن نُنْ از اُ تعليم بَ گير، پِشِ مِ مِ يَأْ. ^{۴۶} هيجَ كِ پدر نَ ديد، مِگُ اُ كِ از سونِ خدا اَمَدَ بَش؛ اُ پدرِ ديد. ^{۴۷} آقيقتِ وَشِ ما مِگُ كه، آر كه ايمان دار، زندگي ابدى دار. ^{۴۸} مِ اَسْت، اُنْ كه زندگي مَبَخَشَن. ^{۴۹} پدرانِ شِ مِ، مَنَّا رَ دَر بيابُ بَ خارد، وَلِ اَخرى مَرِد.»

۵۰. این نُن کی از آسَم پاپی م یآ، کی آر که از اُ ب خَر، ن م میر. ۵۱ م آسَت، اُنن که زندگی مَبخَشَن از آسَم پاپی بیَم. آگ یِک از ای ن ب خَر، ت ابد زنده م مَن. اُنن کی م وَر زندگی وای دنیا مِدا، بدن م آسَت.»

۵۲. بِن یهودیگ بحث بش ک «ای مرد ش ت م ت ن بدن خا و ما ب دی تا ب خَر؟» ۵۳ عیسی وَش ب گ: «أَقَقْت وَش ما مگ، کی تا بدن پ س انسان ن خَر ن خون ن ن شَم، دَر خا زندگی ن دار. ۵۴ آرکه بدن م ن ب خَر ن خون م ن ب شَم، زندگی ابدی دار، و م دَر رُزِ آخِر اُن زَنَد مَن. ۵۵ وَخاطِر کی بدن م خوراک حقیقی آسَت ن خون م شَمیدنی حقیقی. ۵۶ گس کی بدن م ن م خار ن خون م ن م شَم، دَر م ساکن مِش ن م دَر ا. ۵۷ اَمَتو کی اُ پدِر که زندگی مِدا، م ن رآپی ک ن م وَخاطِر پدَر زَنَد آسَت، گس آ کی م ن م خوارَه آ وَخاطِر م زنده مِمَن. ۵۸ این نُن کی از آسَم پاپی بیَم؛ نه اُنن که پدرانِش ما ب خارد وِل مَرِد؛ بلکه آر ک از ای ن ب خَر، تا ابد زنده م مَن.» ۵۹ عیسی ای آرفا رَ زمانِ ب گ کی دَر یِک از عبادتگاهِ یهودیگ دَر گفَرناحوم تعلیم مِدادک.

اعترافِ پطرس

۶۰. خِل از شاگردنِ عیسی خ آشنیدن ای آرفا ب گفَت: «ای آرفا خِل مُشِکَل، کی م ت ن وَ اُ گش گن؟» ۶۱ وِل عیسی، مَقَمی کی شاگردنِی وَخاطِر ای گف غرغر مَن، وَش ب گ: «آمی آرَف که ش مار نارا ات مَن؟ ۶۲ نَف آگ پ س انسان بِن کی و جا اول خا بالا م ر، چکار م ن؟ ۶۳ روح خدا آسَت کی زنده م ن؛ جسم ایچ فایده نداره. آرَف کی م وَش ماب ب گفَت، روح زندگی. ۶۴ وِل بعضی از ش م آسَت کی ایمان ن میر. وَخاطِر کی عیسی از اول م قَمی چه کسانِ ایمان ن میر ن اُ کی اُن تسلیم دشَم م ن کی ن. ۶۵ وَ بَعَد بگ: «وَر آمی وَش ماب ب گفَت ایچک ن مِتَن پش م بی ی، مگ اُ که، از سونِ پدَر وَ اُ بخشیده ش ت بَش.»

۶۶. بعد از ای، خِل از شاگردنِ عیسی وَرگشت ن، د گ وَر دئی ن رَفَت. ۶۷ نَف عیسی وَ اُ د وازد شاگرد ب گ: «ش م ا م خوا ا ب رَا؟» ۶۸ شَمعون پطرس جواب ب دا: «آقا، پش کی ب ر ا؟ آرَف زندگی ابدی پش تو آسَت. ۶۹ وَ ما ایمان آرد ن قَمید کی تو اُم قَدوسِ خدا آستی.» ۷۰ عیسی وَش ب گ: «مگ ش م ا د وازد نَقَر م انتخاب ن گردا؟ وِل، یگ از ش م ا اِبلیس.» ۷۱ عیسی وَ یهودا، پ س شَمعون اِسخریوط، اشاره مِک، وَخاطِر کی اُ یِک از اُ دوازد نَقَر بو که،

عیسی ور عیدِ خیمِ آ و اورشلیم م ر

۱ چن وقت بعد، عیسی مُدّتِ در ولایتِ جلیل م گشتک، اُن مخواست، در ولایتِ یهودیّه بَش، وَاخَطِرِ کِ یهودیگِ مخواست اُن بُکش. ۲ عیدِ خیمِ ا یهودیگِ، نزدیکِ ش، ۳ نَف ب رادرنِ عیسی و ا ب گُفت: « از اینجا و یهودیّه بَرَت شاگردنِ تو ا کارِ کِ مِی بین، ۴ و ر ای کِ ا ر گه ب خوا ا ش ناخته شی، در حَفا کارن مَن. تو کِ ای کارا ر مِی، خود خا و تمامِ دنیا شوونی ب د.» ۵ وَاخَطِرِ کِ ائی برادرزنی ا و ا ایمان ن یارد. ۶ نَف عیسی و ش ب گ: « اَنو مَلِ م ن ر سید، و لِ و ر ش م ا ر د م خوب. ۷ دنیا ن مِتَن از ش م ا بدی ب ی و ل از م بدیم یا ا، وَاخَطِرِ کِ م شهادتِ مِدا کِ کارِ ی بد. ۸ ش م ا و ر عید ب ر، م [ا ل ا] و ای عید ن مِیا، وَاخَطِرِ کِ مَلِ م اَنو ن ر سیده.» ۹ عیسی ای ن ب گ ن در جلیل مُنَدک.

۱۰ و ل بعد از ا کِ برادرزنی و ر عید ب ر ف ت، خودیو ا ب ر، و ل نه علنی بلکه ب سر صدا. ۱۱ یهودیگِ، د م عید و ر دی مِگش ت ن، م پ ر سید: « ا مُرد ا گ جی؟ » ۱۲ و بین مردم در باره ا خ ل پچ پچ بو. بعضیا م گُفت: « م ر د خوی.» و ل بعضی د گ م گُفت: « نه! ا مُرد م از ر ب ر م ن.» ۱۳ و ل وَاخَطِرِ کِ از یهودیگِ م ت ر سید، ایچ ک در باره ی علنی صُبَت ن م ک.

۱۴ د م که نصفِ از عید ر د ش ت بو، عیسی و معبد ب یوم ن شروع ک و تعلیم دادنِ مردم. ۱۵ یهودیگِ تعجب گرد ن م پ ر سید: « ای مرد که درسِ دین ن خُنده، ش ت م ت ن ای ت علمِ دِش ت بَش؟ » ۱۶ نَف عیسی و ش جواب ب د ا: « تعلیم م از خود م نی، بلکه از ا ا س ت کِ م ن ر آپی گرد. ۱۷ ا گ گ س ب خوا ا و خواست خدا عمل بُکن، ا م فَم کِ ای تعلیم از خدا ا س ت یا م از خود خا مِگ. ۱۸ گ س کِ از خود خا ا ر ف م ر ن، و ر د شکوه عظمِ خود خا ا س ت، و ل گ س کِ و ر د شکوه عظمِ خدا ا س ت، راست مِگ ن در ا ایچ د ر غ نی. ۱۹ م گ موسی شریعت و ش م ا ن د ا؟ و ل ایچ گ د ک از ش م ا و ا عمل ن مَن ورچه و ر د کشتن م ا س ت؟ » ۲۰ مردم جواب ب د ا: « تو ی ک روح شیطانی داری! کِ ن کِ و ر د کشتن تو بَش؟ » ۲۱ عیسی در جوابِ ش ب گ: « م یک کارِ کرد ا ن ش م ا م گِ از ا ا ر گرد. ۲۲ موسی حکم خ ت ن ه کردن و ش م ا ب د ا

-البته ای نه از موسی، بلکه از پدران قوم بو - ن ورامی، در رز شنبه مقدس، پ سرن حتنه م ن. ۲۳ آگ یک آدم، در رز شنبه مقدس حتنه مش تا شریعت موسی ش گسته ن شی، نف ورج از ایک تمام جن یک آدم در رز شنبه مقدس شفا دادا، غضب گرد؟ ۲۴ و ظاهر قضاوت مکن بلکه و حق قضاوت بکن.»

مش که ا مسیح بش؟

۲۵ بعدیو، چندتا از مردم اورشیم پرسید: «ای ام نیی ک م خوا ا ان بکش؟ ۲۶ س کن ش ت علنی آرف مزن ن و ایچی ن میگ! مش که گلن قوم وراستی قمیده بش ک ا ام مسیح موعود؟ ۲۷ ما م قم عیسی از آگجا میا، ول دم که مسیح موعود ظهور بکن، کس ن م قم که از آگجا میا.» ۲۸ نف عیسی دم که در معبد تعلیم مدا، خ صدا ا بل ب گ: «م ن م شناس ن م قم از آگجا میا. ول م و خواست خودخان یمدا. ا ک م ن رآپی گرد، حق؛ و ش ما ا ن ن مشناس. ۲۹ ول م ا ن مشناس، و خاطر ک م از سون ا آمدن ا م ن رآپی گرد.» ۳۰ نف اش رد ای بود که عیسی ر ب گیر، ول ایچک ورا دس خا دراز نک، ورج که انو مل نشت بو. ۳۱ ول، جل آ از مردم و عیسی ایمان ب یارد. اش م گفت: «مگ دم که مسیح موعود ظهور بکن، بشتر از ای مرد نشن ا معجزه م ن؟» ۳۲ و گش فریسیگ برسی ک مردم درباره عیسی ایطو چیزام گی. نف گلن کان ن فریسیگ، نگهبانن معبد رآپی گردت ا ن ب گیر. ۳۳ بعد عیسی ب گ: «م یک کم ده گ خ ش ما است، و بعدی پش ا کم ن رآپی گرد مرا. ۳۴ و رد مم گرد، ول م ن ودی نم ن؛ و جلا ک م است، ش ما ن متن ب ی.» ۳۵ یهودیگ و یگدیگ خا م گفت: «ای مرد آگجا م خا ا ب ری ک ما نتن ا ن پدا بکن؟ مگ م خا ا پش یهودیگن که بن یونانیگ ت نوک ب ری ن یونانیگن تعلیم ب دی؟ ۳۶ منظوری چ ز بو ک ب گ، "و رد مم گرد، ولم ن ودی ن م ن؛ و جلا ک م است، ش ما ن متن ب ی"؟»

رد که او زندگی مد

۳۷ در رز آخر ک مهمترین رز عید بو، عیسی بستادک ا خ صدا ا ب ل و مردم ب گ: «آرک نشنه است، پش م بی ی ن ب شم. ۳۸ آرگه و م ایمان ب یر، آمتو ک نویشت ا مقدس م گ، از دل ا او که زندگی مد مثل نور ورم یفت.» ۳۹ عیسی ای آرف درباره روح القدس ب گ، ک اش ک و ایمان ب یر، ا ن م گیره؛ و خاطر ک روح القدس انو داده نشد بو، ورا ی ک عیسی انو جلال نگرفته بو.

٤٠ بعضی از مردم، که ای آرفا ر ب یثنیده، ب گفَت: «وَراستی کِ ای مرد اُم پیغمبری که موسی وعده داده، میا آ.»^{٤١} بقیه م گفَت: «مسیح موعود.» وِل دَسْتِه دِگ م پَرسید: «مگ مسیح از ولایتِ جلیل م یا آ؟»^{٤٢} مگ در نویشت ا مقدس ن گفته ک مسیح از نسلِ داوودِ پادشاه که از دِه بیتِ لِحَم، کِ داوود در ا زندگی مِک، میا آ؟»^{٤٣} نَف دربارهِ عیسی بین مردم اختلاف بیفتی. ^{٤٤} عِدّه مِخواستِ ا ن گرفتار بُکن، وِل ایچک وِرا دَس دراز نک.

^{٤٥} نَف نگهباننِ معبدِ پش کلُن کائِن ن فَریسی گ وِرگشت. اَش از نِگبان پَرسید: «وَرچ عیسی ر ن یارد؟»^{٤٦} نِگبان جواب ب داد: «تا آلا، کسِ مِثلِ ای مردکِ آرف نَرده!»^{٤٧} نَف فَریسی گ بگفَت: «مگ ش ما آ فرب ب خوارده؟»^{٤٨} مگ از کلُن قوم یا فَریسیگ کسِ آست کِ وَا ایمان آرد بَش؟^{٤٩} وِل ای مردم کِ چیز از شریعت ن مِقم، ملعون.»

^{٥٠} نِیقودیموس، کِ پِشتر پِش عیسی رفت بو ن یِک از فَریسیگ بو، ب گ: «مگ شریعت ما کسِ ر مِکوم م ن ب از ایکِ اول آرفِ ن ب یثن ن فَم چ کار کرد؟»^{٥٢} اَش جواب ب داده: «مگ تو آ جلیلی آستی؟ بگردکِ بینک کِ هِچ پیغمبرِ از جلیل ن یُمدّه.»^{٥٣} بَعْدی هرک وِخِن خاب ر.

۸

بخشیدن زَن زناکار

^١ وِل عیسی وَکِ اِزیتون ب ر. ^٢ صُب پِگ بو که، عیسی د گل و معبد ب یوم. اُنجا ام مردم دوری جَمع ش تَد؛ عیسی ب شَن ن اَشَن تعلیم مِدا. ^٣ در ای دم، معلَمِن توراتِ فَریسیگ، زِن کِ دَم زنا گرفتار ش د ب بو ب یارد، ا ن وسط مردم بَرشند ^٤ اَش از عیسی پَرسیده: «اُستا، ای زَن دَم زنا گ رفت. ^٥ موسی در شریعت و ما حکم کرد کِ ای ت زَن سِنگسار ش. آلا، تو چز میگی؟»^٦ ای ن ب گفَت ت ا ن امتحان بُکن ن علتِ وِر متهم کردنی وِدی بُکن. وِل عیسی سر خا پایی بیاردکِ خ چُنگل خا رو زمی بَنویشتک. ^٧ وِل وِرخاطرِکِ اَش دِشت سوال مَپرسیده، عیسی پُش ن وِش ب گ: «از بِن ش ما، آر ک گنا ن گرد، سِنگِ اَوَل وَا ب زَن.»^٨ و د گل سر خا پایی بیاردکِ خ چُنگل خا رو زمی بَنویشتک. ^٩ وِل دَم دکه اَش ای آرف بَیثنید، یِک یِک از گلُ تا خورد، از اُنجا برفَت، ن عیسی خ ا ر کِ میوتاش س تاده بو، یِک مَندک. ^{١٠} بَعْد عیسی پُش ن وَا ب گ: «ای ر، اَش آگ ج شَد؟ ایچک ت

رَ مَكُوم نَك؟»^{۱۱} اَرَّ جَوَاب ب° دَا: «اِيچَك، اِي آقا.» عِيسِي وَ اَب° گ: «مَ ا ت رَ مَكُوم ن مِّن. بَرُّن د° گ گَنَاه مَك.»]

م نورِ دنيا آستُ

^{۱۲} عِيسِي دَگ لِي خِ مَرْدَم اَرَف ب رَ، نُّ ب گ: «مِ نورِ دنيا آستُ. اَر گِه وَرَد مِ بِي ي، هَرگَز دَر تَارِيكِي رَن مِ رِي، بَلَكِه نَوْرِ زَنْدِگِي رَ دَازَه.»^{۱۳} نَفَّ فَرِيْسِيگُ وَ اَب گُفَت: «تُو خُوْدتُو وَر خَا شَهَادَت مِد، نَفَّ شَهَادَت تُ اَعْتَبَار نَدَازَه.»^{۱۴} عِيسِي دَر جَوَاب شُ ب° گ: «حَتِي اَگ مِ خُوْدمِ وَر خَا شَهَادَت بَدَا، شَهَادَتِيْمِ مِ دُرُسْت، وَخَاطِرِ كِي مِم فَمُ اَز اَگْجَا اَمْدَانُ وَ اَگْجَا مِرَا. وَ لِي ش° مَان مِ قَمِّمِ مِ اَز اَگْجَا اَمْدَانُ وَ اَگْجَا مِرَا.^{۱۵} ش° مَان مِثْلِ فِكْرِ اِنْسَانِي دَاوَرِي مِ نِي، وَ لِي مِ كَسِي رَ دَاوَرِي ن مِّن.^{۱۶} وَ لِي اَتِي اَگ اَ دَاوَرِي بُكُنُ، دَاوَرِي مِ دُرُسْت، وَخَاطِرِ كِي يَكَّ نِي، بَلَكِه پَدَرِ كِي م° ن رَايِي گَرْدَ اَخ مِ آسْت.^{۱۷} دَر شَرِيْعَتِ ش° مَان وِيشْتِ ش° دَكِي شَهَادَتِ دُوْتَا شَاهِدِ اَعْتَبَارِ دَازَه.^{۱۸} مِ خُوْدمِ وَر خَا شَهَادَتِ مِدَا، وَ پَدَرِ اَكِي م° ن رَايِي گَرْدَ، وَر مِ شَهَادَتِ م.د.»^{۱۹} اَشُ وَ عِيسِي ب گُفَت: «پَدَرِ تُو اَگْجِي؟» عِيسِي جَوَاب ب° دَا: «نَه م° ن مِ شَناسِ نُّ نَه پَدَرِ م° ن. اَگ م° ن مِشْنَاخَتِ پَدَرِ مِ ن اَمِشْنَاخَت.»^{۲۰} عِيسِي اِي اَرَفَا رَدَمِ ب گ گِي دَر خَزْنَه مَعْبَدِ مَرْدَمِ تَعْلِيمِ مِدَادَك. وَ لِي هِيچَك اَن گَرَفْتَارِ نَك، وَخَاطِرِ كِي اَنُوْمَلِي نَشْتِ بُو.

^{۲۱} بَعْدِ عِيسِي دَگ لِي وَ شُ ب° گ: «مِ مِرَا نُّ ش° مَان وَرَد مِ مِ گَرْدَ، وَ لِي دَر گَنَّا اِخَا مِ مِير. اَنجَا كِي مِ مِرَا، ش° مَان مِ تَن بِي ا.»^{۲۲} بَعْدِ يَهُودِيگُ ب گُفَت: «مَگ مِ خُوَا اَخُوْد خَا بُكَشَن كِي مِ گَ "اَنجَا كِي مِ مِرَا، ش° مَان مِ تَن بِي ا"؟»^{۲۳} عِيسِي وَ شُ ب° گ: «ش° مَان مَالِ زَمِيْنِ آسْت، مِ مَالِ اَسْمُن. ش° مَان مَالِ اِي دَنيا آسْت، مِ مَالِ اِي دَنيا نِي.»^{۲۴} وَ ش° مَان ب گُفَت كِي دَر گَنَّا اِخَا مِ مِير، وَخَاطِرِ كِي اَگ اِيْمَانِ ن يَرِ كِي مِ اَمُ آسْت، دَر گَنَّا اِخَا مِ مِير.»^{۲۵} نَفَّ وَ عِيسِي ب گُفَت: «تُو كِي آسْتِي؟» عِيسِي جَوَاب ب° دَا: «اَمُ كِي اَز اَوَّلِ وَ ش° مَان ب گُفَت.^{۲۶} خِلِ چِيْزَا دَارُ كِي دَر بَارَه ش° مَان ب گُ وَ ش° مَان رَ مَكُومُ بُكُن. وَ لِي اَكِي م° ن رَايِي كَ، حَقُّ نُّ مِ اُچِيْزِ كِي اَز اَشْنِيْدَا، وَ دَنيا اَعْلَامِ مِّن.»^{۲۷} اَشُ ن فَمِيْدِ كِي دَر بَارَه پَدَرِ اَسْمُنِي دَازَه خِ شُ اَرَفِ مِ رَن.^{۲۸} نَفَّ عِيسِي وَ شُ ب° گ: «دَمِ كِي پ سِ اِنْسَانِ سَرِ چُ بَلَا بِ كَشِيْدِ، بَعْدِ مِ قَمِّمِ كِي مِ آسْت نُّ اَزِ پِشِ خَا كَارِ ن مِّن، بَلَكِه فِقْطِ اُچِيْزِ رَ مِگُ كِي پَدَرِ وَ مِ يَادِ دَا.»^{۲۹} وَ اَكِي م° ن رَايِي كَ، خِ مِ آسْت. اَمُ ن يَكَّ نِشْت، وَخَاطِرِ كِي مِ اَمِشَن اُچِيْزِ كِي مَالِ اَخْشَنُوْدِي آسْت، اِنجَامِ مِدَا.»^{۳۰} خِ اِي اَرَفَا، خِلِ

آو ایمان ب یارد.

آققت ش°ما ر آزاد م ن

^{۳۱} بعدی عیسی و یهودیگن کی و ایمان آرد بود، ب°گ: «آگ در کلام م من، و راستی شاگرد م مش. ^{۳۲} و آققت م شناس ن آققت ش°ما ر آزاد م ن.» ^{۳۳} در جوابی ب گفت: «ما از نسل برآیم پغمبرن هرگز غلام کس ن بود. نف و رچه مگی آزاد م ش؟» ^{۳۴} عیسی جواب ب°دا: «آققت وش ما میگ، کس کی گناه م ن، غلام گناه آست. ^{۳۵} غلام امش در حن ن ممن، ول پ سر امش در حن ممن. ^{۳۶} نف آگ پ سر ش°ما ر آزاد بکن، و راستی آزاد م مش.»

^{۳۷} «م فم کی از نسل برآیم، ول م خا م ن بکش، و خاطر کی کلام م در ش°ما جا ن دار. ^{۳۸} م از آچی کی خ پدر دیدا آرف م زن ول ش°ما اچیز کی از بب خا آشنید، انجام مد.» ^{۳۹} اش ب گفت: «پدر ما برآیم.» عیسی ب°گ: «آگ ش ما از نسل برآیم بود، کارش ما مثل برآیم بو. ^{۴۰} ول ش°ما م خا م ن بکش؛ و م ام آست کی آققت کی از خدا آشنیدا وش°ما بگفت. برآیم ای ت رفتار نک. ^{۴۱} ول ش°ما کار بب خا انجام مد.»

اش بگفت: «ما آزمزاده نی! یک پدر داره که ام خدا آست.» ^{۴۲} عیسی وش ب°گ: «آگ خدا پدر ش°ما بو، م ن دس میدشت، و خاطر کی م از سون خدا امدان آلا اینجا آست. م از سون خودخان یمدا، بلکه پدر م ن رایی گرد. ^{۴۳} و ر چ آرف م ن ن مقم؟ و ر ایک ن متن ا چیز که میگ تحمل بکن. ^{۴۴} ش°ما از بب خا ابلیس آست ن م خا خواست ا پدرخا انجام ب د. ا از اول قاتل بو ن خ حقیقت سر ندشت، و خاطر کی هچ حقیقت در آ نی. آردم د ر غ م گ، از ذات خا م گ؛ و ر چ که د ر غ گ آست ن بب هم د ر غ گ آست. ^{۴۵} ول ش°ما آرفم ن باور ن من، و ر خاطر کی حقیقت وش°ما میگ. ^{۴۶} ک د ک ش°ما م ت ن م ن و گنا ا مکوم بکن؟ نف آگ حقیقت وش°ما میگ، و ر چ آرفم ن باور ن من؟ ^{۴۷} گس کی از خدا آست، کلام خدا ر گش من؛ علت که ش°ما کلام خدا ر گش ن من، این کی از خدا نی ی.»

پش از ایک برآیم بش، م آست

^{۴۸} یهودیگ در جواب عیسی ب گفت: «درست نگفت کی سامری آستی ن روح شیطانی داری؟» ^{۴۹} عیسی جواب ب°دا: «م روح شیطانی ن دار، بلکه م و پدر خا ارمتم مل، ن ش°ما من ب ارمتم م ن. ^{۵۰} خ ای کی م رد شکوه ا عظمت

خا نُو وِل يِکْ آسْتِ که رَدِي آسْتِ نُو داوَرِي خِ اَن. ^{۵۱} اَقَقْتِ وَش ما مِگ، اگ کسِ وَ کلامِ مِ عملِ بُوکَن، ت ابد، مرگِ ن مِ بِيَن. ^{۵۲} يهوديگِ وَ اَبِ گُفْتِ: «آلا دِگِ مطمئنِ شِدِکِ رُوحِ شيطانِي داري! برآ اِمِ تمامِ پيغمبَرِ مَرِد، وَ آلا تو مِگي، "اگ کسِ کلامِ مِ ن ن گِ دار، طعمِ مرگِ ت ابدِ ن مِ چَش!" ^{۵۳} مگِ تو از پدرِ ما برآ اِمِ کَلتَرِي؟ اُ مَرِدکِ، وَ پيغمبَرِ اُ مَرِد. تو فِکِ ميني کِ آسْتِي؟» ^{۵۴} عيسي بَگ: «اگِ مِ وَ خودِ خا شکوهِ اُ عظمتِ بَداءِ، شکوهِ اُ عظمتِ مِ ارزشِ نِ دار. اُ کِ وَ مِ جلالِ مِ دَ، پدرِ مِ آسْت، اُمِ کِ شِ مِ مِگ، خدا اِ ما آسْت. ^{۵۵} وِلِ شِ مِ اُ نِ مِشْناسِ، نُو مِ اُنِ مِشْناسِ. اگِ بُو گِ اُنِ نِ مِشْناسِ، مِثْلِ شِ مِ دُرُغِ گِ آسْت. وِلِ مِ اُنِ مِشْناسِ نُو وَ کلامِي عملِ مِ. ^{۵۶} بيشِ مِ برآ اِمِ ذوقِ دِشتِ کِ رُزمِ نِ بِيَن؛ وَ اُنِ بِ ديدکِ اُ خوشالِ شِ.» ^{۵۷} يهوديگِ وَ اَبِ گُفْتِ: «هنو پنجاهِ سالِ نُو داري اُ برآ اِمِ ديد؟» ^{۵۸} عيسي وَ شِ بَگ: «اَقَقْتِ وَش ما مِگ، پيشِ از اُ که برآ اِمِ بيشِ، مِ آسْت!» ^{۵۹} نَفِ سِنگِ وَ دِشتِ ت اُنِ سِنگسارِ بُوکِن، وِلِ عيسي خودِ خا زِرکِ نُو، از مَعْبَدِ بِيرو بَر.

۹

عيسي يک گِرِ مادرزادِ شفا مِد

^۱ عيسي دِشتِ رَمِ رَفْتکِ، کِ کورِ مادرزادِ بِ دِي. ^۲ شاگردِنِي پَرَسيدِ: «اُستاء، کِ گناهِ گردِ که اِي مَرِدِ گِرِ وَ دُنيا اُمَد؟ خودِي گناهِ گردِ يا بِيُنِ مِکِ ي؟» ^۳ عيسي جوابِ بِ دَا: «نه خودِي گناهِ گردِ نه بِيُنِ مِکِ ي بلکه اِي تُ بِ شِ، تا کارِ خدا دَر اُ ديدِ شِي. ^۴ تا رَز، ما با اَدِ کارِ اِکِ مِ نِ رَايِي گردِ، انجامِ بِ دَ؛ شِ دَاَرَه مِ رَس، که دَر اُ اِيچکِ نِ مِتَنِ کارِ بُوکِن. ^۵ تا دَمِ کِ مِ دَرِ دُنيا، نورِ دُنيا آسْت.» ^۶ اِي نِ کِ بَگ، اُو دَنِ خا رُو زِمِ پَرَزَنَدکِ، گِلِ دُرُسِ کِ نُو اُنِ وَ چَشِ اُ مَرِدِ مَالِي ^۷ نُو وَ اُ مَرِدِ بِ گِ «بِ رُدِ حَوْضِ سِيلُوامِ بِ شُرکِ، سِيلُوامِ يِنِ "قاصِد".» نَفِ اُ مَرِدِ گِرِ بَرِ نُو بِ شُسْتکِ، از اُنجا بِيِنَا وَرگِشْتکِ.

^۸ هَمَسگُو نُو اُنُنِ کِ از پَشِ اُنِ ديدِ که گدايِي مِ نِ، پَرَسيدِ: «مگِ اِي اُمِ نِيِي کِ مِشْنَسْتکِ اُ گدايِي مِکِ؟» ^۹ چِنِ نَفَرِ بِ گُفْتِ: «اُمِ آسْت.» بَقِيَه بِ گُفْتِ: «اُمِ شِکَلِي آسْت.» وِلِ اُ خودِيو اَمَشِ مِگُفْتکِ: «مِ اُمِ مَرِدِ آسْت.» ^{۱۰} نَفِ، از اُ پَرَسيدِ: «شِ تُ چَشِ تو وَا شِ؟» ^{۱۱} جوابِ بِ دَا: «شَخِصِ وَ نُو مِ عيسي، گِلِ دُرُسِ کِ نُو وَ چَشِمِ مَالِي نُو بِ گِ "بُرِ دَرِ حَوْضِ سِيلُوامِ بِ شُرکِ." نَفِ بِ رَفْتِ نُو، خودِخا بِ شُسْتَنِ چَشِمِ وَا شِ.» ^{۱۲} از اُ پَرَسيدِ: «اُ اگِجِي؟» جوابِ

ب^د: «ن مَعْم.»

^{۱۳} نَفْ أُمْرَدَكِ پِشْتَرِ كُرْبُو، پِشْ عَالَمِنِ فَرَقَه قَرِيسِي ب يارِد. ^{۱۴} رُزُ كِ عِيسِي
گِلِ دَرُ سِ كَنْ چِشَنَ وَا كَرْدَ بُو، شَنْبَه مَقْدَسِ بُو. ^{۱۵} بَعْدَ قَرِيسِيگُ اَز اُ پَرَسِيْدِ
تَوْ شِ تْ چِشْتُ وَا ش. جَوَابِ ب^د: «وَرِ چِشِمِ گِلِ مَالِيْدَكِ ب شُشْتُ نْ اَلَامِ
بِيْن.» ^{۱۶} نَفْ چِنِ تَا اَز قَرِيسِيگِ ب گُفْت: «اَنْ خُدا رَا يِي ن كَرْدَ، وَخَا طِرِ كِ وَ
قَانُوْنِ شَنْبَه مَقْدَسِ عَمَلِ ن مِّن.» وَ لِي بَقِيَّهَ ب گُفْت: «شِ تْ يَكِ مَرْدِ گِناهِكارِ
مِ تِ نْ اِي تْ نَشْنِ اَ اَ مَعْجَزَ اَبُكَنْ؟» وَ يِنَشْنِ اِخْتِلَافِ بِيْفْتِي. ^{۱۷} نَفْ دَغْ لِي اَز اُ
كُر پَرَسِيْدِ: «تَوْ خُودتُو دَرِبَارَه اُ چِ زِ مِيگِي؟ وَخَا طِرِ كِ اُ چِشْتِ تِ رِ وَاك.» جَوَابِ
ب^د اَدَاك: «وَنظَرِ مِ اُ پِيغْمَبَرِ اَسْت.»

^{۱۸} يَهُودِيگِ هِنُو باورِ ن دِشْتِ كِ اُ كُرِ بُوْدَه نْ بِيْنَا شِ تْ، تِ اِيكِ بَبُنْ مَكِ نْ
صِدا كَرْدِ ^{۱۹} نْ اَز اَشْ پَرَسِيْدِ: «اِي پِ سِ شِ مَ اَسْت، اُمِ كِ مِيگِ كُرِ وَ دُنِيَا
اَمْد؟ نَفْ شِ تْ اَلَامِ تِ نْ بِيْن؟» ^{۲۰} بَبُنْ مَكِ اُ مَرْدِ جَوَابِ بِ دَاْدِ: «مَ مَعْمِ
كِ پِ سِ مَ اَسْت نْ مِ فَمِ كِ كُرِ وَ دُنِيَا اَمْد.» ^{۲۱} وَ لِي اِي نْ كِ شِ تْ بِيْنَا شِ T
وَ يَا كِ چِشِنِ وَ ا كَرْدَ، مَ ا نِ مِ فَمِ. اَز خُودِي پَرَسِ. اُ خُودِي مَرْدِ كَلْنِ اَسْت نْ
خُودِيو مِتَنِ دَرِبَارَه خُودخَا اَرَفِ بَزَن.» ^{۲۲} بَبُنْ مُكِي وَرِ اِي خَا طِرِ اِي تْ ب گُفْتِ
كِ اَز يَهُودِيگِ م تَرَسِيْدِ. وَرِ اِي كِ يَهُودِيگِ پِشْتَرِ خِ اَمِ قَرَارِ كَرْدَدِ كِ اَرَكِ
اعْتِرَافِ بُكَنْ عِيسِي اُمِ مَسِيحِ مَوْعُوْدَه، اُنْ اَز عِبَادَتِگَا هِ بِيرو پَرِن. ^{۲۳} وَ خَا طِرِ اَمِي
بَبُنْ مُكِي ب گُفْتِ: «اُ خُودِي مَرْدِ كَلْنِ اَسْت نْ خُودِيو مِتَنِ اَمِ چِيْرَ بُگِ؛ اَز
خُودِي پَرَس.»

^{۲۴} بَعْدَ دَغْ لِي اُ مَرْدِ كِ پِشْتَرِ كُرْبُو، صِدا كَرْدِ نْ، خِ اُ ب گُفْتِ: «شِكُوْه
عِظْمَتِ وَ خُدا بَدَه نَه وَ عِيسِي! مَ اُمِ فَمِ كِ اُ اَدَمِ گَنَه كَارِي.» ^{۲۵} اُ مَرْدِ ب گِ:
«اِيكِ اُ گَنَكَا رِ يَا نَه مِّن مِعْمِ. فَ قَطْ يَكِ چِيْزِ مِ فَمِ، وَ اِيكِ كُرِ بُوْدَا، نْ اَلَا بِيْنَا شِ
تَا.» ^{۲۶} فَرِيسِيگِ اَز اُ مَرْدِ پَرَسِيْدِ: «خِ تَوْ چِكارِ كِ؟ شِ T چِشْتِ رِ وَاك؟»
^{۲۷} جَوَابِ ب^د: «مِ خَا وَ شِ مَ ا ب گُفْتِ، وَ لِي شِ مَ ا گُشِ نِ مِدْ؛ وَرِچِ مِ خُوا
دَغْ لِي بِيْشِنِ؟ مَكِ شِ مَ ا مِ خُوا اِ شَاكِرْدِي ب ش.» ^{۲۸} فَرِيسِيگِ اُنْ دُ ب
دَاْدِ نْ ب گُفْتِ: «تَوْ خُودتُو شَاكِرْدِ اُ اَسْتِي! مَ ا شَاكِرْدِ مَوْسِي پِيغْمَبَرِ اَسْت.» ^{۲۹} مَ
مِ فَمِ خُدا خِ مَوْسِي اَرَفِ زِ د. وَ لِي نِمِعْمِ اِي مَرْدِ كِ، اَز اِجْجَا اَمْد.» ^{۳۰} اُ مَرْدِ دَرِ
جَوَابِ شِ ب گِ: «عِجْب! شِ مَ ا نِمِعْمِ اِي مَرْدِ، اَز اِجْجَا اَمْد، خِ اِيكِ اُ چِشِ
مِ وَ ا كِ. ^{۳۱} مَ اُمِ فَمِ كِ خُدا وَ دَعَا اِ گَنَكَا رِ گُشِ نِ مِّن، وَ لِي اَكِ كَسِي خُدا تَرَسِ
بَشِ نْ خُوا سْتِ خُدا رِ وَ جَا بِ يَرِ، خُدا دَعَا نْ گُشِ مِّن.» ^{۳۲} اَز اَوَّلِ دُنِيَا تِ اَلَا

آشَنیدَ نَشَدَ كِ كَسِ بَتَنِ چَشِ كُورِ مادرزادِ رَ وا كَرَدَ بَشَن. ۳۳ آگَ ای مرد از پَشِ خدا نِ یَمَدَه بو، ش تْ مِتَنِسَتَك ای كار بَكَن. ۳۴ فریسیگُ دَرِ جَوابِ بِ گُفَت: «توكه سر تا پُ در گناه زاییدَه شَتِ آلا، وَ ما آدرسِ مِد؟» نَفَ اَنَ بیرو پَزَنِد.

۳۵ دَم كِه عیسی بَشِنی كِ اُ مَرَدِ بیرو پَزَنَد، اَنَ وَ دِی كَ نَ از اُ پَرسی: «تو وَ پِ سِ انسانِ ایمانِ داری؟» ۳۶ جوابِ بِ دَا: «آقا، تو بُ گگ اُ كِ نَ تَ وَ اُ ایمانِ بِ یَز.» ۳۷ عیسی وَ اُ بِ گَ: «تو اَنَ دیدِ! اُ اُمُ اَسَت كِ آلا خِ تو اُ رَف مِ زَن.» ۳۸ بِ گَ: «آقا، ایمانِ دَار.» نَ پَشِ پُ سَجَدَه كَ.

۳۹ عیسی بِ گَ: «مِ اُمَداتِ ای دُنیا رَ داوری بُ كَن، تَ كُرُ بِنَا وَ بِنَا اُ كُرُ ش.» ۴۰ چَند تا از فریسیگُ كِ پَشِ بُوَد، دَم كِه ای نَ بِ یَشَنید، پَرسید: «ما اُ كُرُ؟» ۴۱ عیسی وَ شُ بِ گَ: «اگَ كُر بُوَدِ خا تَقصیرِ نِ مِدشَت؛ وَ اُ لا كِ مِ كِ مَبین، تَقصیركارِ باقیِ مِمن.»

۱۰

مِ چُپِنِ نِكِ اَسَت

۱ «اَقَقَتِ وَشِ ما مِگُ، اَر كَ از دَر، وَ گاشِ گُسَفِنَدُ دَر نَشُ نَ بِلَكِه از رو دِوالِ بلا بِ رِ، دوز رَزَن. ۲ وَ لِ اُ كِ از دَر، دَر مِشُ، چُپِنِ گُسَفِنَدُن. ۳ دَر بُ، دَر وَ رَا وَ اَمِنَ نَ گُسَفِنَدُ صِدانِ مِ یَشِن؛ اُ گُسَفِنَدُن خا وَ اَسْمِ صِدانِ مِ نَ اَشُنَ بیرو مِ بَر. ۴ دَم كِه اُمُ گُسَفِنَدُن خا بیرو مِ بَر، پَشِ پَشِ شُ مِرَ نَ گُسَفِنَدُ اُ رو رَدِی مِر، وَ خاطِرِ كِ صِدانِ مِشَناس. ۵ اَشُ وَ رَدِ غَرِبَه نِ مِر، بِلَكِه از اُ قَرارِ مِ، وَ خاطِرِ كِ صِدانِ غَرِبِگَن نِ مِشَناس.»

۶ عیسی ای مَثَلِ وَشُ بِ گَ، وَ لِ اَشُ نَ قَمیدِ وَشُ چَزِ مِ گَ.

۷ نَفَ عیسی دِگَ لِ وَشُ بِ گَ: «اَقَقَتِ وَشِ ما مِگُ كِه، مِ وَ رَ گُسَفِنَدُ، دَر” اَسَت؛ ۸ اَشُ كِ پَشِ از مِ بِ یومِد، اَمگی شُ دوز رَهزِن، وَ لِ گُسَفِنَدُ وَشُ گُش نِ داد. ۹ مِ دَر” اَسَت؛ اَر كِه از مِ دَر شِ نجاتِ پِدا مِ نَ، دَر مِشُ نَ بورِ مِرَ نَ علفی رَ وَ دِی مِر. ۱۰ دوز نِ مِیِ عِ غِرِ از دوزیدِ نَ گُشَتِ نَ نابودِ كَرَد؛ مِ بِيَمَدَتِ اَشُ زندگی دِشَتِ بَشِ از اُ قَتِ اُ وَ فراوِ بَهَرَه بِ رِ.»

۱۱ «مِ چُپِنِ نِكِ اَسَت. چُپِنِ نِكِ، جُنِ خا وَ رَگُسَفِنَدُ مِد. ۱۲ كَسِ كِه وِرِ پُولِ كارِ مِ، مِثَلِ چُپِنِ نِیِ نَ گُسَفِنَدُ مالِ اُنِیِ، اَرَدَمِ بَینِ گَرگِ مِ یا آ، گُسَفِنَدُ نَ وَ لِ مِ نَ نَ مِجَ اُنَ گَرگِ وَشُ اَمَلَه مِ نَ نَ اَشُ نَ تِ نوکِ اُ تالِ مِ نَ. ۱۳ اُ مِجَ آ، وَ رِچِ كِه فقط وِرِ پُولِ كارِ مِ نَ وَ فِكِرِ گُسَفِنَدُ نِ یِ. ۱۴ مِ چُپِنِ نِكِ اَسَت. مِ گُسَفِنَدُن خا

مِشْناسُ وَ كَسْفِنْدُنْ مِ اَمَّ نَنْ مِشْناسُ،^{۱۵} اَمْتو كِ پدَر مِ نَنْ مِشْناسِ نْ مِ پدَرِ مِشْناسُ. مِ جُنْ خَا وَرْ كَسْفِنْدُ مِدا. ^{۱۶} گوسفِنْدُنْ دِوَكِ اَدَارْ كِ از اِي گاش نِي. اَشَنْ رَ با اَدَبِ يَزَنْ اَشْ اَوَّ صَدَا مِ گُش مِدا. اَمْدَمِ يَكِ رِمَه مِ شَخِ يَكِ چُپْ. ^{۱۷} پدَر، مِ نَنْ وَرْخاطِرِ اِي دُسْ دَارْ كِ مِ جُنْ خَا مِدا تْ اَنْ وَا پَسِ بِ گِيَرْ. ^{۱۸} هِيچْ كِ اَنْ از مِ نِ مِگِيَرَه، بَلَكه مِ وَ مِيلِ خَا اَنْ مِدا. اَخْتِيارِ دَارْ اَنْ بِ دَا نْ اَخْتِيارِ دَارْ اَنْ وَا پَسِ بِ گِيَرْ. اِي اَكَمْ از پدَرِ خَا گِ رَفْتَا.»

^{۱۹} وَخاطِرِ اِي اَرَفَا، دِگَلِ بِنِ يَهُودِيْگِ اَخْتِلَافِ بِيَفْتِي. ^{۲۰} خِلِ آازِ اَشْ پَرَسِيْدِ: «اُ رُوحِ شَيْطَانِي دَارَنْ دُو نَهْ شَتْ؛ وَرِجْ وَ اُ گُش مِدا؟» ^{۲۱} وَ لِ بَقِيَهْ بِ گُفْتِ: «اِي شْ اَرَفِ كَسِ نِي كِه رُوحِ شَيْطَانِي دَارْ. مَكْ رُوحِ شَيْطَانِي مِ تَنْ چَشِ كَرِ بِيْنَا بَكَنْ؟»

مِنْ پدَرِ يَكِ اَسْتِ

^{۲۲} دَمِ عِيدِ وَ قَفِ دَرِ اورشَلِيمِ رَسِيْدَه بُو. ز مَسْتُ بُو ^{۲۳} نْ عِيْسِي دَرِ مَعْبَدِ، دَرِ اَوْنِ سَلِيمَانِ رَمِ رَفْتَكِ. ^{۲۴} يَهُودِيْگِ دُورِي جَمْعِ شَدَنْ بِ گُفْتِ: «تَا كِي مِ خَا اِي مِا رَ دَرِ شَكِ نِ كِ دَرِي؟ اَكْ مَسِيْحِ مَوْعُودِي، اَمْتو رُشِ وَ مِا بُوْگَكِ.» ^{۲۵} عِيْسِي جِوابِ بِدا: «وَ شِ مِا بِ گُفْتِ، وَ لِ باورِ نِ مِيْنِ. كَارِ كِ مِ وَ نَامِ پدَرِ خَا مِ نْ، وَرِ مِ شَهَادَتِ مِ دِ. ^{۲۶} وَ لِ شِ مِا اِيْمَانِ نُمِيَرِ، وَخاطِرِ كِ كَسْفِنْدُنْ مِ نِي يِ. ^{۲۷} كَسْفِنْدُنْ مِ وَ صَدَا مِ گُش مِ دِ؛ مِ اَشَنْ مِشْناسُ وَ اَشْ وَرْدِ مِ مِ يَا. ^{۲۸} مِ وَ شِ زَنْدِگِي اَبْدِي مِدا، وَ اَشْ هَرْگَزِ اَلَاكِ نِ مِ شِ. كَسِي اَنْ مِ تَنْ اَشَنْ از دَسِ مِ بِ قَبْ. ^{۲۹} پدَرِ مِ كِ اَشْ نِ وَ مِ دَا دَا از اَمِّ كَلْتَرِ، وَ اِيچْ كِ نِ مِ تَنْ اَشَنْ از دَسِ پدَرِ مِ بِ قَبْ. ^{۳۰} مِ نْ پدَرِ يَكِ اَسْتِ.»

^{۳۱} بَعْدِ دِوَكِ لِي يَهُودِيْگِ سِنِگِ وَرْدِشْتِ تِ عِيْسِي رِ سِنِگَسارِ بُو كِنِ. ^{۳۲} عِيْسِي وَ شِ بِ گِ: «كَارِ خُوبِ زِيَادِ از سُونِ پدَرِ خَا وَ شِ مِا شُونِي دَا دَا. وَخاطِرِ كَدَكِ مِ خُوا اِمِ نِ سِنِگَسارِ بُو كِنِ؟» ^{۳۳} يَهُودِيْگِ جِوابِ بِدا: «وَخاطِرِ كَارِ خُوبِ تُوْتِ رِ سِنِگَسارِ نِ مِيْنِ، بَلَكه وَرِ اِيكِي كَفَرِ مِگِي، تِ رِ سِنِگَسارِ نِ مِيْنِ، وَخاطِرِ كِ اَدَمِ اَسْتِي اُ خُودِخَا خُدا دَارِي.» ^{۳۴} عِيْسِي وَ شِ جِوابِ بِدا: «مَكْ دَرِ شَرِيْعَتِ شِ مِا نِ يُمَدِ كِه ”مِ بِ گُفْتِ، شِ مِا خُدا يَانِ اَسْتِ“؟ ^{۳۵} اَكْ اَشْ كِ كَلَامِ خُدا وَ شِ بِ رَسِي، وَ شِ ”خُدا يَانِ“ گُفْتِ شَتْ - وَ اِيچِ بَخْشِ اَزِ نِ وِيشْتِ اِ مَقْدَسِ باطَلِ نِ مِشْ - ^{۳۶} شِ مِ تَنْ وَ كَسِي كِ پدَرِ وَ قَفِ كَرْدَنْ وَ دُنْيَا رَا يِي كَرْدِ، بُو كِ ”كَفَرِ مِگِي،“ فَقطِ وَرِ خَا طِرِ كِ بِ گُفْتِ پِ سِ خُدا اَسْتِ؟ ^{۳۷} اَكْ مِ كَارِ پدَرِخَا

انجام نِ مِدا، نَفِّ وِمِ ايمان نِ يِر. ٣٨ وَلِ اَكِّ مِ اَشْنِ اِنجامِ مِدا، اَتِي اَكِّ وِمِ ايمان نِ مِير، وَ اِكارا ايمان بِ يِر تا فَ مِ نِ باورِ دِشْتِ بَشِ كِ پِدرِ دَرِ مِ اَسْتِ نِ مِ دَرِ پِدر. ٣٩ دَغِّ لِ اَشْنِ مِ خاسْتِ اَنْ بِ گِير، وَلِ عِيسِي بِ رَنْ اَزْشُ دُورِ شِ.

٤٠ نَفِّ دَغِّ لِ وَ اُ دَسِ رُ دِ اَرْدَنْ، اَمْجَا كِ يَحِييِ پِشْتَرِ غَسَلِ تَعْمِيدِ مِدا دَكِّ، بِ رَنْ اُنْجَا مُنْدَك. ٤١ خِلِ آ پِشِي بِ يَوْمِدِ. اَشْنِ مِ گَفْتِ: «خِ اِيكِ يَحِييِ اِيچِ نَشْنِ اُ مَعْجَزَه نَكِّ، وَلِ اَرِ چِيْزِكِ دِرِياره اِي مَرْدِ بِ گِ، دَرِستِ بو.» ٤٢ نَفِّ خِلِ اَمْجَا وَ عِيسِي ايمان بِ يارِدِ.

۱۱

مَرْدَنْ اِيلَعَارَزْ

١ مَرْدِ وَ نَوْمِ اِيلَعَارَزْ مَرِضِ بو. اُ از مَرْدِمِ دِ اِ بَيْتِ عَنُيا بو، اَمْجَا اِ كِه مَرِيمِ اُ اَمَشِيْرِي مارتا اُنْجَا زَنْدِگِي مِگَرِدِ. ٢ مَرِيمِ اُمِ زَنْ بو كِ رُو پُ اِ خِداوندِ عَطْرِ بِ رِخْتَكِ اُ خِ زُلفِ خَا پُ اِنِ خَشَكِ كِ. اَلَا بِ رِي اِيلَعَارَزْ مَرِضِ شْتِ بو. ٣ نَفِّ اَمِ شِيْرَكِنْ اِيلَعَارَزْ وَرِ عِيسِي بَغْمِ رَايِي كَرِيدَنْ بِ گُفْتِ: «اَقَا، رَفِي اَزِيْزْتِ مَرِضِ شْتِ.» ٤ عِيسِي دَمِ كِه اِي خِ وَرِ اَبِيْشِنِي، بِ گِ: «اِي مَرِضِي خِ مَرِگِ تَمَامِ نِ مِشْ، بَلَكِه وَرِ اِي خَا طِرِ كِه خِدا شَكُوَه اُ عَظْمَتِ پِدا بُكَنْ نِ پِ سِ خِدا اُ وَ اِمِ خَا طِرِ شَكُوَه اُ عَظْمَتِ پِدا كُنْ.» ٥ عِيسِي، مارتا، اَمَشِيْرِي وَ اِيلَعَارَزْ اُ دَسِ دِشْتَكِ. ٦ نَفِّ دَمِ كِه بِيْشِنِي كِ اِيلَعَارَزْ مَرِضِ، دُو رُزِ دِ گِ اَمِ جَا اِ كِ بو، مُنْدَكِ.

٧ بَعْدِي وَ شاگَرْدَنْ خَا بِ گِ: «بِ يِ اِ دِ گِ لِ وَ وِلَايَتِ يَهُودِيَه بِ رِ.»

٨ شاگَرْدُنِي بِ گُفْتِ: «اُسْتَا، خِلِ وَقْتِ نَكْدَشْتِ كِ يَهُودِيْگِ مِخَواستِ تِ رِ سِنْگَسارِ بُكَنْ، تُو دِ گِ لِ مِ خَا اِي اُنْجَا بِ رِ؟» ٩ عِيسِي بِ گِ: «مَگِ رُزِ، دِ وَازِدِ سَاعَتِ نِيِي؟ كَسِ كِ دَرُ رُزِ مَرِ، نِمِ يِفْتِ، وَ خَا طِرِ كِ نُوْرِ اِي دُنْيا رَمِ بِيْنِ.

١٠ وَلِ اُ كِ دَرِ شِ رِ مَرِ، مِ يِفْتِ، وَ خَا طِرِ كِ دَرِ خَا نُوْرِ نِ دَارِ.» ١١ بَعْدِ اِزِ اِي اَرْفَا وَ شِ بِ گِ: «رَفِي ما اِيلَعَارَزْ حُ وَ، وَلِ مِرَاتِ اَنْ بِدَارَكِنْ.» ١٢ شاگَرْدُ وَ اُبِ گُفْتِ: «اَقَا، اَكِّ اُ حُ وَ، خُوبِ مِشْ.» ١٣ عِيسِي اِزِ مَرِگِي اَرْفِ مَرِ، وَلِ شاگَرْدِ فِكِ مِگَرِدِ مَنظُورِي اِيْنِ كِه اُ حُوْتِ اسْتِراحتِ بُكَنْ. ١٤ بَعْدِ عِيسِي، اَمْتُو وَاضِحِ وَ شِ بِ گِ: «اِيلَعَارَزْ مَرِدِ. ١٥ مِ وَ خَا طِرِ شِ مِ خُوشِحالِ كِ اُنْجَا نِ بُوْدَا، تِ ايمانِ بِ يِرِ. وَلِ اَلَا بِ رِ پِشِي.» ١٦ نَفِّ توما، كِ وَ دُوقَلُو مَرُوفِ بو وَ بَقِيَه شاگَرْدُ بِ گِ: «بِ يِ اِ مِشْمَا اَبِ رِ تِ خِ اَمِيْرِ.»

قیامتِ اُزندگی مِ اَسْتُ

^{۱۷} دَمِ كِه عیسی وَ دِا بیتِ عنیا بَرسی، فَمی چار رَزُ كِ ایلعازَر دَر مقبره اِشت. ^{۱۸} بَیتِ عَنیا حدود سَه کیلومتر از اورشلیم فاصلَه دِشت. ^{۱۹} یهودیگِن زیادِ پِشِ مریم اُ مارتا اَمَدِ ت اَشَن دَر مرگِ ب رِش دلداری ب د. ^{۲۰} نَف دَم كِه مارتا بَیشنی كِ عیسی دار اُنجا م یَا ا وَ پِشوازی بَر، وَ لِ مریم دَر حُن مُنَدَك. ^{۲۱} مارتا وَ عیسی بَگ: «آقا، اگ اینجا بودی ب رِم ن مِمَرَدَك. ^{۲۲} وَ لِ مِم فَم كِ اَلَا ا هِرچی كه از خدا بخواهی، وَ توم د.» ^{۲۳} عیسی وَ ا بَگ: «ب رِ ت زنده م ش.» ^{۲۴} مارتا وَ ا بَگ: «مِم فَم كِ دَر رَزُ قیامت د گ ل زنده م ش.» ^{۲۵} عیسی بَگ: «قیامت اُزندگی مِ اَسْتُ. ا ر ك وَ م ایمان ب یَر، ا تی اگ مِیر، د گ ل زنده م ش.» ^{۲۶} وَ ا رگه زنده ی ن وَ م ایمان دار، وَ راستی تا ابد ن م مِیر؛ ای ن باور مِنی؟» ^{۲۷} مارتا بَگ: «بَله، آقا، م ایمان اُردا كِ تو مسیح موعود اَسْتی، پ سِ خدا، اُم كِ با اَد وَ ای دنیا م یُم.»

^{۲۸} ای ن بَگ ن بَر اَمشیرِ خا مریمِ صدا ك، دَر خَلوت وَ ا بَگ: «اُستاد اینجا اَسْت ن ت ر صدا مِین.» ^{۲۹} مریم دَم كِه ای ن بَیشنی، اَم دَم پُ ش ن پِشِ عیسی ب ر. ^{۳۰} عیسی اَنو دَر دِه ن یَمده بو، بلكه اَم جا ا بو كِ مارتا پِشتر وَ دیدنی رَفْت بو. ^{۳۱} یهودیگِن كِ خ مریم دَر حُن بَوِدُن اَن دلداری مِداد، دَم كِه ب دید مریم فوری پُ ش ن پیرو بَر، وَ ر د ی ب رَفْت. اَش فِك مِگَر د سر مقبره م ر ت اُنجا گری بكن. ^{۳۲} دَم كِه مریم وَ جا كِ عیسی بو بَرسی ن اَن ب دی، وَ پ ای بیفتی ن بَگ: «آقا، اگ اینجا بودی، ب رِم ن مِمَرَدَك.» ^{۳۳} دَم كِه عیسی گری ا مریم اُ یهودیگِن كِ خ ا بُو د، ب دی، دَر رُوح خِل نارا ا ت پِش ب ش. ^{۳۴} عیسی پَرسی: «ایلعازَر اگجا زر گَر د؟» ب گُفْت: «آقا، خوت ت بیا س ك.» ^{۳۵} عیسی گریه ك. ^{۳۶} نَف یهودیگ ب گُفْت: «سِ گُن چِنْد ا ن دُس دِشت!» ^{۳۷} وَ لِ چننِش ب گُفْت: «گس كِ چش اُ مردِ گُرا واك، ن مِتنِست پِشِ مرگ ایلعازَر ا ب گیره؟»

عیسی ایلعازَر زنده مِین

^{۳۸} بَعد، عیسی، دَم كِ اَنو نارا ا ت بو، سر مقبره ب یوم. مقبره، غار بو كِ پِشِ دَری سِنگ اِشت د. ^{۳۹} عیسی ب گ: «سِنگ وَ دَر.» مارتا، اَمشیره اُ مَرده بَگ: «آقا، اَلَا د گ بُو گ رَفْت، وَ خا طِر كِ چار رَزُ كِ مَرده.» ^{۴۰} عیسی وَ ا بَگ: «مگ وَ تون گُفْت كِ اگ ایمان ب یَری، شكوه اُ عظمت خدا ر م

بیبی؟» ^{۴۱} نَفَ اَشُّ سِنَگَ وَدِشْتِ. اَمَدَمَ عِیسی آسَمَنَ سِی کَ نُبَّ گَ: «پدر، تَر شکر مِیَن کِ صَدَامَ نَبَ یَشْنیدی. ^{۴۲} مَ مَ قَمِیدُ کِ اَمِشَنَ صَدَامَ نَبَ مَ یَشْنی. وَ لِ اِی نَبَ وَخَاطِرَ اَشُّ بَ گُفْتُ کِ اِیْنَجَا اَسْتِ، تَ اِیْمَانِ بَ یَرِ کِ تَوَمَ نَبَ رَآیِ گَرْدِ.» ^{۴۳} عِیسی اِی نَبَ بَ گَ نُبَّ بَعْدِی خَ صَدَا اِبَ لِ بَ گَ: «اِیْلَعَاَرُ، بِیْرُو بِیَا!» ^{۴۴} نَفَ اُ مَرَدَ، اَمَتُو کِه دَس اُ پُی دَر کَفَن بَسْت بُو نُبَّ دَسْتَمَالِ دَوِر رَوِی پِچِیدَ بُو، بِیْرُو بَ یَوْمَ. عِیسی وَ شُ بَ گَ: «اُنَ وَ اُکُنِ نُبَّ لِ تَبَ رِ.»

توطئه قتل عیسی

^{۴۵} خِلَ از یهودیگَ کِ وَ دِیدِنَ مَرِیمَ اَمَدَدِ نُبَّ کَارِ کِه عِیسی وَرَ بَرِی کَرَدَه بُو بَدِیدَ، وَ عِیسی اِیْمَانِ بَ یَارِدِ. ^{۴۶} وَ لِ چِنْتِشُ پِشَ فَرِیسیگَ بَ رَفَتِ نُبَّ اَشْنِ از کَارِ کِ عِیسی کَرَدَ بُو، خَ وَرَ گَرْدِ. ^{۴۷} نَفَ کَلُنِ کَاهِنِ نُبَّ فَرِیسیگَ شُورَ گَرَدَه، نُبَّ بَ گُفَتِ: «چکار بکنی؟ اِی مَرْدِ خِلِ نَشْنُ اُ مَعْجَزَه شُونِی مَدِ. ^{۴۸} اَگَ بِلَ اَمَتُو پِشَ بَ رِی، اَمَگِی وَ اِ اِیْمَانِ مَ یَارِ، رومیگَ اِیْنِ جَامِ یَا اُنَ، مَعْبُدُ مِلَتِ مَ رَا زَ اَسِ مَ سَ تِنِ.» ^{۴۹} وَ لِ یِکَ از اَشُّ، وَ اِسْمِ قِیَافَا، کِ دَر اُ سَالِ کَاهِنِ اعْظَمِ بُو، وَ بَقِیَه بَ گَ: «شَ مَ اِیچِی نَ مَقَمِ ^{۵۰} فِکَرِ نَ مِیْنِ کِ صَلاَحِشَ مَ دَر اِی اَسْتِ کِ یِکَ نَقَرِ، وَرَ مِلَتِ مِیْرَ، تَ اُ کِه اِمَ مِلَتِ نَابُودِ شِ.» ^{۵۱} قِیَافَا اِی اَرَفَ از پِشَ خُودِ خَا نَگَ، بَلْکِه وَ خَاطِرِ کِه اُ سَالِ کَاهِنِ اعْظَمِ بُو، اِیْطُ پِشْگُوبِی کَ، کِ عِیسی وَرَ مِلَتِ مِیْمِیْرَ، ^{۵۲} نِه فِقْطِ وَرَ مِلَتِ، بَلْکِه وَرَ خَاطِرِ تَمَامِ گُجَگَنِ خُودِ کِ دَر سَرْتَا سَرِ دُنِیَا تَ نُوکِ اَسْتِ رَ جَمَ بُکَنَ نُبَّ یِکِ بُکَنَ. ^{۵۳} نَفَ، از اَمَ رُزِ، نَقِشَه گُشْتَنَ عِیسی رَ بَ گَشِیدِ.

^{۵۴} وَرَ اَمِی عِیسی دَگَ عِلنی دَر بِنِ یهودیگَ رَفَتِ اُ اَمَدِنَ مِکَ، بَلْکِه وَ شَهْرِ وَ نَوْمِ اِفْرَایْمِ کِ نَزْدِیکِ بَبَابُ بُو بَ رَ نُبَّ خَ شَاگَرْدُنِ خَا اُنْجَا مُنَدَکِ. ^{۵۵} عِیدِ پِسَخِ یهودیگَ نَزْدِیکِ شَن. جَمْعِیْتِ زِیَادِ از جَا اِ مَخْتَلَفِ وَ اَوْرَشَلِیمِ بَ رَفَتِ تَ پِشَ از اِیْکِ عِیدِ پِسَخِ شُرُوعِ بَشِی، رِسمِ پَاکی یهودیگَنَ وَ جَا بَ یِرَه. ^{۵۶} اَشُّ وَ رَدِ عِیسی بُو دِ نُبَّ دَمِ کِ دَر سَرَا اِ مَعْبُدِ سَ تَادَه بُو دِ، وَ یِکَدَگِ خَا مَ گُفَتِ: «چَ فِکَرِ مَ نِ؟ وَرَ عِیدِ اَصْلَانِ مِی؟» ^{۵۷} وَ لِ کَلُنِ کَاهِنِ نُبَّ فَرِیسیگَ دَسْتُورِ دَادَ بُو دِ کِ اَگَ کَسِی فَمَ عِیسی اَگَ جِی، بَا اَدِ خَ وَرَ بَ دِی تَ اُنَ بَ گِیرِ.

۱ شش رُز پش از عید پَسَخ، عیسی وَ دِ اِ بَیتِ عَنَّا اَمَ جا اِ کِ ایلعازَر زندگی مِک، بَر. اَمَ که عیسی اُنَ از مَرَدگُ زَنَدَ گَرَدَ بو. ۲ اُنجا وَ خَاطِرِ عیسی شام ب داد. مارتا پذیرایی مِکَ نُ ایلعازَر یِکِ اَز اُنْشِنِ بو که خ عیسی سَر سفره ش نَسْتَه بو. ۳ اَمَ دَم، مریم عَطِرِ گِ رُ قِمَتِ از سَنبَلِ خالِصِ کِ نِیمِ لِیْتَرِ بو وَ رِ دِشْتِکُ رو پُ اِ عیسی ب رِختِکُ خِ زَلْفِ خَا اُنْ خَشْکِ کِ، طَوْرِ که خُنَ رَ بُ عَطِرِ وَ رِ دِشْتِ. ۴ وَ لِ یهودا اِسْخَرِیوْط، یِکُ از شاگردُنِ عیسی، کِ مِخواستِکِ عیسی رَ وَ دِشْمَنُ تَسْلِیْمِ بُکَن، بَ گ: ۵ «وَ رِجِ اِی عَطِرَ، که مَزِدِ سِیْصَدِ رُزِ کارِگَرِی، فُرْخَتِ نَشَن، تَ پَوْلُی وَ فِیْقَرُ دَادَ بَ شِی؟» ۶ اِی نَ نَه از سر دِلْسُزِی وَ رَ فَقْرُ، بلکه وَ رَ خَاطِرِ مِگَفْتِکِ کِ دوز بو؛ اِ کِیسه دِخُلُ خَرِجِ شاگردُنِ دِشْتِ از پَوْلِ کِ پِشِی مِ اِشْتِ، وَ رَ خَا وَ مِ دِشْتِ. ۷ نَفَ عیسی بَ گ: «اُنَ وَ حَالِ خَا بِلْ! وَ خَاطِرِ کِ مَرِیْمِ اِی عَطِرَ وَ رُزِ دَفْنِ مِ نَ گَ دِشْتِ بو. ۸ فِیْقَرُنِ اَمِشَنِ خِشِ خَا دَارِه، وَ لِ مَ نَ اَمِشَنِ دَارِ.»

۹ جمعیت زیاد از یهودیگ، دَم کِه ب یَشْنِیدِ عیسی اُنْجِی، ب یومَدِ تا نَه فقط عیسی، بلکه ایلعازَر کِ زَنَدَه کَرَدَ بو، بِنِ. ۱۰ نَفَ، کَلْنِ کَاهِنُ تَصْمِیْمِ بَکَرَفَتِ ایلعازَر بُکَشِ، ۱۱ وَ خَاطِرِ کِ باعْثِ شَ تَ بو خِلِ آ از یهودیگُ از اَشُ رو گَرُدَ بَ شَن وَ عیسی اِیْمَانِ بَ یَرِ.

عیسی مثل شاه وارد اورشلیم مِشُ

۱۲ رُزِ بَعْدِ، جمعیتِ زیادِ کِ وَ رَ عیدِ اَمَدَ بوَدِ، دَم کِه ب یَشْنِیدِ عیسی وَ اورشلیم مِ یا آ، ۱۳ اَمَتو که شاخه اِ پِشَنِ دَر دَسِ خَا دِشْتِ وَ پِشَوازِ عیسی ب رَفَتِ. اَشُ شَبوْشِ مَزِدَ نَ مِ گَفَتِ:

«نجات بده!

م بازک بَشَن اِکِ

وَ نُومِ خَدَاوندِ مِ یا آ،

م بازک بَشَن پادشاه قوم خدا!»

۱۴ بَعْدِ عیسی گُر خَرِ وَ دِی کَ نُ سَواری بَ شَ؛ اَمَتُ که در ن ویشْتِ اِ مقدس اَمَدَ که:

۱۵ «مترس! اورشلیم، ای کنج صهیون

پادشاه تو مِ یا آ،

سوار وَ رُگُرِ خَرِ مِیا آ!»

۱۶ شاگردنی اول ای چیزآ ر ن فمید، ول دم که عیسی بعد از مرد زندهش، ویاد ب یارد که ام ایش درباره ادرن ویشته ا مقدس نویشت شد بو ن امتوا اتفاق بیفتی.

۱۷ ا جماعت که دم که عیسی ایلعازر از مقبره صدا کن ن آن از مردگ زنده ک، خ عیسی بود، انو وراى اتفاق شهادت میداده. ۱۸ خلی آ از مردم و آمی خاطر و پشوازی ب رفته، و خاطر کی آشنیدی ای ت نشن آن معجز انجام مید. ۱۹ نف فریسیگ و یگدیگ خاب گفت: «دگ از دس ما کار ورنمی؛ س کن، هم دنیا وردی ر آفتید.»

بعض از یونانیک ورد عیسی مگشت

۲۰ در پن خلی کی ور عبادت در عید و شر اورشلیم آمد بود، بعض آ یونانی بود. ۲۱ اش پش فیلیپس، کی اهل بیت صیدای جلیل بو، ب رفته ن و اب گفت: «آقا، م خوا ا عیسی ر بین.» ۲۲ فیلیپس ب یوم ن و آندریاس ب گ. فیلیپس آندریاس هر دو نش ب رفته ن و عیسی ب گفت. ۲۳ عیسی و ش ب گ: «مل مردن زنده شتن پ س انسان رسیده. ۲۴ آقت و ش ما مگ که، آگ دن گندم در خاک ن یفتن ن میر، یک م من؛ ول آگ میر بار زیاد م یاز. ۲۵ گس کی جن خا دس دشت بش، ان از دس م د. ول گس کی در ای دنیا از جن خا بد بری دشت بش، ان تا زندگی ابدی حفظ م ن. ۲۶ ا کی ب خوا ام ن خدمت بکن، با آد ورد م بی؛ و جا ا کی م بشو، خادم م آمجی. گس کی م ن خدمت بکن، پدر م ان عزت م د.»

۲۷ «آلا جن م پرشن. چز ب گ؟ بگ، پدر! م ن از چیز کی قرار سرم بی نجات ب د؟ ول ور آمی خاطر در ای دنیا آمده. ۲۸ پدر، نوم خا جلال ب د!» ام دم از اسم ندا ب یم کی: «جلال دادا ن باز جلال م دا.» ۲۹ نف مردم کی انجا بود ن ای ن ب یشنید، ب گفت: «پا بو.» بعض اب گفت: «یک فرشته خ آرف ب ز.» ۳۰ عیسی ب گ: «ای صدا ور ش ما بو، نه ور م. ۳۱ آلا دم داوری ور ای دنیا است؛ آلا رئیس ای دنیا یعنی شطن بیرو پزنده مش. ۳۲ و دم که م از زمی بالا برده شا، ام ر و سون خام گش.» ۳۳ عیسی خ ای آرف، و نوع مرگ اشاره مک کی انتظارن م گشی. ۳۴ مردم ب گفت: «طبق چیز کی از تورات آشنید، مسیح موعود ت ابد زنده م من، نف ورچه میگی پ س انسان با آد بالا برد شی؟ ای پ س انسان کی ن؟» ۳۵ عیسی و ش ب گ: «نور گم کی دگ،

بِن ش ما است. نَفَت دَم كِ اَنو نَوَر دَارِ، رَ ب رَ، نَوَدَا تَارِيكِي ش ° مَ رَ ب گِيز. اُ
 كِ دَر تَارِيكِي رَم رَ، ن مِغَم اَگْجَا م رَ. ۳۶ ت دَم كِ نَوَر دَارِ، وَ نَوَر اِيْمَان ب يَرِ ت
 گُچْگَن نَوَر ب ش. »
 بَعْد از اِيكِه اِي اَرَفَا رَ ب ° گِ، از اَنجَا ب رَنُ خُوْد خَا از چَش شُ زِرْ كِ.

ب اِيْمَانِي مَرْدَم

۳۷ خ اِيك عِيسِي اِيْزَقَر نَشَن اُ مَعْجَزَه دَر بَرَاوَر چَش شُ اَنجَام دَا دَ بُو، وَ اُ اِيْمَان
 ن يَارِدِ. ۳۸ اِي ب ش ت اُچِيْزِ كِه از طَرِيْق اِشْعِيَايِ پِيْغَمْبَرِ گَفْتَه شَت بُو وَ اَنجَام
 ب رَس كِ:

« اِي خُداوَنْد، چِه گِسي پِيْغَم مَ رَ بَاوَر كَرْدَ،

نُ كِيْن كِ قَدْرَتِ خُداوَنْد وَرَا مَعْلُوم شُ دَدَ بَشَن؟ »

۳۹ اَمْتُو كِ اِشْعِيَايِ پِيْغَمْبَرِ دَر جَا اِدْ گِ مِگَ، اَشُ نِتِنِسْتِ اِيْمَان ب يَرِ، وَ خَا طِرِ
 كِ:

۴۰ « خُدا چَش شَن كَر كَرْدَنُ،

دِلْشَن سَخْت كَرْدَ،

تَا نَوَدَا خِ چَش خَا بِيْنِ،

نُ خِ دَلِ خَا فَمِ،

نُ وَرِنِ گَرْدِ تَ اَشَن شَفَا بَدَا. »

۴۱ اِشْعِيَا از اُرُو اِي نَب ° گِ كِ جَلَالِ عِيسِي رَ ب دِيْدَكُ دَر بَارَه ي اَرَف ب ° رَ.
 ۴۲ اَتِي خِلِ اَز اَز گَلْتُنِ قَوْمَ وَ عِيسِي اِيْمَان ب يَارِدِ، وَ لِ از تَرَسِ قَرِيْسِي گِ، اِيْمَان
 خَا شُوْنِي ن مِدَادِ، نَوَدَا اَشَن از عِبَادَتِگَاهِ بِيْرُو پَرِنِ. ۴۳ وَ خَا طِرِ كِ اَشُ تَعْرِيفِ اُ
 تَمَجِيْدِ مَرْدَمِ بَشَرِّ از تَعْرِيفِ اُ تَمَجِيْدِ خُدا دُس دِشْتِ.

۴۴ اَم دَم عِيسِي خِ صَدَا اِبْل ب ° گِ: « هَر كِ وَ م اِيْمَان ب يَرِ، نِه وَ م، بَلَكِه وَ
 اِكِ م ن رَايِي كَرْدَ اِيْمَان اَرْدَ. ۴۵ هَر كِه م ن دِيْدَ، اُ كِم ن رَايِي كَرْدَ، دِيْدَ. ۴۶ م مِثْلِ
 نَوَر وَ اِي دُنْيَا اَمْدَا تَا هَر كِه وَ م اِيْمَان ب يَرِ، دَر تَارِيكِي ن مَن. ۴۷ اَكْ گِسي اَرِفِ
 م ° ن ب يَشَن، وَ لِ وَ شُ عَمَلِ نَكَن، م وَرَا دَاوَرِي ن مِيْنُ؛ وَ خَا طِرِ كِ ن يَمْدَا تَا وَر
 مَرْدَم اِي دُنْيَا دَاوَرِي بُكُنْ، بَلَكِه اَمْدَا تَا اَشُ ن نَجَاتِ ب دَا. ۴۸ اُ كِ م ° ن رَدِ بُكُنْ
 نُ اَرِفَم ن قَبُولِ نَكَن، وَرَا دَاوَرِ دِ گِ اَسْت؛ اَم اَرِفِ كِ ب گُفْتُ دَر رُزِ دَاوَرِي اُ
 ن مَكُوم م ن. ۴۹ وَ خَا طِرِ كِ م از خُوْد خَا اَرَفِ نَزْدَا، بَلَكِه پَدَرِ كِ م ° ن رَايِي كِ وَ م
 دَسْتُورِ ب ° دَا كِ چِ زِبُ گُ ن از چِ زِ اَرَفِ ب رُنُ. ۵۰ مِم م فَم كِ دَسْتُورِ اَز دَنْدِگِي

آبدی. نَف آر چی کی مِ مِگ، دَرُس اُم چیز ی کی پدر و مِ گفته که بُ گ.»

۱۳

عیسی پُ اِشاگردُنِ خاُمِ شَر

۱ پش از عید پَسَخ، عیسی خ ایک مِ فَمی مَلِی رَسید ن و زودی از ای دنیا، پش خدا اِ پدر مِر، شاگردُنِ خا کی دَر ای دنیا دُس دِشت، ت آخِر و شِ مَحبت ک.

۲ مَلِ شُم بو. ابلیس پِشتر دَر دل یهودای اِسْخَریوط، پ سِ شَمعون، اِشْت بو کی عیسی ر و دِشَم تَسَلیم بُکَن. ۳ عیسی کی مِ فَمی پدر اَمّ چیز و دَس ا دَا دُن از پش خدا اَمَد ن پش اُم ر، ۴ از سَر شُم پُ ش ن قبا خا دَر بیاردک، حوله و رَدِشْت و ک مَر خا بَسْتک. ۵ بَعْدی لَگَن ا ک ن شروع ک و شِستَن پُ اِشاگردُ ن خ حوله کی و ک مَر خا بَسْت بو، پُ اِشَن خَشک ک. ۶ دَم کِه و شَمعون پِطْرُس بَرسی، ا و عیسی ب گ: «آقا، تو م خا ای پُ م ن ب شری؟» ۷ عیسی ب گ: «کارِک م ن اَلان مَقَمی، وِل بَعدا م فَمی.» ۸ پِطْرُس و عیسی ب گ: «م اصلا ن مِل پُ ا م ن ب شری!» عیسی ب گ: «اگ ت ر ن شُر رابِطِ مُشما قَطع مِش.» ۹ شَمعون پِطْرُس ب گ: «آقا، نه فقط پُ ا مَن، بلکه دَسا ا سَر م ن ا ب شُرک!» ۱۰ عیسی ب گ: «کس کی اُمم رَفْتَه، اَم لَشی تَمیز ن و شِشْت نیازن دازَه غِر از پُ ای. ش ما پاک، وِل نَه اَمَش ما.» ۱۱ وَاخَطِرِ کِ م فَمی، چِه کس ا ن دَس دِشَم م د، وِر اِم خاَطِرِ ب گ: «هَم ش ما پاک نی.»

۱۲ بَعْد از ا کِه عیسی پُ اِش ن ب شِستک، جُل خا پوشی ن باز سَر سَفَره شُم بَشَن. بَعْد از ا ش پَرسی: «فَمید وِر شما چ کار ب گرد؟» ۱۳ ش ما م ن ا سْتا ا سَر وِر خا صدا مین و دَرُس ا مِگ، وَاخَطِرِ کِ ا مْتو ا سْت. ۱۴ نَف اگ م کی آقا ا سْتِش ما ا سْت پُ اِش ما ر ب شِست، ش ما ا با ا د پُ اِ ی ک د گِ خا ب شِرِه. ۱۵ م خ ای کار، سَر مَشَقِ و ش ما ب دا د تا ش ما ا مْتو رِفْتار بُکِن کی م خ ش ما کَر دَا. ۱۶ ا فَقَت و ش ما مِگ کی، نه غلام از ارباب خا کَلْتَر ن، نه قاصِد از کس که ا ن ر آبی گرد. ۱۷ ا لا کی اِی شَن م فَم، خوش و حَالِش ما اگ و شِ عمل کُن.

۱۸ «اچیز کی مِگ دِرباره هَم ش ما نی. م ا ش ن کی اِنتخاب گردا، مِشناس. وِل ای گفَت ن وِیشت اِمَقَدَس با ا د ا تفاق ب یَفْت که "ا کِ نِیم ن خا ر دَه خ م دُشْمنی مین." ۱۹ نَف ا لا پش از ایک چیز ا تفاق ب یَفْت و ش ما مِگ، ت دَم کی

اتفاق ب یفتی، ایمان ب یر که م ام آست. ۲۰ آققت وش ما مگ کی، ارکه قاصد م ن قبول بکن، م ن قبول گردن، ار که م ن قبول بکن، ام ن رای گرد، قبول گرد.»

یک از شما من تسلیم دشمن من

۲۱ عیسی بعد از ا که ای ن ب گ، در روح پرش ش ن ب گ: «آققت وش ما مگ کی یک از ش ما م ن تسلیم دشمن م ن.» ۲۲ شاگرد و یکدیگ خا س گرد، ن مطمئن ن بود ای ن دربارہ کی م گ. ۲۳ یک از شاگرد، کی عیسی ان دس دشت، سر سفره و بغل عیسی تکیه کرده بو. ۲۴ شمعون پطرس خ اشاره از ا ب خواستک تا از عیسی پرس منظوری کی ن. ۲۵ نف ا شاگرد امتوکه تکیه کرده بو، خودخا بشر و عیسی نزدیک ک ن پرسیدک: «آقا، ا کی ن؟» ۲۶ عیسی جواب بدا: «ام کی ای لقمه ن ن بعد از ای کی در کاسه در بزد و ا مدا.» ام دم لقمه ن در کاسه در زن ا ن و یهودا پ س شمعون اسخریوط ب دادک. ۲۷ یهودا دم که لقمه ر بگر، در دم شط در وجودی ب ر. بعد عیسی و ا ب گ: «اکار کی م خای بکنی، زودتر انجام ب د.» ۲۸ ول هیچ ک از ا ش کی سر سفره ش نسته بود، ن فمید که عیسی ورچه ای آرف و یهودا بز. ۲۹ چنتش فک گرد کی وخاطر کی یهودا کیسه دخل ا خرچ دار، عیسی و ام گ، چیز کی لازم ور عید بسن، یا ایکه چیز و فقر ب دی. ۳۰ بعد از گ رفتن لقمه، یهودا ام دم پ ش ن بیرو ب ر. دم ش بو.

اکم تازه عیسی

۳۱ بعد از ای که یهودا بیرو ب ر، عیسی ب گ: «آلا پ س انسان جلال بگر ن خدا در ا جلال بگر. ۳۲ آگ خدا در ا جلال بگر، نف خدا ا ن در خا جلال م دن ا در دم جلال مگیره. ۳۳ گچکن عزیز، کم کی د گ خ ش ما آست. وزد مم گردن امتو کی و یهودیگ ب گفت، آلا وش ما امگ کی جا کی م مرا، ش ما ن متن ب ی ا. ۳۴ حکم تاز وش ما مدا، و این کی آمدگ خا دس دشت بش. امتو کی م ش ما ر دس دشتا، ش ما ا با آد یکدیگ خا دس دشت بش. ۳۵ آگ آمدگ خا دس دشت بش، ام مردم از ای م فم کی شاگرد م آست.»

۳۶ شمعون پطرس ب گ: «آقا، آگجا مری؟» عیسی جواب ب دا: «تو آلا ن متنی جا کی مرا و رد م ب ی؛ ول بعدها و رد م م یایی.» ۳۷ پطرس ب گ: «آقا، ورج آلا نتن و رد تو ب یا؟ م جن خا ور تو مدا.» ۳۸ عیسی ب گ: «تو

جُن خَا وَرِمِ مِدِه؟ اَقِقْت، وَ تَوِمِگ، پِش از اُ کِه خُ زُس بُنگ بَزَن، سَ لِ مَ نَ
حاشا مِ نِ.»

۱۴

م رَا اَقِقْتُ زَنَدِگِ اَسْتُ

۱ «دَلِ شِمَا پَرِشُن بَش. وَ خِدا اِيْمَان دِشْت بَش؛ وَ مِ اِيْمَان دِشْت بَش. ۲ دَر
خُن پَدْرِم جَا زِيَاد، اَگ اِيضُ نَبُو مِ وَ شِ مِ مِگَفْتُ کِه مِرَا تَا جَا اُ وَرِش مِ اَمَادَ
بُکُن؟ ۳ وَ اَگ بَرَان جَا اُ وَرِش مِ اَمَادَ بُکُن، دِگ لِ وَرِمِگَرْدُنُ شِ مِ رِ پِش خَا مِ
بَزُ، تَ جَا اِکِ مِ اَسْتُ شِ مِ اَبَش. ۴ جَا اِکِ مِ مِرَا رَا اِن بَلَد.» ۵ تَوِمَا وَ اَبِگ:
«آقا، مِ اَتِي نِ مِ مِ اَجَا مِر، نَفَ شِ تِ مِتِنِ رَنَ فِم؟» ۶ عِيسِي وَ اَبِگ: «مِ
رَا اَقِقْتُ زَنَدِگِ اَسْتُ؛ هِيچَ کَ پِش پَدْرِ اَسْمُنِي نِ مِي اِ مَگَ اِيکِ مِ وَاِسِطَ بَشَا.
۷ اَگ مِ نِ مِشْنَاخْتِ، پَدْر مِ نِ اِ مِشْنَاخْتِ؛ وَ لِ بَعْدِ اِزِ اِي اُن مِ شَناسِ نِ اُن
مِ بِيِن.» ۸ فِيلِيپُس وَ اَبِگ: «آقا، پَدْرِ اَسْمُنِي رِ وَ مِ شُوْنِي بِ دِ، کِ اَمِي وَرِ مِ
بَس.» ۹ عِيسِي وَ اَبِگ: «فِيلِيپُس، خِلِ وَقَتِ کِه خِ شِ مِ اَسْتُ، هِنُو مِ نِ
نَشْنَاخْتِ؟ کَسِ کِ مِ نِ دِيْدِ، پَدْرِ اَسْمُنِي رِ دِيْدِ؛ نَفَ دِگَ وَرِچِه مِگِي ”پَدْرِ
اَسْمُنِي رِ وَ مِ شُوْنِي بِ دِ“؟ ۱۰ مَگَ بَاوَرِ نِ دَارِي کِ مِ دَرِ پَدْرُنِ پَدْرِ دَرِ مِ
اَسْتُ؟ اَرَفِ کِ مِ وَ شِ مِ مِگَ اِزِ خُودِ مِ نِي، بَلِکِه پَدْرِ کِ دَرِ مِ اَسْتُ، اُن کِ
کَارِ خَا وَ اِنجَامِ مَرَسَن. ۱۱ اِي اَرَفِ مِ نِ بَاوَرِ بُکِنِ کِ مِ دَرِ پَدْرُنِ پَدْرِ دَرِ مِ اَسْتُ؛
وَگَرْنِه وَخَاطِرِ اُ کَارِ کِه اِزِ مِ دِيْدِ، اِيِنِ بَاوَرِ بُکِنِ.

۱۲ «اَقِقْت وَ شِ مِ مِگَ کِه، اَرِکَ وَ مِ اِيْمَان دِشْت بَش، اُ اَرِکِ مِ مِ نِ، مِ
نِ، وَ اَتِي کَارِ کَلْتَرِ اِزِ اَشُ اِمِ نِ، وَخَاطِرِ کِ مِ پِشِ پَدْرِ مِرَا. ۱۳ نِ اَرِچِيژِکِ وَ نُوْمِ مِ
بَخَا، مِ اُن اِنجَامِ مِدا، تَ پَدْرِ دَرِ پِ سَرِ جَلالِ بَگِيْرَه. ۱۴ اَرِچِي وَ نُوْمِ مِ اِزِ مِ بِ
خَا، اُن اِنجَامِ مِ دا.

عِيسِي وَ عِدِه رُوحِ الْقُدْسِ مِدَ

۱۵ «اَگ مِ نِ دُس دِشْت بَشِه، اُکِم مِ نِ اِنجَامِ مِدَ. ۱۶ وَ مِ اِزِ پَدْرِ مِ خُوا اُ، وَ اُ
يَاوَرِ دِگِ وَ شِ مِ مِ دِکِ اِمِشِ خِ شِ مِ بَش، ۱۷ يِعْنِ رُوحِ اَقِيْقِي کِ اِي دُنْيَا نِ
مِتِنِ اُن قَبُولِ بُکِن، وَخَاطِرِ کِ نِه اُن مِ بِيِنِ نِ نِه مِشْناسِ؛ شِ مِ اُن مِ شَناسِ،
وَ رِچِ کِه دَرِ وُجُودِشِ مِ سَاکِنِ مِشُ نِ دَرِشِ مِ مِئِن.
۱۸ «شِ مِ رِ يَتِيْمِ نِ مِلُّ؛ پِشِ شِ مِ مِ يَأ. ۱۹ کِمِ کِ بَعْدِ اِي دُنْيَا، دِگَ مِ نِ نِ

مِ بَيْنَ، وَلِ شِ مَا مِ بَيْنَ، وَوَخَاطِرِكِ مِ زَنْدَ آسْتُ، شِ مَا آ زَنْدِگِی مِیْنِ. ۲۰ دَرِ اُرْزُ، مِ فَمِّ كِ مِ دَرِ پَدْرِ آسْتُ نُ شِ مَا دَرِمِ نُ مِ دَرِ شِ مَا. ۲۱ اُكِ اَكِمِ مِ نِ دَارُنُ اَشْنِ اَنْجَامِ مَدِّ، اَنْ اُكْسِ كِ مِ نِ دُسِ دَارَ؛ وَ اُكِ مِ نِ دُسِ دَارَ، پَدْرِ مِ اَنْ دُسِ دَارَه نُ مِ اَنْ دُسِ دَارُ، نُ خُودِ خَا وَ اَشُوْنِی مِ دَا.»

۲۲ یهودا، نه یهودا اسخریوط، از عیسی پرسید: «آقا، چکار که م خا اپی خود خا و ما شونی ب ده، ول نه وای دنیا؟» ۲۳ عیسی جواب ب داد: «اگ گس م ن دس دشت بشن، کلام م ن و جا میار، ن پدر م ا ن دس دار، و ما پشی م یا ا ن خ زندگی مین. ۲۴ ا ک م ن دس ن دشت بشن، کلام م ن ا ن گ ن م در؛ وای کلام ک م یشن ازم نی، بلکه از پدر است ک م ن راپی گرد.»

۲۵ «ای چیز آر زمان و ش ما ب گفت ک انوخ ش ما است. ۲۶ ول ایاور، یعن روح القدس، ک پدر ا ن و نام م راپی مین، ا ام چیز ا و ش ما یاد مد ن آرچی ک م و ش ما ب گفت، ویدش ما م یار. ۲۷ و ر ش ما سلامتی ا آرامش و جا مل؛ سلامتی ا آرامش خود خا و ش ما مدا. ا چیز ک م و ش ما مدا، چیز نی ک ای دنیا و ش ما م د. نل دل شما پش ش ن نل دل شما ب ترس. ۲۸ بی شنید ک و ش ما ب گفت، "م مرا، ول د گ ل پش ش ما ورمگرد." اگ م ن دس مدشت، ذوق مگرد ک پش پدر مرا، و خاطر ک پدر ازم گلتر. ۲۹ ا لام ای ن پش از ایک اتفاق بیفت و ش ما ب گفت، ت دم که اتفاق ب یفتی ایمان ب یر. ۳۰ مجال زیاد باقی ن مند ک خ ش ما آرف ب زن، و خاطر ک رئیس ای دنیا، شط، داره م یا ا. ا ایچ قدرت در ب راور م ن دار؛ ۳۱ ول م کار م ن ک پدر و م دستور داد، تا ای دنیا فم ک پدر دس دار. پ ش، خ هم از اینجا ب ر.»

۱۵

م تاک آقیقی است

۱ «م تاک آقیقی است ن پدر م باغبن. ۲ آر شاخه ک درم بارن یر، ا ن قطع م ن ن آر شاخه ک بار ب یر، ا ن تاک بری مین تا بیشتر بار ب یر. ۳ ش ما امی آلا و خاطر کلام ک و ش ما ب گفت، پاک است. ۴ درم من ن م آدرش ما مین. ا مت که شاخه ن مین از خا بار ب یر اگ در تاک ن من، ش ما ا ن مین بار ب یر اگ درم ن من.»

۵ «م تاک است ن ش ما شاخه ای. گس ک درم م من ن م در ا، بار زیاد م یار؛ و خاطر ک سوا از م، ایچ کار ن مین بکن. ۶ اگ گس درم ن من، مثل شاخه

آستِ كِ اَنْ دُور مِ پَرِن نُّ خَشَك مِشُّ. شَاخَه اِحْشَك شِ دَه رَ جَمَع مِ نُّ دَر
آئِش مِ پَرِن نُّ مِ سَزِ. ^۷ اَگَ دَر مِ مِ نُّ كَلَام مِ دَر شِ مَ مَن، اَر چِزِ كِ مِ خَوَا،
بِخَوَا اِ كِ وَر شِ مَ اَنجَام مِ شِ. ^۸ شَكُوَه اُ عَظْمَتِ پَدَر مِ دَر اِی نَّ كِ شِ مَ بَارِ
زِیَاد بِ یَرِ؛ اِی تُّ ثَابِتِ مِشُّ شَاگَرِدِ مِ مِ شِ.

^۹ «آمتو كِ پَدَر مِ نُّ دُوسِ دِشْتِ، مِ اَشِ مَ رَ دُوسِ دِشْتَا؛ دَر مَحَبَتِ مِ مِ نُّ.
^{۱۰} اَگَ اَكَمِ مِ نُّ وَجَا بَیْرِ، دَر مَحَبَتِ مِ مِ مَن؛ آمتو كِه مِ اَكَمِ پَدَر خَا وَجَا مِیَارُ نُّ دَر
مَحَبَتِ اُ مِ مَن. ^{۱۱} اِی اَرَفَا رَ وَشِ مَ بَ گُفْتِ تَّ شَادِی مِ دَر شِ مَ اَبَشِ نُّ
شَادِی شِ مَ كَامِلِ شِ.»

^{۱۲} «حَكَمِ مِ اِیْنِ كِ یَكْدِگِ خَا دُوسِ دِشْتِ بَشِ، اَمْتِ كِ مِ شِ مَ رَ دُوسِ دِشْتَا.
^{۱۳} مَحَبَتِ اِز اِی كَلْتَرِنِ كِ كَسِ جُنِ خَا وَخَاطِرِ دُوسْتِ خَا فِدَا بُكَن. ^{۱۴} اَگَ اُ چِزِ
كِه وَشِ مَ اَكَمِ مِ نُّ، وَجَا بَیْرِ، شِ مَ دُوسْتِ مِ اَسْتِ. ^{۱۵} دَگَ شِ مَ رَ غَلَامِ صِدَا
نِ مِ نُّ، وَخَاطِرِ كِ غَلَامِ اِز كَارِ اَرِیَابِ خَا خِ وَر نِ دَارِ. بَلَكِه شِ مَ رَ دُوسْتِ، صِدَا
مِ نُّ، وَخَاطِرِ كِ اَرچِزِ كِ اِز پَدَرِ اَشْنِیْدَا، شِ مَ رَ اَز اُ خِ وَر كَرْدَا. ^{۱۶} شِ مَ نِ بُوَدَ
كِ مِ نُّ اِنْتِخَابِ كَرْدِ، بَلَكِه مِ شِ مَ رَ اِنْتِخَابِ كَرْدَا نُّ خِشِ مَ قَرَارِ كَرْدَا تَا بِ رَ
نُّ بَارِ بِ یَرِ نُّ بَارِ شِ مَ مَن، تَّ اَرچِی كِه اِز پَدَرِ وَ نَامِ مِ بِ خَوَا اُ وَشِ مَ عَطَا
بُكَن. ^{۱۷} حَكَمِ مِ وَشِ مَ اِی نَّ كِ یَكْدِگِ خَا دُوسِ دِشْتِ بَشِ.»

بَدْبَرِی دُنِیَا اِز اَشْنِ كِه رَدِ عِیْسِی مِرَ

^{۱۸} «اَگَ دُنِیَا اِز شِ مَ بَدْبَرِی دَارِ، وِیَادِ دِشْتِ بَشِ كِ پِشِ اِز شِ مَ اِز مِ بَدْبَرِی
دِشْتِ. ^{۱۹} اَگَ شِ مَ مَالِ اِی دُنِیَا بُوَدِ، دُنِیَا اَشِ مَ رَ مِثْلِ اَشْنِ كِه مَالِ خُودِی
اَسْتِ، دُوسِ مِ دِشْتِ. وَلِ وَخَاطِرِ كِ مَالِ دُنِیَا نِیِّ، بَلَكِه مِ شِ مَ Rَ اِز دُنِیَا اِنْتِخَابِ
كَرْدَا، دُنِیَا اِز شِ مَ بَدْبَرِی دَارِ. ^{۲۰} كَلَامِ كِ وَشِ مَ بَ گُفْتِ، وِیَادِ دِشْتِ بَشِ:
”غَلَامِ اِز اَرِیَابِ خَا كَلْتَرِ نِیِّ.“ اَگَ مَنِ اذِیْتِ كَرْدِ، شِ Mَ رَ اذِیْتِ مِ نِ؛ وَ اَگَ كَلَامِ
مَنِ نَگَ مِ دِشْتِ، كَلَامِ شِ Mَ Rَ نِ گَ مِ دَارِ. ^{۲۱} وَلِ تَمَامِ اِی كَارَا رَ وَخَاطِرِ نُمِ Mِ خِ
شِ Mَ Mِ Nِ، وَ رَخَاطِرِ كِ اَكِ Mِ Nِ رَا بِی كَرْدِ نِ مِشْنَا سِ. ^{۲۲} اَگَ نِ یَمْدَدُنُ خِ شِ
اَرَفِ نَزْدَه بُوَدِ، گِنَا نِ دِشْتِ؛ وَلِ اَلَا دَگَ عَذْرِ وَرِ گِنَا اِخَا نِ دَارِ. ^{۲۳} كَسِ كِ اِز مِ
بَدْبَرِی دِشْتِ بَشِ، اِز پَدَرِ Mِ اَبَدْبَرِی دَارِ. ^{۲۴} اَگَ دَر پِنِ شِ كَارِ Nِ كَرْدَه دُ كِ غِرَا زِ
Mِ اِیچِ كَ Nِ كَرْدَه، گِنَا Nِ دِشْتِ؛ وَلِ اَلَا، خِ اِیكِ اُ كَارَا Rِ Bِ دِیْدِ، اَمِ اِز Mِ Nِ اَمِ اِز
پَدَرِ Mِ بَدْبَرِی دَارِ. ^{۲۵} وَلِ اُ كَلَامِ كِ دَر توراتِ خُودِشُ اَمَدَ بَا دِ اِتْفَاقِ بَیْفَتِ كِه:
”اَشُ اِز Mِ Bِ خُودِ بَجْهَتِ بَدْبَرِی دِشْتِ.“

۲۶ «وَلِ دَمِ كِ اُيَورِ كِ اَز پِشِ پَدَرِ وَرَشِ مَا رَآيِ مِنْ بِي يَ، يَعْنِ رُوحِ اَقِيْقِي، كِ اَز پِشِ پَدَرِ مِ يَآءِ، اُخُودِي دَرِبَارَه مِ شَهَادَتِ مِ دَ. ۲۷ وَشِ مَا اَشْهَادَتِ مِ دَ، وَخَاطِرِ كِ اَز اَوَّلِ خِ مِ بُوَدَ.

۱۶

۱ «ای چیزا رَ وَشِ مَا بَ گُفْتُ تَ از اِيْمَانِ خَانِ يَفْتِ. ۲ شِ مَا رَازِ عِبَادَتِ گَاهِ آ بَورِ مِ نِ نِ اَتِي دَمِ مِ رَسِ كِ اَرگِه شِ مَا رَ بُكَشِ، فِكِ مِنْ خَدَا رَ خَدْمَتِ گَرَدَ. ۳ اَشُ اِي كَارَا رَمِ نِ، وَخَاطِرِ كِ نِه پَدَرِ اَمِشْناسِ، نِه مِ نِ. ۴ اِيشَن وَشِ مَا بَ گُفْتُ تَ دَمِ كِه اِتْفَاقِ بَ يَفْتِي وَيَا دَبِ يَرِهِ كِ شِ مَا رَ خِ وَرَ كَرَدَدُ. اِي چِيزَا رَازِ اَوَّلِ وَشِ مَا نِ گُفْتُ، وَخَاطِرِ كِ خُودِ مِ خِ شِ مَا بُوَدَا.

۵ «اَلَا مِ پِشِ كَسِي مِرا كِمِ نِ رَآيِ كَرْدَه، وَلِ اِيچِ كَ نِ مِپَرَسِ، ”اَگْجَا مِرِ؟“ ۶ وَلِ وَخَاطِرِ چِيزِ كِه وَشِ مَا بَ گُفْتُ، دَلِ شِ مَا پَرَا زِ غَمِ شِ تَ. ۷ وَلِ، مِ اَقَقْتِ وَ شِ مَا مِگِ كِ وَنَفْعِ شِ مَا اَسْتِ كِه مِ بَرَا. وَخَاطِرِ كِ اَكِ نِ رَا، اُيَورِ پِشِ شِ مَا نِ مِ يَ يَ؛ وَلِ اَكِ بَرَا، اُنْ پِشِ شِ مَا رَآيِ مِنْ. ۸ دَمِ كِه اُيَورِ بِي يَ، وَ دُنْيَا مِ فَمُنْ كِه وَخَاطِرِ گَنَاهِ اَصَالِحِ بُوَدَنِ دَاوَرِي، تَقْصِيرِ كَارِ. ۹ وَ خَاطِرِ گَنَاهِ، وَرَا يِكِ وَ مِ اِيْمَانِ نِ مِيرِ. ۱۰ وَ خَاطِرِ صَالِحِ بُوَدَ، وَرَا يِكِ پِشِ پَدَرِ مِرا نِ دَگِ مِ نِ مِ بِيِنِ. ۱۱ وَ خَاطِرِ دَاوَرِي، وَرَا يِكِ رَئِيسِ اِي دُنْيَا كِه شِطْنِ مَحْكُومِ شِ تَ.

۱۲ «خِلِ چِيزِ دَگِ اَدَا رِ كِ وَشِ مَا بُ گِ، وَلِشِ مَا اَلَا تَوْنَاكِ اَشْنِيدَنِشِ نِ نِ دَارِ. ۱۳ وَلِ دَمِ كِه رُوحِ اَقَقْتِ بِي يَ، شِ مَا رَ خِ تَمَامِ اَقِيْقَتِ رَزمَايِ مِ نِ؛ وَخَاطِرِ كِ اُزِ خَا رَفِ نِ مِ رَنِ، بَلَكِه اُچِيزِ كِ مِ يِشَنِ مِ گِ نِ اُزِ اُچِيزِ كِ دَرِ پِشِ شِ مَا رَواخِ وَرِ مِ نِ. ۱۴ اُ، مِ نِ جَلالِ مِدِ، وَخَاطِرِ كِ اُچِيزِ كِ مَالِ مِ اَسْتِ مِ گِيرِه نِ وَ شِ مَا اَعْلَامِ مِ نِ. ۱۵ اَرِ چِي كِ اَزِ پَدَرِ اَسْتِ، اَزِ مِ اَسْتِ. وَرَا مِي بَ گُفْتُ اُچِيزِ كِ اَزِ مِ اَسْتِ مِ گِيرِنِ وَشِ مَا اَعْلَامِ مِنْ.

۱۶ «بَعْدِ اَزِ مَدْتِ گِمِ، دَگِ مِ نِ مِ بِيِنِ نِ بَعْدِ اَزِ گَمِكِ دَگِ، بَا زِ مِ نِ مِ بِيِنِ.» ۱۷ نَفِ چِنْدَتَا اَزِ شَاگَرْدِنِ عِيسِي وَ يِكْدِگِ خَا بَ گُفْتِ: «مَنْظُورِي اَزِ اِي اَرَفِ چِزِي كِه، ”بَعْدِ اَزِ مَدْتِ گِمِ، دَگِ مِ نِ مِ بِيِنِ، نِ بَعْدِ اَزِ گَمِكِ دَگِ، بَا Zِ Mِ Bِيِنِ؟“ يَا اَزِ اِي كِ مِگِ ”وَخَاطِرِ كِ پِشِ پَدَرِ مِرا“؟» ۱۸ نَفِ وَ يِكْدِگِ خَا مِ گُفْتِ: «اِي ”مَدْتِ گِمِ،“ كِ مِ گِ، چِزِي؟ نِ مَقَمِ مَنْظُورِي اَزِ اِي اَرَفِ چِزِي؟» ۱۹ عِيسِي اَزِ پِشِ مِ قَمِي كِ مِ خَا اَزِ اِيِنِ پَرَسِي؛ وَشِ بَ گِ: «شَمَا دَرِ اِي بَا رَهِ خِ هَمِ بَحْثِ مِ نِ كِ بَ گُفْتُ، ”بَعْدِ اَزِ مَدْتِ گِمِ، دَگِ مِ Nِ مِ Bِيِنِ، نِ

بعد از گمکِ دهگی، دگ ل م ن م بین؟^{۲۰} اَقَقَّتْ وَ ش مَ مِگِ کِه، ش مَ زاری
 مین ن ماتم م گیره، ول دنیا شاد م ش؛ ش مَ نارآت م ش، ول غم ش مَ،
 شادی م ش.^{۲۱} ر، دَم زآمان درد م گش، وریکه دمی رسیده؛ ول دَم کِه گچ خا و
 دنیا ب یَاو، درد خا دَگ و یاد ن میز، خوشحال، و رای کِ یِک آدَم و دنیا اَمَد.
^{۲۲} و اَم جور، ش مَ آ آلا غم داره؛ ول م د گ ل ش مَ ر م بی ن ن د ل ش مَ شاد م
 ش ن ه یِچ ک ا شادی راز ش مَ ن م گیر. ^{۲۳} دَر اُر ز، دَگ چ یِز از خود م ن م
 خوا ا. اَقَقَّتْ وَ ش مَ مِگِ کِه، اَر چ یِز کِه از پدر و نام م ب خا ا، اُن وَ ش مَ م
 د. ^{۲۴} ت آلا و نام م چ یِز ن خواست؛ ب خا ا ت وَ دَس ب یِره ن شادی ش مَ کامل
 شی.

^{۲۵} «ای چیزا ر خ مَثَل وَ ش مَ ب گُفَت؛ ول م ل م رَس کِ دَگ ای ت خ
 ش مَ ا ر ف ن م رُن، بلکه اَم ت و رُش در باره پدر وَ ش مَ م گ. ^{۲۶} دَر اُر ز،
 درخواستِ خا وَ نُوم م م خوا ا وَ و ش مان ن مِگِ کِه م از سونش ما از پدر
 درخواست مین، ^{۲۷} و رِچ کِه پدر خودی ا ش مَ ر دُ س داز، وَ خا طِرِ کِ ش مَ
 م ن دُ س دِش ت ن ایمان ا ر د کِ م از پِش خدا اَمدا. ^{۲۸} م از سون پدر دَر ای دنیا
 اَمدا ن آلا ای دنیا ر ت ر ک مین ن پِش پدر مِرا.»

^{۲۹} بَعد شاگردونی ب گُفَت: «آلا د گ داری رُش ا ر ف م رَنی، نه خ مَثلا. ^{۳۰} آلا
 دَگ مام فِیم کِ از اَم چ یِز خ و ر داری لازم ن پِ گس سؤا لِ خا از تو پِرس. و ر
 اَمی ا س ت کِه ایمان داره کِ از پِش خدا اَمد.» ^{۳۱} عیسی وَ ش ب گ: «آلا د گ
 ایمان ب ی آرد؟ ^{۳۲} س گن! دِم م رَس، ن و ر ا س ت ی ا مِی آلا ر س ی د، کِ ت نوک م ش
 ن ا ر ک وَ حُن خا م ر ن م ن پِک م ل؛ ول م یِک نیی، وَ خا طِرِ کِ پدر خ م
 ا س ت. ^{۳۳} ای چیزا ر وَ ش مَ ب گُف ت ت دَر م ا ر ا م ش دِش ت بَش. دَر دنیا ش مَ
 و ر ش مَا ز حَم ت عذاب ا س ت؛ ول د ل خا م م گ ب گیره، وَ خا طِرِ کِ م و ر ای دنیا
 پیروز شتا.»

عیسی دعا مین

^۱ بعد از ای ارفا، عیسی وَ ا س م س ک ن ب گ: «پدر، آلا م ل ی ش ت. پ س
 خا جلال ب د ت پ س تو ا ت ر جلال ب د ی. ^۲ وَ خا طِرِ کِ تو اختیار زندگی ا م
 مردم د س ا د ا د ت وَ هَم ا ش کِ وَ ا ب خ ش ی د، زندگی ابدی ب خ ش. ^۳ وَ زندگی ابدی
 این، کِ ت ر، تنها خدا ا ح ق ی ق ی، وَ عیسی مسیح ا کِ تو را یی گ ر د ر، ب ش ن ا س. ^۴ م

کارِ رِکِ وَ مِ دَادِه دِی، تا آخر انجام بداد، نُو ای جُر تَر رِوزِ مِ جلالِ بِ داد. °
 نَفّ آلا ای پدر، تو اَم نُو در حضور خودخا جلالِ بِ دِ، اَم جلالِ کِ پش از
 آفرینش دنیا پش تو دِشت.

۶ «مِ نِومِ تِ رِوَرِ اَشُّ کِ در ای دنیا وَ مِ بخشید، بَشناسُنْد. اَشُّ مالِ تو بو دُن
 تو اَشُن وَ مِ بدادی، نُو اَشُّ وَ کلامِ تو عملِ بِ گِردِه. ۷ آلا اَشُّ فَمیدِ کِ آر چِیزِکِ
 وَ مِ داد، از سونِ تِ رِ. ۸ وَ رِخاطِرِ کِ کلامِ کِ وَ مِبِ دادی، مِ اَو اَشُّ بِ گُفْتُ، وَ
 اَشُّ اُن قبولِ گِردِ نُو وَ راستی فَمیدِ کِه مِ از سونِ تو اَمدا نُو، ایمانِ بِ یارِ دِ کِ تو
 مِ نُو رابی گِردِ. ۹ مِ وَرِ اَشُّ دِعا مِ نُو؛ مِ وِرِ ای دنیا دِعا نِ مِ نُو بلکه وَرِ اَشُنِ دِعا مِ نُو
 کِه تو وَ مِ دادِ وَرِ ایکِه اَشُّ مالِ تو اَسْت. ۱۰ آر چِیزِکِ مالِ مِ اَسْت، مالِ تِ رِ نُو
 آر چِیزِکِ مالِ تو اَسْت، مالِ مِ نُو؛ اَشُّ باعثِ شکوهِ اُ جلالِ مِ بِ شَدِ. ۱۱ بَشترِ از
 ای دَرِ ای دنیا نِ مِ سْت، وَ لِ اَشُّ دَرِ دنیا اَسْت؛ مِ پشِ تو مِ یا. ای پدرِ قدوس،
 اَشُنِ کِ وَ نامِ خا وَ مِ دادِ حَفْظِ کُ، تا یِکِ بَش، اَمتو کِ ما یِکِ اَسْت. ۱۲ مِ تِ
 دَمِ کِ خِ شِ بو دُو، اَشُنِ کِه وَ مِ بدادی، وَ نامِ تو حَفْظِ کِردُ. مِ از اَشُّ محافظتِ
 کِردُ نُو هِیچِ گَدِکِشِ اَلاکِ نَش، غِرِ از اُ پِسِ اَلاکِ تِ، تِ پِشگویی نِ وِیشتِ اِ
 مَقَدَسِ اتِفاقِ بِ یَفْت. ۱۳ وَ لِ مِ آلا پِشِ تو مِ یا، وَ ای اَرفا رِ دَمِ مِگِ کِ اَنو دَرِ
 ای دنیا اَسْت، تِ در شادی مِ لَبِزِش. ۱۴ مِ کلامِ تِ رِ وَ شِ بِ داد، وَ لِ دنیا از
 اَشُّ بَدبِری دِشت، وَ خاطِرِ کِ مالِ ای دنیا نیی، اَمتو کِ مِ مالِ ای دنیا نیی. ۱۵ مِ
 نِ مِ خا اَشُنِ از ای دنیا بَری، بلکه مِ خا اَشُنِ شَریرِ اِظْفِ بُکنی. ۱۶ اَشُّ مالِ ای
 دنیا نیی، اَمْتِ کِ مِ اَمالِ ای دنیا نیی. ۱۷ اَشُّ نِ دَرِ اَقِقتِ، پاکِ مَقَدَسِ کُ؛ کلامِ
 تو اَقِقتِ. ۱۸ اَمتو کِ تو مِ نُو وَ ای دنیا رابی گِردی، مِ اَشُّ نِ وَ دنیا رابی گِردا.
 ۱۹ مِ خودخا وَ خاطِرِ اَشُّ وَ مِ نُو، تِ اَشُّ اَدِرِ اَقِقتِ وَ مِ نُو.

۲۰ «مِ ای چِیزِ رِ فِقطِ وَرِ شاگِردِ نِ مِ خا اُ، بلکه وَرِ اَشُنِ اَسْتِ کِ وَ خاطِرِ
 پیامِ اَشُّ وَ مِ ایمانِ مِ یار، ۲۱ تا اَم یِکِ بَش، اَمتو کِ تو ای پدرِ دَرِ مِ اَسْتِ نُو مِ دَرِ
 تو، بَشِ کِ اَشُّ اَخِ ما یِکِ بَش، تا دنیا ایمانِ بِ یَرِ کِ تو مِ نُو رابی گِردِ. ۲۲ مِ
 شکوهِ اُ عَظْمِ کِ وَ مِ بدادی، وَ اَشُّ بدادُ تا اَشُّ اِ یِکِ بِ شِ اَمتو کِه ما یِکِ
 اَسْت؛ ۲۳ مِ دَرِ اَشُّ وَ تو دَرِ مِ. تا اَشُّ کلاماً یِکِ بِ شِ کِه دنیا فَمِ کِ تو مِ نُو رابی
 گِردِ، وَ اَشُنِ اَمتو دُسِ دِشتی کِ مِ نُو دُسِ دِشتی. ۲۴ ای پدر، مِ خا اَشُنِ کِ وَ مِ
 بدادی خِ مِ بَش، اَمِ جا اِ کِ مِ اَسْت، تِ شکوهِ اُ عَظْمِ نِ بَینِ، شکوهِ اُ
 عَظْمِ کِ تو وَ مِ بدادی؛ وَ خاطِرِ کِ پشِ از آفرینش دنیا مِ نُو دُسِ دِشتی.

۲۵ «ای پدرِ عادل، دنیا تِ رِ نِ مِشناس، وَ لِ مِ تِ رِ مِشناس، وَ ایشِ مِ فَمِ کِ

توم^{۲۶} ن رابی گرد. م نِمت ر وِش بَشناسندُ ن بَارِم شناسن، تا ا محبتِ کِ تو و
م ب گردی، دَر اَش اَبش ن م ا دَر اَش بَش.»

۱۸

گرفتار ش دِن عیسی

^۱ عیسی بعد از گفتن ای آرفا، خ شاگردنِ خا و ا دَسِ دره قدرون ب^۲ ر. اُنجا
باغ بو، ن عیسی ا شاگردنی دَر اَم باغ ب رَفَت. ^۲ یهودا، اَم گَسِ که و عیسی
خیانت ب ک از اُنجا خ وِر دِشت، و خا طِرِ کِ عیسی ا شاگردنی بَشتر وقتا اُنجا
جَمع مِشِد. ^۳ نَف یهودا دَسِته از سرباز، مأمورنِ گلُن کاهن ن عالِمِن فرقه
فریسی ر وِر دِشتک اُنجا ب یوم. اَش خ چراغ ا مشعل ا سلاح و اُنجا بَرسید.
^۴ عیسی، خ ای که م فَمی چ اِنفاقِ وِر ا مِیَفَت، پش ب ر ن و ش ب گ: «وَرَد کِ
م گرد؟» ^۵ اَش ب گَفَت: «عیسای ناصری.» عیسی ب گ: «م اَسْت.»
یهودای اَم گَسِ که و عیسی خیانت ب ک آ، ا مجا س تاده بو. ^۶ دَم که عیسی
ب گ، «م اَسْت،» اَش بَس برفِت ن و زعی ب یَفَتید. ^۷ بعد عیسی دگ ل از ش
پرسی: «وَرَد کم گرد؟» اَش ب گَفَت: «عیسای ناصری.» ^۸ عیسی بگ: «م
خِش ما داژ مِگ کِ خود م اَسْت. نَف اگ وَرَد م م گرد، بِل اَش بَر ا.» ^۹ عیسی
ای ن ب گ ت ا چیز که پَشتر گَفَت بو و اَنجام بَرَس که: «ایچکدک از اَش که
وَم داد، از دَس ن دادا.»

^{۱۰} اَم دَم شَمعون پَطْرُس شمشیر ر کِ دِشت، ب گشی ن گش راستِ خادِم
کاهن اعظم بَری. اسم ا خادِم مالخس بو. ^{۱۱} عیسی و پَطْرُس ب گ: «شمشیر
خا غلاف ک! مگ نبا آد ا پیاله کِ پدر و م داد، ب شَم؟»
^{۱۲} نَف سرباز، خ فرمیده خا ن مأمورنِ یهودی، عیسی ر بگرفت. اَش دَس
عیسی ر بَس ت ^{۱۳} ن اول پِش حَتا بَرِد. و ر خا طِرِ که حَتا خا سَر قیافا، کاهن اعظم ا
زمان بو. ^{۱۴} قیافا اَم بو کِ و یهودیگ نصیحت ک که، بتر یک نَفَر وِر مردم میر.

پطرس عیسی ر اَشامِن

^{۱۵} شَمعون پَطْرُس ا یک شاگرد د گ ا وَرَدِ عیسی ب رَفَت. و خا طِرِ کِ ا شاگرد
از خِشِن کاهن اعظم بو بِنِیست خ عیسی و س رَا حُن کاهن اعظم دَر شی.
^{۱۶} وِل پَطْرُس پَشت مُنَدک. بعد ا شاگرد، کِ از خِشِن کاهن اعظم بو، بیروب ر
ن خ گنیز کِ دَر ب بو، صَبَت ک ن پَطْرُس ا دَر سَر ا بَرَدک. ^{۱۷} اَم دَم ا گنیز که دَر

بُ بو، از پطرس پرسى: «مگ تو آ از شاگردن اُ مرد نی پی؟» پطرس ب گ: «نی.»

^{۱۸} هوا خ نک بو. خادم نُ مأمور آتیش خ زغال رُش گردن دورى س تاده بود ن خودخا گرم مگرد. پطرس آخ ش س تاده بون خودخا گرم مگ.

^{۱۹} ام دم کاهن اعظم از عيسى دربارہ شاگردن تعاليمى پرسى. ^{۲۰} عيسى جواب

بدا: «م خ ای دنيا رُش آرف ز دان اُ امش در عبادتگاه اُ در معبد، اُ جلا که هم

يهودىگ اُنجا جمع ميشد، تعليم بدادن ايج چي در حفا ن گفتا. ^{۲۱} ورج از م م

پرسى؟ از اُش پرس ک ارفم ن اشنيد! اُش خوب م قم که و ش چ ز گفتا.»

^{۲۲} دم که عيسى ای ن ب گ، يک از نگبان ک اُنجا س تاده بو، در گيئي چت

ب ر ن ب گ: «جواب کاهن اعظم ايظ مد؟» ^{۲۳} عيسى جواب بدا: «آگ

اشتبا گفتا، تو اشتبا ا م ن ثابت ک؛ ول آگ راست گفتا، ورج م ن م رنى؟»

^{۲۴} بعد حنا، اُن دس بسته پيش قيافا، کاهن اعظم، راي ک.

^{۲۵} دم ک شمعون پطرس س تاده بون خود خا گرم مگ، چن نفر از اُ پرسيد:

«مگ تو آ از شاگردن اُ نی پی؟» اُ حاشا ک ن ب گ: «نه! نی.» ^{۲۶} يک از

خادمن کاهن اعظم ک از حشَن گس بو ک پطرس گش ن بُريد بو، ب گ:

«مگ م ت ر خ ا، در باغ نديد؟» ^{۲۷} پطرس د گ ل آشا ک. ام دم خ رس بُنگ

ب ر.

محاکمه عيسى پش پيلاؤس

^{۲۸} صُب پگ بو که عيسى ر از پش قيافا و کاخ فرمندار برد. اُش خُدش در کاخ

ن رفت ت نجس ن ش ن پتن شام عيد پسخ ب حر. ^{۲۹} نف پيلاؤس پش ش

بيرو ب يوم ن پرسى: «ای مرد آ و چه جرم متهم م ن؟» ^{۳۰} اُش جواب ب داد

ن ب گفت: «آگ ای مرد مجرم نبو، اُن تحويل تون مِداد.» ^{۳۱} پيلاؤس و ش

ب گ: «ش ما خُدش ما اُن بر ن طبق شريعت خا محاکمه بکن.» يهودىگ

ب گفت: «ما اجازه نداره گس ر مکوم و مرگ بکن.» ^{۳۲} ايظ بش که آرف

عيسى دربارہ ايک شط قرار مير، اتفاق ب يفتى.

^{۳۳} بعد پيلاؤس و کاخ ورگشتک ا عيسى ر صداک ن، و ا ب گ: «تو پادشاه

يهودىگ آستى؟» ^{۳۴} عيسى جواب بدا: «ای ن از پش خودخا مگى، يا بقيه

درباره م و تو ايظ گفت؟» ^{۳۵} پيلاؤس ب گ: «مگ م يهودى آست؟ قوم خود

تو ن کلن کاهن، ت ر و م تويل داد؛ چ کار کرد؟» ^{۳۶} عيسى جواب بدا:

«پادشایی م از ای دنیا نیی. آگ پادشایی م از ای دنیا بو، خادمن م م جنگیدت و دس یهودیگ گرفتار نش. ول پادشایی م از ای دنیا نیی.»^{۳۷} پیلائس از ا پرسى: «نَف تو یك پادشا استی؟» عیسی جواب بدا: «تو خودتو ب گفتى ك م پادشاه است. ورخاطر كه م ور آمی زاییده شدان ور آمی و دنیا امدا كه ور آقت شهادت ب دا. نَف آرک و مال آقت، و آرف م گش من.»^{۳۸} پیلائس پرسى: «آقت چزی؟»

دم كه ای ن ب گ، د گ ل پش یهودیگ بیرو ب ر ن و اش ب گ: «م ایچ دلیل ور مكوم كردنی ودی ن گرد.^{۳۹} ول ش ما رسم داره ك در عید پسخ یك زندنی ر ورشما آزاد بكن؛ م خوا ا پادشاه یهودیگن ور ش ما آزاد بكن؟»^{۴۰} اش دگ ل شبوش م گشید: «ا ن نه، باراباس آزاد ك ا» و باراباس یك ر ز بو.

۱۹

عیسی ر برد كه ان و صلیب بکش

^۱ بعد و دستور پیلائس عیسی ر بگرفت ن شلاق ب زد.^۲ سرباز تاج از خار بافت، بال سرى پشت ن قبا ا بنفش برى ب گرد،^۳ پشی ب یمد ن، م گف: «سلام ورتو، ای پادشاه یهودیگ!» و ان در گوشى مزد.

^۴ پیلائس دگ ل بیرو ب یوم ن و یهودیگ ب گ: «الا ن پش ش ما بیرو م یارت ف م ك م هیچ تقصیر ودی ن گردا كه ان محكوم بكن.»^۵ بعد عیسی ا متو كه تاج خار رو سرى ن قبا ا بنفش برى بو، بیرو ب یوم. پیلائس و اش ب گ: «س گن، ای ام مرد!»^۶ دم كه گلن كاهن ن نگهبانن معبد ان ب دید، شبوش ب زدن ب گف: «ان و صلیب ب گش! ان و صلیب ب گش!» پیلائس و اش ب گ: «خودش ما ان و صلیب ب گش، و خاطر ك م تقصیر ودی ن گردا كه ان محكوم بكن.»^۷ یهودیگ در جوابی ب گف: «ما شریعت داره، طبق ا شریعت، ا مرد با آد میز، و خاطر ك ادعا م ن پ س خدا است.»

^۸ دم كه پیلائس ای ن بیثنی، بشر ب ترسى،^۹ ا د گ ل و كاخ و رگشت از عیسی پرسى: «تو از آگجا امدی؟» ول عیسی جواب و ا ندا.^{۱۰} نَف پیلائس و اش ب گ: «و م ایچی ن میكى؟ مگ ن مقى قدرت دار ت ر آزاد بكن ن قدرت دار ت ر و صلیب ب گش؟»^{۱۱} عیسی ب گ: «ایچ قدرت ور م ن مدشتی، آگ از خدا و تو داد نشد بو؛ ور ا م خاطر، گنا ا ك م ن و تو تحویل ب دا، خلی بشر.»^{۱۲} از ا و بعد پیلائس تلاش ك ان آزاد بكن، ول یهودیگ خ شبوش

مِگفت: «آگ ای مرد آزاد بُکنی، معلوم مِش رَفیقِ امپراطور نی پی. آرگه ادعا ا پادشایی بُکن، ورضد امپراطور آرف ز ده.»

^{۱۳} دم که پیلانُس ای آرفا ر بيشنی، عیسی ر بیرو ب یاو ن خودیو رو صندلی داوری بَشَن، در جا ا ک و «سنگفرش» معروف بو ن و ز بُنِ عبرانیگ «جَباتا» مِگفت. ^{۱۴} ا رز، رز «تهیه» عید پَسَخ و نزدیک ظهر بو. پیلانُس و یهودیگ ب گ: «س کن این پادشاه ش ما!» ^{۱۵} ا ش شَبوش ب گشید: «ا ن ازین بَرک! ا ن ازین بَرک و صلیب ب گش!» پیلانُس ب گ: «پادشاهش ما ر و صلیب بگش؟» کلُن کاهن جواب ب داد: «ما پادشا غر از قیصر، امپراطور روم ن دار.» ^{۱۶} آخری پیلانُس عیسی ر و ش تَویل بدادک ت ا ن و صلیب ب گش.

بعد عیسی ر بگرفت، ن بُرد. ^{۱۷} عیسی که صلیب رو سُنی بو، بیرو بز، و سون جا ا که اسمی جمجمه بو ک و ز بُنِ عبرانیگ و ا جُلجتا مِگفت. ^{۱۸} ا ش ا نجا ا ن و صلیب ب گشید. خ ا دُو نقر ده گ ر، در دُو طرفی و صلیب بگشید ن عیسی میونش بو. ^{۱۹} و دستور پیلانُس تخته بنویشتن ا ن رو صلیب بزْد. روی ن ویشت ش د بو: عیسی ناصری، پادشاه یهودیگ. ^{۲۰} خِل آ از یهودیگ ا تخته ر ب خُنْد، و خاطر ک جا ا ک عیسی و ر صلیب ب ش نزدیک شر بودک. و ر ا تخته و ز بُنِ عبرانی لاتی نی ا یونانی ن ویشت ش د بو. ^{۲۱} نَف کلُن کاهن یهود و پیلانُس ب گف: «منویسک "پادشاه یهودیگ"، بلکه بنویس ای مرد گفته ک م پادشاه یهودیگن.» ^{۲۲} پیلانُس جواب ب د ا: «ا چیز ک ن ویشتا، د گ ن ویشتا.»

^{۲۳} دم که سرباز عیسی ر و صلیب ب گشید، جُلن و ر دِشت، ن چار تک گردن هر ک یک سهم و ر دِشت. و پِن و ر دِشت. و ل ا پتر درز ن دِشت، بلکه از بالا تا پای یکسره بو. ^{۲۴} نَف و یگدگ خا ب گف: «ای پتر پار نکن، ن قرعه پرن تا بین مال ک م ش.» و ای جُر پش گوی کتاب زبور اتفاق ب یفتی ک:

«جُلَم ن بین خا قسمت گرد

ن و ر پِنِم م قرعه پرن د.»

نَف سرباز ا م کار ب گرد.

^{۲۵} و ل نزدیک صلیب عیسی، مِکی ن خ لکی، و آمتو مریم زین گلوپاس مریم مَجْدَلِیه س تاده بود. ^{۲۶} دم که عیسی مِکخا ن ا شاگرد ک دُس دِشت ب دی که بغلی س تادی، و مِک خا ب گ: «ای ر، سِک، ای، پ س تو.» ^{۲۷} بَعْدی و ا شاگرد ب گ: «سِک، ای، مِکت.» از ا م دم، ا شاگرد، مِک عیسی ر و خن خا

بَرَدَك.

مَرَدَنِ عِيسَى

^{۲۸} بعد، عیسی که م فَمی اَمّ چی تمام ش ت، وَر ای کِه ن ویشَت اِ مقدّس اتفاق ب یَفَت، ب °گ: «نُشَنه اَسْتُ.» ^{۲۹} آنجا خمیره بو پَر از شراب ت رُوش. نَفَ یَک تَگه اَبَره دَر شراب ب رَد ن رُوشاخه از زوفا بِشَت، نُ پِش دَن عِیسَى بَرَد. ^{۳۰} دَم کِه عِیسَى شراب اَب چِشی، ب °گ: «تمام ش.» بَعْدی سَر خا پایی ب یارَدک رُوح خا تَسَلیم کَ.

^{۳۱} اُرز، رُز «تَهیّه» بو، وُرز بعد، شَبّات گَل. از جا اِ کِ گَلُن یهود ن مِخاسَت جَسَد اُشَن کِه وَ صَلیب گَشیدَد تا رُز بعد رو صَلیب مَن، از پِیلاُتس ب خاسَت تا ق لَم پُ اِ سَن نَفَر بَشکَن نُ جَسَدِش ن از صَلیب پایی ب یِر. ^{۳۲} نَفَ سَریارُ ب یومَد ن ق لَم پُ اِ اُ دو نَقَر د °گ کِ خ عِیسَى وَر صَلیب ش °د بو، بَشکَسَت. ^{۳۳} وَل دَم کِه وَ عِیسَى ب رَسید ن ب دید مَرَد، ق لَم پُ اِ ن نَشکَسَت. ^{۳۴} وَل یَک از سَریارُ نِیزه وَ گَرَدی ت بَرَدک کِ اَم دَم خُون اُز اُ بیرو بُم. ^{۳۵} اِ کِ ای ن ب دی، شهادت م دَ تا ش °ما اِ ایمان ب یِر. شهادت اُ راست ن اُ م فَم کِ حقیقت اَم گ. ^{۳۶} ای اتفاقا ب یَفَتی ت ن ویشَت اِ مقدّس اتفاق ب یَفَت کِ: «ایچ گَدک از اسْتُخَن ی ش کَسْتَه ن م ش،» ^{۳۷} وَ اَمتو جا اِ د °گ از کتاب م گ کِ: «وَ اُ نِیزه ب رَد ن اُن سِ گَرَد.»

دَفَن گَرَدَنِ عِيسَى

^{۳۸} بَعْد ای اتفاق، اِسْف کِه اهل رامه بو، از پِیلاُتس بخواستک تا جَسَدِ عِیسَى رَ بَر. اِسْف یَک از شاگَرَدَنِ عِیسَى بو، وَل دَر خَفا، وَخاطِر کِ از یهودیگ م تَرسی. پِیلاُتس وَ اُ اِ جازَه ب °دا. اِسْف ب یَم ن، جَسَدِ عِیسَى رَ وَدِشت. ^{۳۹} نِیقودیموس کِ پِشتر وَ ش، پِش عِیسَى رَفَت بو، ب یوم ن خ خا سی کیلو مُر اُ عود ب یاو. ^{۴۰} نَفَ اُشَن جَسَدِ عِیسَى رَ بَرَد ن اُن طَبقِ رَسِم دَفَن کَرَدَنِ یهودیگ خ عطر آ، دَر کفن پَچید. ^{۴۱} جا اِ کِ عِیسَى رَ وَ صَلیب گَشیدَد، باغ بو ن دَر اُ باغ مَقبر تاز بو کِ هِنو هیچ مَرَد رَ دَر اُنِشَت د. ^{۴۲} نَفَ وَخاطِر کِه رُز «تَهیه» یهود وَر عید پِسخ بو ن اُ مَقبره اُ اُم نَزدِیکی بو، جَسَدِ عِیسَى رَ دَر اُ بِشَت.

عیسی زنده میشو

۱ روز اول هفته، صُب یکشنبه، دَم کی هوا آنو تاریک بو، مریم مَجْدَلِیّه پش مَقْبَرَه ب'یوم نُب دی کی سنگ، از براور اُ وَرِدِشْت ش'د. ۲ نَف پش شَمعون پِطْرُس ب داویدک پش اُ شاگرد د'گ کی عیسی اُن دُس دِشْت، ب'رَن وَ شُ ب'گ: «اَقی ما راز مَقْبَرَه بَرَدَنُ ن م فَم اُن اگجا اِشْت.» ۳ بعد پِطْرُس خ اُ شاگرد د'گ بیرو ب'یم، نُ وَ سُون مَقْبَرَه بَرَفْت. ۴ هر دوئش خ هم م داوید؛ وِل اُ شاگرد د'گ تندتر ب ر، نُ از پِطْرُس پش بیفتی اُ اول و مَقْبَرَه بَرسی. ۵ وَ خَم ش، نُ در مَقْبَرَه رَسی ک نُب دی کی پارچه اِ کفن اُنجا اِست، وِل دَر مَقْبَرَه نَر. ۶ بعد شَمعون پِطْرُس اُ وَرْدی ب'یوم نُب دَر مَقْبَرَه ب ر، نُب دی کی پارچه اِ کفن اُنجا اِست، ۷ وِل دَستمال کی دور سر عیسی بست دِ بَغِل پارچه اِ کفن نُبو، بلکه جدا، تا ش'د، دَر جا اِ د'گ بو. ۸ بعد اُ شاگرد د'گ ا کی اول و مَقْبَرَه رَسید بو، دَر مَقْبَرَه ب'یوم نُب دیدک اُ ایمان ب'یاو. ۹ وَ خَاطِر کی آنون ویشْت اِ مقدَس ن فَمیدد کی عیسی با اَد از مَرْدگ زنده شی. ۱۰ بعد اُ دوْتا شاگرد وَ خُن خا وِرگشت.

ظاهر ش دِنِ عیسی وَر مریم مَجْدَلِیّه

۱۱ وِل مریم، بیرو، پش مَقْبَرَه س'تاده بو نُب گِریه مِک. اَمْتو که دِشْت گِریه مِک، خَم ش'ت دَر مَقْبَرَه ر'بین. ۱۲ اَم دَم دوْتا فرشته ر ب دی کی جُل س فِ برخا دِشْت نُب جا اِ کی جَسَدِ عیسی ر اِشْتد، یگ جا اِ سرئ نُب دُگَر جا اِ پ اُ ش نَسْتَه بود. ۱۳ اُش وَ مریم ب گُفت: «اِز، وِرچ گِری مینی؟ مریم ب گ: «اَقِمَن بَرَدَنُ ن مِفَم اگجا اِشْت.» ۱۴ دَم کیه ای نُب گ، وِرگشت اُ عیسی ر ب دی که اُنجا س'تادی، وِل اُن نشناختک. ۱۵ عیسی وَ اُب گ: «اِز، وِرچ گِری مینی؟ وِرَد کِم گردی؟» مریم وَ گَمَن اِیکِ باغِب اِست، خ اُب گ: «اَقا، اگ تو اُن وِر دِشْت، وَ م بُ گگ اُن اگجا اِشْت تا بَر اُن اُن وِر دَر.» ۱۶ عیسی اُن صدا ک: «مریم!» مریم رو خا وِسُونی ب گردندک وَ ز بِنِ عبرانینگ ب گ: «رَبُونی!» (یعن اُستا). ۱۷ عیسی وَ اُب گ: «وَ م دَس مَر، وَ خَاطِر کی هِنو پش پدر بالان رَفْتا. بلکه پش ب رادَرَن م بَرَن وَ اُش ب گ کی پش پدر خان پدرش ما وَ خدا اِ خا وَ خدا اِش ما بالا مرا.» ۱۸ مریم مَجْدَلِیّه ب'رَن شاگرد ن خ وَ ر ب'دا کی «خداوند دید!» وَ اُچیز کی عیسی وَ اُگفته بو، وَ ش بُگ.

ظاهر ش دِنِ عیسی وَر شاگرد

۱۹ دَمِ بِيگِ اُمِّ رُز، كِي اَوَّلِينِ رُزِ هَفْتَه بُو، شاگردُ دُورِ هَم جَمعِ شَدَدِ نِ دَرَا رَازِ ترسِ يَهُودِيگِ قَفَلِ گَرَدَدِ، عِيسِي بَ يَوْمِ نِ وَ سَطِ شُ بَسْتادَكُ بَ گَ: «سَلامِ وَرَشِ مَ!» ۲۰ دَمِ كِه اِي نَبَ بَ گَ، دَسَا اُ گَرَدِه خَا وَشِ شَوْنِي بَ دَا. شاگردُ خِ دِيدَنِ خِداوندِ خُوشحالِ شَدِ. ۲۱ عِيسِي دِ گِلِ وَشِ بَ گَ: «سَلامِ وَرَشِ مَ!» اَمَتوكِ پَدَرِ مَ نِ رايِ كَ، مَ اَشِ مَ رايِ مَنُ. ۲۲ دَمِ كِه اِي نَبَ بَ گَ، عِيسِي وَ رُوشِ پُوفِ كَ نَبَ گَ: «رُوحِ القَدَسِ بَگِيرِ. ۲۳ اَكِ گُنا اِ كَسِ رَ بَخَشِ، وَرَشِ بَخَشِيَدِ مَ شُ؛ وَ اَكِ گُنا اِ كَسِ رَنِ بَخَشِيَدِه بِلِ، نِ بَخَشِيَدِه مَ مَنُ.»

عِيسِي اُ توما

۲۴ دَمِ كِي عِيسِي بَ يَوْمِ، توما، يَكِ اَز اُ دِ وازَدِ شاگردِ، كِي وَشِ دُوقَلو اِ مِگَفَتِ، خِ اَشُ نَبو. ۲۵ نَفَ بَقِيَه شاگردُ وَ اُ بَ گَفَتِ: «خِداوندِ رَ دِيدِ!» وَ لِي توما وَ شِ بَ گَ: «تا خُودِمِ رَنَدِ مِيخا رَ دَرِ دَسِ يِ نِ بِيئِ نِ چُنْگَلِ خَا رُوجا مِخا نِلُ نِ دَسِ خَا دَرِ سِوراخِ گَرَدِي نِلُ، ايمانِ نِ مِ يَرُ.» ۲۶ بَعَدِ اَزِ هِشتِ رُزِ، شاگردُنِ عِيسِي بازِ دَرِ خُنِ بُوَدِ نِ توما خِ اَشُ بُو. بارَ دَرَا قَفَلِ بُو، عِيسِي بَ يَوْمِ نِ مِيوتاشِ شُ بَسْتادَكُ بَ گَ: «سَلامِ وَرَشِ مَ!» ۲۷ نَفَ عِيسِي وَ توما بَ گَ: «چُنْگَلِ خَا اينجا بِلَكِ اُدَسِمِ نِ سِكُ نِ دَسِ خَا پِشِ بِ يارَكُ دَرِ سِوراخِ گَرَدِه مِ بِلَكِ اُ بِ ايمانِ مَباشِ، بَلَكِه ايمانِ دِشتِ باشِ.» ۲۸ توما وَ اُ بَ گَ: «اِي خِداوندِ مِ نِ اِي خِدا اِ مِ!» ۲۹ عِيسِي بَ گَ: «وَ خَا طِرِكِ مَ نَبَ دِيدِي ايمانِ آردِ؟ خُوشِ وَ حَالِ اَشُ كِي نادِيدِ، ايمانِ بِ يَرِ.»

هَدَفِ اِي كِتابِ

۳۰ عِيسِي خِلِ نَشَنَ اُ مِعْجَزَه اِ زِيادِ دِ گِ اِ دَرِ حُضُورِ شاگردُ اِنجامِ بَدادَكِ كِي دَرِ اِي كِتابِ نِ وِيشَتِ نَشَدِ. ۳۱ وَ لِي اَمِي ذَقَرَنِ وِيشَتِ شِ، تِ ايمانِ بِ يَرِ كِي عِيسِي اُمِّ مَسِيحِ مِوعودِ، پَسِ خِدا، نِ خِ اِي ايمانِ، دَرِ نامِ اُ زِندِگِي اَبَدِي دِشتِ بَشِ.

۲۱

ظاهَرِ شِ دَنِ عِيسِي وَرِ هَفْتِ نَفَرِ اَزِ شاگردُنِ خَا

۱ بَعَدِ اَزِ اِي اِتْفاقِ، عِيسِي دِ گِ لِ دُو دِرِياچِه تِپِرِيَه كِه اُمِّ دِرِياچِه جَليلِ خُودِ خَا وَ شاگردُ شَوْنِي بِ دَادَكِ. اُ خُودِ خَا اِي طُ شَوْنِي بَدَا: ۲ يِگِ رُ شَمْعونِ پَطْرُسِ،

توما که وَا دوقلو اَمِگفت، نَتائیل از مردم قانای جلیل، پُ سَرَن زیدی اُ دوتا شاگرد دَگ خِ اَم بود. ^۳ شَمعون پَطْرُس وَا شُ بَگ: «مِ مِرا مایِ ب گیز.» اَشُ ب گفَت: «ما اَخِ توم یا ا.» نَف بیرو رفت، نُ س وَا رِ قاقِ شد. وَا اُ، شُ، ایچی نَگرفت. ^۴ صُب پِگ، عیسی دُو اَک ستاد بو؛ وَا شاگردُ ن فَمیدِ کِ عیسی اَسَت. ^۵ عیسی وَا شُ بَگ: «گِجَگ، چیزِ وَرِ خارَدِ دارِ؟» جواب ب داد: «نه!» ^۶ عیسی وَا شُ بَگ: «تور سونِ راست قاقِ پِرِنِ کِ م گیره.» اَشُ اَم کار ب گردِ ن از بَسَتِ که مایِ دَر تَر جَم شَن، ن مِتِنَسَتِ تور اَدَرِ قاقِ ب گشِ. ^۷ شاگردِ کِ عیسی اَن دُس دِشت، وَا پَطْرُس بَگ: «ای خداوند ا.» شَمعون پَطْرُس دَم کِه بَیشنی کِ خداوند ا، اَم دَم جُلُ خا دورِ خا پِچیدک - ا وَا خا طِرِ مایِ گیری جُلُ خا از بَرِ خا دَر اَرَد بو - نُ خود خا دَر اَک پَرَنَدک. ^۸ بقیه شاگردُ اَمتو که تور پَر از ماهی رَخ خا م گشید، خِ قاقِ ب یومَدِ، وَا خا طِرِ کِ فاصلِشُ ت خشکی حدودِ صد متر بو.

^۹ دَم کِه وَا خشکی ب رَسید، ب دیدِ آتِشِ خِ زغالِ رُشِ اَسَت نُ مایِ ا بَالِ آتِشِ اِشَتِ ی نُن اَسَت. ^{۱۰} عیسی وَا شُ بَگ: «چند تا از ما ای کِ آلا بَگرفت، ا بَیر.» ^{۱۱} شَمعون پَطْرُس دَرِ قاقِ ب رَن تورا وَا دُو اَک ب گشی. تور پَر از ماهی اِگَل بو، که تعدادِشُ صد ا پَنجاه ا سَن تا بو. خِ ای کِ مایِیا خِلِ زیاد بو، تور پار نَش. ^{۱۲} عیسی وَا شُ بَگ: «ب ی ا چاشت ب خَر.» هیچ ک از شاگردُ جرئت نَک از ا پَرَس، «تو کِ اَسَتی؟» وَا خا طِرِ کِ م فَمیدِ کِ خداوند. ^{۱۳} عیسی پَش ب یَم، نُن مایِ وَا دِشَتِکُ وَا شُ بَگ. ^{۱۴} ای لِ سَوَم عیسی بو کِ بعد از زنده ش ت از مَرَدِگ، خود خا وَا شاگردُ خا شونی ب دا.

عیسی ا پَطْرُس

^{۱۵} بعد از چاشت، عیسی از شَمعون پَطْرُس پَرسی: «ای شَمعون، پ سِ یوحنا، م ن بَشَتَر از اَشُ دُست داری؟» شَمعون پَطْرُس ب گ: «بله خداوند؛ توم فَمی کِ ت ر دُس دار.» عیسی وَا بَگ: «وَا بَرِگَن م غذا بده.» ^{۱۶} عیسی د گ ل از ا پَرسی: «ای شَمعون، پ سِ یوحنا، م ن دُس داری؟» جواب ب دا: «بله خداوند؛ م فَمی کِ ت ر دُس دار.» عیسی ب گ: «گَسفِنَدِن م ن شَبانی ب ک.» ^{۱۷} لِ سَوَم عیسی وَا بَگ: «ای شَمعون، پ سِ یوحنا، م ن دُس داری؟» پَطْرُس از ای کِ عیسی س ل از ا پَرسی، «م ن دُس داری؟» وَا بدی ب خارَدِک ا ب گ: «خداوندیم، تو از اَم چی خ وَا داری؛ توم فَمی کِ ت ر دُس

دارُ.» عیسی بَگ: «وَّگَسْفِنْدُنِ مِ غَذا بَدِه. ^{۱۸} اَقِقتَ وَ تَوِ مِگ، دَمِ کِ جِ وُتَرِ بودی، کِ مَرِ خَا مِبتَسِی نُو اَرِ جَا کِ مِخاسِتی مِرَفِتی؛ وَ لِ دَمِ کِه پیرِشِ دَسِ خَا وَا مِئِی گَسِی دِگِ، کِ مَرِ تِ رَمِ بَندِ، نُو وَ جَا کِ نِ مِخوایِ تِ رَمِ بَرِ.» ^{۱۹} عیسی ای اَرَفِ بَرِ تِ پِطْرُسِ فَمِ کِه شِ تِ مِیمِرِه نُو خِ مَرِگِ خَا خَدَا رِ جَلالِ مَدِ. بَعَدِ عیسی وَ اَبِ بَگ: «وَ رَدِ مِ بیا.»

^{۲۰} اَمِ دَمِ پِطْرُسِ وَ رِگَشَتِکُ بِ دِیدِکِ اُ شاگَرِدِ کِ عیسی اُنِ دُسِ دِشَتِ، دَا رِ وَ رَدِشُ مِ یَا. اُمِ بُو کِ دَمِ شُمِ وَ سِینِه عیسی تَکِیَه دَا دِ بُو نُو اَزِ عیسی پَرَسِیدِه بُو، «آقا، کِ نِ کِ تِ رَدَسِ دِشَمِ مِ دَ؟» ^{۲۱} دَمِ کِه پِطْرُسِ چَشِئِی وَ اَبِ یَفِتی، اَزِ عیسی پَرَسِی: «خَدَاوندِ، نَفِ اُ چِزِ مِشُ؟» ^{۲۲} عیسی وَ اَبِ بَگ: «اَگِ مِ بَخوَا، اُ تِ دَمِ کِه مِ وَ رِمِ گَرْدُ، زَنَدِه مُنِ وَ تَوِ چِه رِبِطِ دَا رَه؟ تَوِ وَ رَدِ مِ بیا!» ^{۲۳} نَفِ ای اَرَفِ دَرِ بِنِ بِ رَا دَرِ پِیچِی کِ اُ شاگَرِدِ نِ مِ مِیرِ، وَ لِ عیسی وَ پِطْرُسِ نَگِ کِ اُنِ مِ مِیرِ، بَلِکِه بَگ «اَگِ مِ بَخوَا، اُ تِ دَمِ کِه مِ وَ رِمِ گَرْدُ، زَنَدِه مُنِ وَ تَوِ چِه رِبِطِ دَا رَه؟»

^{۲۴} ای اُمِ شاگَرِدِ کِه وَ ای چِیزَا شَهادَتِ مَدِ نُو اِیْشَنِ نَوِیشتِ. ما مِ فَمِ کِ شَهادَتِی رَاسَتِ.

^{۲۵} عیسی کارِ زیادِ دِگِ اَبِ کِ کِ اَگِ یَکِ یَکِ نِ وِیشتِ مِشُ، گِ مِ نِ مِنُ اَتِی تَمَامِ کِتابِ دُنیا اُ جَا اُنِ وِیشتِ اَرِ مَدِشَتِ.